

ПОНЕДЕЛНИК 18 ОКТОМВРИ 2010 Г.

LUNES 18 DE OCTUBRE DE 2010

PONDĚLÍ 18. ŘÍJNA 2010

MANDAG DEN 18. OKTOBER 2010

MONTAG, 18. OKTOBER 2010

ESMASPÄEV, 18. OKTOOBER 2010

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2010

MONDAY, 18 OCTOBER 2010

LUNDI 18 OCTOBRE 2010

LUNEDI' 18 OTTOBRE 2010

PIRMDIENA, 2010. GADA 18. OKTOBRIS

2010 M. SPALIO 18 D., PIRMADIENIS

2010. OKTÓBER 18., HÉTFŐ

IT-TNEJN, 18 TA' OTTUBRU 2010

MAANDAG 18 OKTOBER 2010

PONIEDZIAŁEK, 18 PAŹDZIERNIKA 2010

SEGUNDA-FEIRA, 18 DE OUTUBRO DE 2010

LUNI 18 OCTOMBRIE 2010

PONDELOK 18. OKTÓBRA 2010

PONEDELJEK, 18. OKTOBER 2010

MAANANTAI 18. LOKAKUUTA 2010

MÅNDAGEN DEN 18 OKTOBER 2010

PRZEWODNICZY: JERZY BUZEK

Przewodniczący

(Posiedzenie zostało otwarte o godz. 17.05)

1 - Wznowienie sesji

Przewodniczący. – Ogłaszam wznowienie sesji Parlamentu Europejskiego przerwane w dniu 7 października 2010 r.

2 - Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia: Patrz protokół

3 - Komunikat Przewodniczącego

Przewodniczący. – Na początek podam cztery krótkie informacje. Z satysfakcją przyjąłem informację o przyznaniu Pokojowej Nagrody Nobla panu Liu Xiaobo. Ten bohater walki o prawa człowieka ciągle przebywa w więzieniu za swoją pokojową działalność na rzecz wolności słowa w Chinach. Doceniamy ostatnie postępy dokonane przez władze Chin na drodze do osiągania politycznych, gospodarczych i społecznych standardów wolnego świata. Są one jednak

niewystarczające. Tym bardziej domagamy się uwolnienia z więzień przetrzymywanych tam Liu Xiaobo i Hu Jia, laureata nagrody im. Sacharowa, oraz innych obrońców praw człowieka. Parlament Europejski niezmiennie stoi na straży praw człowieka.

Informacja druga. W tym tygodniu Parlament Europejski organizuje szereg wydarzeń związanych z obchodzonym wczoraj Międzynarodowym Dniem Walki z Ubóstwem. Wielu z nas ma na piersi związane z tym odznaczenie. Oprócz poświęconych temu tematowi debat plenarnych zapraszam Państwa do uczestnictwa w ceremonii na Agorze Geremka jutro o godz. 14.45, w której udział weźmie Sekretarz Generalny ONZ Ban Ki-moon.

Informacja trzecia. Dziś po raz czwarty obchodzimy ustanowiony przez Parlament poprzedniej kadencji Europejski Dzień przeciwko Handlowi Ludźmi. Traktujemy ten problem bardzo poważnie. Obecnie negocjujemy propozycje dyrektywy o zwalczaniu i zapobieganiu handlu ludźmi.

I na koniec czwarta informacja. Pragnę Państwa zaprosić do wysłuchania w środę o godz. 12.00 mojej informacji z okazji połowy kadencji na stanowisku przewodniczącego Parlamentu. Chodzi głównie o podsumowanie tego, co zrobił Parlament Europejski a przede wszystkim tego, co Państwo zrobili w tym czasie, a także inicjatyw, jakie podjąłem ja sam, gdzie jesteśmy i gdzie się znaleźliśmy w zmienionej Unii Europejskiej, jak wygląda Parlament Europejski, współpraca z innymi instytucjami. Sądę, że jestem Państwu winien takich informacji w połowie mojej kadencji.

1-008

4 - Podpisanie aktów przyjętych w trybie współdecyzji: Patrz protokół

1-009

5 - Skład komisji i delegacji: Patrz protokół

1-010

6 - Składanie dokumentów: patrz protokół

1-011

7 - Petycje: patrz: protokół

1-012

8 - Pytania ustne i oświadczenia pisemne (składanie dokumentów): patrz protokół

1-013

9 - Oświadczenia pisemne, które straciły ważność: patrz protokół

1-014

10 - Działania podjęte w związku ze stanowiskami i rezolucjami Parlamentu: patrz protokół

1-015

11 - Porządek obrad

1-016

Przewodniczący. - Rozdany został końcowy projekt porządku dziennego sporządzony zgodnie z art. 130 i 131 Regulaminu przez Konferencję Przewodniczących na posiedzeniu w dniu 14 października 2010 r. Zaproponowano następujące zmiany:

Poniedziałek

Bez zmian.

Wtorek

Bez zmian.

[Środa]:

Otrzymałem wniosek od grupy parlamentarnej partii Zielonych w Parlamencie Europejskim o przesunięcie głosowania w sprawie kalendarza sesji miesięcznych w 2012 r. na jedną z kolejnych sesji Parlamentu Europejskiego. Chcą oni głosować, ale później. Wniosek ten zostanie przedstawiony przez reprezentanta grupy Zielonych. Czy ktoś jest gotowy?

1-017

Daniel Cohn-Bendit, au nom du groupe Verts/ALE. – Monsieur le Président, excusez-moi, on était en train de m'expliquer la situation en Belgique et je n'ai pas très bien compris.

Il s'agit, si j'ai bien compris, de voter le calendrier de 2012. Monsieur le Président, dans notre groupe, comme dans d'autres groupes, il y a des discussions sur ce calendrier, je le répète, de 2012.

Comme ce n'est pas un texte législatif, il n'y a pas de débat, il n'y a pas d'amendements. On vote simplement le calendrier. Nous demandons de repousser ce vote d'une session, donc de le faire le mois prochain à Strasbourg, pour que nous puissions prendre contact avec les autres groupes et voir si on ne pourrait pas commencer timidement une réforme du calendrier.

1-018

Francesco Enrico Speroni, a nome del gruppo EFD. – Signor Presidente, è la prima volta che questo Parlamento si appresta a votare un calendario così in anticipo sui tempi. Non si tratta tuttavia di un fatto così particolare, perché in effetti il calendario rispecchia quello che abbiamo sempre fatto; non ci sono variazioni particolari.

Contrariamente a quanto affermato dal collega Cohn-Bendit, esiste la possibilità di presentare emendamenti, anzi – a quanto risulta dalla posta elettronica – alcuni colleghi intendono farlo. Non vedo il motivo per rinviare la votazione, dal momento che, se è vero che il calendario entrerà in vigore nel 2012, abbiamo sempre il potere e la possibilità di apportare variazioni qualora si rivelasse necessario.

1-019

(Parlament odrzucił wniosek)

Czwartek

Bez zmian.

(Ustalony został porządek prac)

1-020

12 - Kalendarz sesji miesięcznych Parlamentu Europejskiego na rok 2012: Patrz protokół

1-022

13 - Poprawa w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią - Kobiety w niepewnej sytuacji zawodowej (debata)

1-023

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest wspólna debata nad:

- sprawozdaniem sporządzonym przez Edite Estrelę w imieniu Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (COM(2008)0637 - C6-0340/2008 - 2008/0193(COD)) (A7-0032/2010) oraz

- sprawozdaniem sporządzonym przez Britte Thomsen w imieniu Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia w sprawie kobiet w niepewnej sytuacji zawodowej (2010/2018(INI)) (A7-0264/2010).

1-024

Edita Estrela, relatora. – Em primeiro lugar quero agradecer ao relator-sombra e à relatora do parecer da Comissão do Emprego a colaboração e o trabalho que, em conjunto, conseguimos realizar. Uma palavra de agradecimento também é devida a muitas organizações não governamentais e sindicatos, aos peritos que participaram no workshop de apresentação do estudo de impacto financeiro, aos secretariados da comissão FEMM e do meu grupo político, ao Policy Department do Parlamento Europeu e aos meus assistentes. Foram todos incansáveis e demonstraram grande profissionalismo e muita competência.

Esta directiva já tem dezoito anos e está desactualizada. O processo de revisão tem sido longo e atribulado. Chegou o momento de o Parlamento Europeu se pronunciar sem mais adiamentos indo ao encontro das expectativas e necessidades das famílias europeias.

As propostas aprovadas pela comissão FEMM asseguram o duplo objectivo decorrente do alargamento da base jurídica: defender a segurança e a saúde das trabalhadoras grávidas, puérperas ou lactantes no local de trabalho e promover a igualdade de género e a conciliação entre a vida familiar e a vida profissional e, ao mesmo tempo, vão contribuir para travar o declínio demográfico das últimas décadas.

Há 100 anos a população europeia representava 15% da população mundial. Em 2050 não deve representar mais de 5%. O envelhecimento e consequente redução da população activa podem em causa a sustentabilidade dos sistemas de segurança

social e o próprio crescimento económico. Por isso a maternidade não pode ser encarada como uma doença ou um encargo para a economia, mas como um serviço prestado à sociedade.

A duração da licença de maternidade nos 27 Estados-Membros varia entre as 14 e as 52 semanas e o pagamento da licença é também muito variado, sendo já paga a 100% em 13 países. Eu sei que a actual conjuntura económica não favorece o aumento da despesa social, mas este é um bom investimento no nosso futuro colectivo e não tem os elevados custos que muitos andam a apregoar. O estudo de impacto financeiro conclui que os custos da proposta da comissão FEMM serão totalmente cobertos se esta contribuir para aumentar, em apenas 1%, a participação das mulheres no mercado de trabalho. São propostas equilibradas e exequíveis na linha das recomendações da Organização Internacional do Trabalho e da Organização Mundial de Saúde.

Vinte semanas é um período de tempo adequado para ajudar as mulheres a recuperar do parto, encorajar a amamentação e permitir o estabelecimento de laços sólidos entre a mãe e a criança. Um prazo mais longo poderia afectar a reinserção das mulheres no mercado de trabalho. O pagamento a 100% é justo porque as famílias não devem ser penalizadas financeiramente por terem os filhos que desejam e os filhos de que a Europa necessita para enfrentar o desafio demográfico.

O direito à licença de paternidade é já reconhecido em 19 Estados-Membros, remunerado em 80 ou 100%. O envolvimento dos pais na vida da criança contribui para o saudável desenvolvimento físico e psicológico desta. Este é um direito dos pais e das crianças.

Ao longo de todo o processo manifestei a minha total abertura para um consenso alargado e espero o apoio daqueles que se preocupam com o bem-estar das mulheres, das famílias e das crianças para este relatório. Em coerência com os objectivos da Estratégia Europeia 2020, não há nenhuma justificação para que, a partir de 2020, a licença de maternidade não seja de 20 semanas pagas integralmente. Por isso peço o vosso apoio para as alterações 126, 127 e 128 e, pela mesma razão, não posso apoiar as alterações que visam reduzir, de forma escandalosa, os direitos das famílias.

1-025

Britta Thomsen, ordfører – Hr. formand! Når vi i dag har denne debat om kvinders arbejdsvilkår, er det, fordi kvinder og mænd har forskellige vilkår på arbejdsmarkedet. Kvinderne halter langt bagefter mændene, både når det gælder løn, pension, topjob og bestyrelsesposter. Derfor er der også mere end nogensinde brug for, at vi fra EU's side tager initiativer, der forbedrer kvindernes position på arbejdsmarkedet, så vi kan bringe Europa i overensstemmelse med traktaten. Vi skal sikre, at kvinder – hvad enten de er fra Portugal eller Polen, Belgien eller Bulgarien – sikres ligestilling på arbejdsmarkedet.

Et stort og vigtigt skridt på vejen mod fuld ligestilling er en ny og moderne EU-lovgivning om barsel. Der er mange gode grunde til, at vi skal have en ny barselslovgivning i Europa. Først og fremmest risikerer EU inden længe at stå over for en demografisk krise – en krise, der kan blive mindst lige så alvorlig som den økonomiske krise, vi befinner os i lige nu. Kvinderne i EU føder ganske enkelt ikke børn nok. Hvis vi fremover skal bevare vores konkurrenceevne og skabe vækst, hvilket er nødvendigt for at fastholde vores velfærdsniveau, skal der fødes flere børn i EU. Derfor har vi brug for en barselsorlov, der motiverer familierne til at få børn.

En fælles høj standard for barsel er helt nødvendig for at skabe et velfungerende indre marked. Et indre marked skal ikke kun handle om billige varer – ligeså vigtigt er det at sikre høje sociale standarder for arbejdstagerne. Vi skal ikke have ulige konkurrencevilkår, hvor det kan betale sig at forringe vilkårene for kvinder, som så bliver ofre for social dumping.

Fædre skal også have ret til to ugers barsel med fuld løn. Hvis vi skal skabe ligestilling mellem mænd og kvinder, skal vi forstå, at mændene også spiller en vigtig rolle i forbindelse med barsel. Det vil både ligestillingen og børnene og ikke mindst fædrene selv have godt af.

Vi hører fra erhvervsorganisationers lobbyister, at det går helt galt. Vi har ikke råd til en bedre barselslovgivning. Jeg vil vove den påstand, at det stik modsatte er tilfældet. Vi har ikke råd til at lade være med at sikre en ny, moderne barselslovgivning. Det handler om sikkerheden og sundheden for EU's kvinder og børn. Dem skal der altså ikke gambles med.

Vi skal øge kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet i hele EU. Ifølge 2020-strategien er målsætningen at få 75 % af alle kvinder ud på arbejdsmarkedet. Når vi kan se, at det i dag kun er 60 % af kvinderne, der arbejder, så er udfordringen stor. Men det skal lykkes, og der er ingen tvivl om, at gode muligheder for børnepasning er vejen frem. Et andet og ligeså vigtigt initiativ er dog fuld løn under barselsorloven. Kun ved at forhindre den diskrimination af kvinder, kan vi få flere kvinder til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Et andet vigtigt skridt i retning af mere ligestilling på arbejdsmarkedet er betænkningen om kvinder i usikre job. En betænkning, som jeg selv har været ordfører på. Desværre er situationen den, at kvinder er markant overrepræsenterede,

når det gælder disse job. Især kvinder ansat i private hjem arbejder under meget usikre vilkår, der bl.a. er kendetegnet ved ingen eller lille jobsikkerhed, ingen social sikkerhed, stor risiko for diskrimination og dårligt arbejdsmiljø. Vi skal ikke acceptere, at kvinder arbejder under så elendige vilkår. Derfor bør EU understøtte medlemsstaterne, således at de usikre job bliver erstattet med rigtige job, hvor ordentlige arbejdsvilkår hersker. Vi har i lang tid manglet et fokus på de utsatte kvinder, og det er mit håb, at Kommissionen vil tage betenkningen alvorligt og være med til at tage hånd om nogle af de EU-borgere, der er allermest utsatte.

1-026

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Mr President, I am very glad that I can replace Vice-President Reding tonight in this very important debate because we are going to discuss two very topical reports which are at the heart of fundamental rights and gender equality. On behalf of the Commission, I would like to warmly thank the two rapporteurs, Ms Thomsen and Ms Estrela, who both have done tremendous work.

These two reports concern the often challenging situation of women in the EU labour market. The contribution of women is crucial to meeting our ambitious targets of an overall employment rate of 75% by 2020, but this cannot be done without ensuring the fundamental rights of women workers. This is what we are going to discuss tonight.

Let me start with precarious women workers. We have made a lot of progress in integrating women into the labour market during the last few years. As we know, women are more likely to be in precarious jobs than men. Certain forms of precarious work performed by women, such as paid domestic work and care, are simply not visible on the labour market. If women do not have decent jobs, they cannot enjoy economic independence – which is a prerequisite for having control over their lives.

We need to tackle the reasons why women are more likely to have precarious jobs: the stereotypes, the unequal sharing of family and household tasks, and the undervaluation of female-dominated jobs. We also need to ensure that the growing female migrant workforce, which is often exploited in the grey economy, is integrated into the labour market. Our new equality strategy covers all these issues and we need to mobilise all the instruments available to make progress in implementing it.

If you allow me, I shall add some remarks on the pregnant workers directive.

It is quite clear that stronger maternity leave standards at EU level are crucial to ensuring the health and safety of the mother and child, as are increasing participation of women in the labour market, changing family models and dealing with demographic pressure.

The main points of the Commission proposals include extension of maternity leave by four weeks to reach the International Labour Organisation recommendations; encouragement to grant a higher allowance; more flexibility for women to work until shortly before giving birth; and the right to ask for flexible working hours.

With this, the Commission aims to protect women's employment rights, give women sufficient time to recover from birth and bond with her child, and allow women to be financially secure during the maternity leave.

I would therefore like to compliment Ms Estrela on her work on this comprehensive report which in many ways improves the Commission's original proposal.

Firstly, the Commission fully agrees with the emphasis on the role of fathers. The reinforcement of parental leave through the new directive adopted earlier this year is an important step forward. However, introducing paternity leave under the maternity directive is neither in line with the overall objective we are pursuing, nor with the legal basis on which the proposal is made. The proposal is based on Article 153 on health and safety at work for pregnant women, and on Article 157 which allows the EU to intervene in the field of equal pay for men and women.

Having said that, I would like to underline that the Commission will consider this issue further. It is currently undertaking an in-depth cost/benefit study on the subject in view of a possible separate initiative in this area. Similarly, the Commission cannot accept weakening a woman's right to refuse night work.

As regards the lengths of the leave and the payment to be received by women during this period, I would like to say the following. Vice-President Reding has met many Ministers over the last few months and they have explained that the national leave systems work well and that it is not possible, given the current financial constraints, to increase the length or payment, but the Commission made it very clear that it is not prepared to reduce the level of ambition of this proposal.

This being so, I would like to stress that the Commission aims to set the minimum level of protection which takes into account the different models of reconciliation and family-related leave in the Member States. The Commission believes that its proposal would constitute a good basis for an agreement between Parliament and the Council. The Commission

would also like to thank Parliament for introducing a number of amendments which either strengthen or clarify the proposals.

To sum up, the proposal should aim to strengthen the protection of the health and safety of women, increase their employment prospects and help tackle demographic ageing. I very much look forward to your contributions and suggestions for both these very important items.

1-027

PRESIDENZA DELL'ON. ROBERTA ANGELILLI

Vicepresidente

1-028

Rovana Plumb, *Raportoare pentru aviz, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.* – Domnule comisar, dragi colegi, vreau să vă spun că, în calitatea mea de raportor din partea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, am urmărit ca, prin îmbunătățirile aduse prin acest raport, să contribuim la acele politici care să conducă la atingerea obiectivului privind creșterea gradului de ocupare pe piața muncii și îmbunătățirea condițiilor privind securitatea și sănătatea la locul de muncă.

Dar atunci când vorbim de obiective ale strategiei Uniunii până în 2020 trebuie să ne gândim la oameni, să punem oamenii pe primul loc, și în acest context femeile. Noua abordare cu care noi venim este aceea ca maternitatea să nu mai fie penalizată, mai ales când natalitatea scade, iar populația îmbătrânește și sărăceaște, punându-se acut problema sustenabilității schemelor de securitate socială.

Toate măsurile pe care le propunem vor proteja femeia la locul de muncă, atât cea care este însărcinată, cât și cea care dă naștere; de asemenea, măsurile propuse prin raport sunt o investiție în viitorul Europei. Vrem un concediu garantat de maternitate și un concediu care să fie plătit integral. Vă rog să gândim că nu trebuie să mai penalizăm maternitatea în Uniunea Europeană în secolul 21, iar femeile trebuie să se bucure de toate condițiile pentru o muncă decentă.

1-029

Thomas Händel, *Verfasser der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für Beschäftigung und soziale Angelegenheiten.* – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Unzweifelhaft haben wir in den letzten Jahren Fortschritte bei der Gleichstellung von Männern und Frauen erreicht. Dennoch gibt es immer noch viele Frauen, die in gering qualifizierte Beschäftigung abgedrängt werden. Das gilt nicht nur für Tätigkeiten, die traditionell innerhalb der Familie verrichtet werden. In der Deregulierung der letzten Jahre ist die sozialversicherungspflichtige Beschäftigung häufig in atypische, prekäre und ungesicherte Arbeitsverhältnisse umgewandelt worden. Dort sind besonders Frauen betroffen. Die europäische Beschäftigungsentwicklung von 2000 bis 2010 umfasst 60 % neue prekäre und atypische Beschäftigungsverhältnisse, vorwiegend — zwei Drittel davon — von Frauen. Häufig wird Frauen die demokratische Mitwirkung in Bezug auf ihre Teilzeitbeschäftigung und prekäre Beschäftigung in Betrieben verwehrt. Frauen sind heute allerdings wesentlich stärker engagiert und besser ausgebildet als in allen Generationen davor. Sie verdienen dennoch im Durchschnitt 25 % weniger als Männer.

Wir haben uns im Beschäftigungsausschuss sehr intensiv mit diesem Thema befasst und gute Vorschläge für die Frage der Frauenbeschäftigung entwickelt, die Einbeziehung — unabhängig vom Status ihrer Arbeit — in soziale Sicherungssysteme, die Schaffung von Kinderbetreuungseinrichtungen, die Ausrichtung von Renten und Sozialsystemen auf eine unabhängige Lebensführung und die Gestaltung der Arbeit nach den Prinzipien von guter Arbeit. Das alles ist im Wesentlichen in den Bericht über die prekäre Beschäftigung von Frauen übernommen worden. Der Beschäftigungsausschuss ist mit dem Ergebnis dieser Arbeit zufrieden und bittet um Zustimmung zu dem vorgelegten Bericht.

1-030

Anna Záborská, *za skupinu PPE* – Táto správa je už druhým pokusom formulovať pozíciu Parlamentu k minimálnemu štandardu ochrany matiek v Európskej únii.

Názory takmer všetkých 27 delegácií v siedmych frakciách sa rôznia. To platí aj pre moju vlastnú frakciu Kresťanských demokratov. Mnohí poslanci dodnes nepoznajú dôsledky nášho hlasovania pre národné hospodárstvo, lebo spomínaná štúdia zobraza do úvahy len 10 členských štátov. Som v politike 20 rokov, ale takúto zložitú situáciu som zažila len zriedka. Ľudský život sa začína v tele matky, preto musíme chrániť jej zdravie pred aj po pôrode. Ochrana matky ako faktor spoločenských nákladov sa nesmie stať prekážkou v zamestnaní. Matka nesmie byť v konflikte s pracovníčkou. Ak mladým vzdelaným ženám naznačíme, že majú mať deti, ale zároveň odmietneme uznať ich materstvo a nedáme im možnosť vychovávať svoje deti, nikdy sa nám nepodarí zvratiť demografický vývoj.

Ochrannu matky treba vnímať v súvislosti so starostlivosťou otca, prirodzeným rámcem rodiny, a potrebu materinskej lásky u novorodenca. Bábätká sú viac než len budúci daňoví poplatníci. Osobne súhlasím s maximálnou požiadavkou, ktorú navrhuje správa. Zároveň sa prihováram za opatrenia podporujúce opäťovné začlenenie matiek, pokiaľ sa rozhodnú pre návrat na pracovný trh. Nie je však šťastné hovoriť o ochrane matky spolu s rovnosťou šancí. Osobne by som

uprednosta, keby Komisia bola predložila návrh, ktorý by zohľadnil komplexný pohľad na tehotenstvo, pôrod i následnú zdravotnú starostlivosť. Táto smernica bude možno platiť dve desaťročia, dnes sme len na začiatku dlhého a ľažkého rozhodovacieho procesu. Pýtam sa: chceme budúci sociálny a ekonomický vývoj posudzovať len podľa dnešnej finančnej situácie? To všetko je dnes v stávke.

1-031

Marc Tarabella, au nom du groupe S&D. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, bien que M. le commissaire, au nom de Mme Reding et de la Commission, ait fait état de réticences de la Commission à intégrer dans le texte le congé de paternité, je voudrais avant tout prendre la parole, aujourd'hui, au nom de tous les pères en Europe qui n'ont pas encore le droit à un congé de paternité.

La nature ne nous a pas donné le droit d'enfanter mais la société peut-elle nous priver du droit de partager les premiers moments de la vie de nos enfants? Les pères sont aussi des parents, ne l'oubliions pas! La société doit nous permettre de profiter de nos filles et de nos fils pour tisser des liens privilégiés avec eux dès la naissance.

C'est pourquoi j'appelle tous mes collègues à voter en masse en faveur de la création d'un congé de paternité de deux semaines entièrement rémunéré dans toute l'Union européenne. Au passage, je demande également à la Commission européenne et au Conseil de nous soutenir – et je le répète, comment pouvez-vous aller à l'encontre de notre demande visant à créer un nouveau droit pour les pères au niveau européen?

J'appelle également tous mes collègues à soutenir le rapport Estrela dans tous ses éléments. Quant à ceux qui utilisent l'argument de la crise économique pour refuser aux femmes un congé de maternité d'une durée plus acceptable et plus encore une rémunération suffisante, et aux hommes un congé de paternité, je leur demande tout net, pourquoi toujours revenir sur les acquis sociaux en cas de crise économique?

Ne vous rendez-vous pas compte que tous les coûts économiques seront compensés par une plus grande participation des femmes au marché du travail, moins de discrimination, une égalité entre les genres et une meilleure conciliation de la vie privée et de la vie professionnelle et donc, à long terme, des bénéfices économiques réels?

Enfin, à ceux qui veulent sacrifier les pères et les mères sur l'autel de la crise économique, je le répète, il ne doit pas y avoir de rabais à propos des droits fondamentaux. Ce combat est aussi celui d'une société plus humaine et la famille est de plus en plus, en cette période de crise, notre dernier rempart face aux tourments de la vie.

1-032

Siiri Oviir, fraktsiooni ALDE nimel. – Lugukeetud kolleegid, lugukeetud volinik! Euroopa Parlament on aastate välitel järjekindlalt taotlenud rasedate töötajate kaitse ja sünnituspuhkuse andmisega seotud kehtivate õigusaktide ajakohastamist. Nimelt kehtib seda valdkonda käsitlev direktiiv juba 18 aastat. Euroopa demograafiline tulevik ei ole rõõmustav ja arutades nimetatud olukorda, võtsime siin saalis juba 2008. aastal vastu resolutsiooni, mis kutsus võtma meetmeid seoses rasedus- ja sünnituspuhkuse pikkuse ja kaitsega, olles veendunud, et asjakohase poliitikaga on võimalik mõjutada sündivuse kõverat, luues materiaalselt ja psühholoogiliselt soodsaa keskkonna jaoks.

Euroopa Liidu toimimise leping annab meile siin parlamentis õigusliku aluse arutatava direktiivi vastuvõtmiseks. Me oleme palju rääkinud meeste ja naiste vördsatest võimalustest, vördsatest õigustest tööturul ja on selge, et pikem sünnituspuhkus – ja ka isapuhkus sealhulgas – loob selleks parema aluse. On fakt, et rasedus ja sünnitus on koormus naise organismile. Direktiiv ongi suunatud naise tervise kaitsele. Seetõttu on oluline puhkuseperiood, mis võimaldaks tervise taastumist ja mitte ainult seda, vaid võimaldaks ka lapse tervise ja arengu nimel emal last rinnaga toita.

Mõni sõna isapuhkusest. Kes siis veel kui mitte lapse isa peaks olema sel ajal vastsünnitanule toeks. Toetan isapuhkuse sisseviimist, tasustades selle puhkuse analoogselt emapuhkusega. Meie kodanikud heidavad meile tihti ette, et Euroopa Liidu õigusloome on keeruline, kas me ei saa sellest aru. Ärgem siis tehkem olukorda veelgi keerulisemaks, vaid lisagem puhkus, mis käsitleb sama ajaperiodi kui sünnituspuhkus, reguleeritavasse direktiivi. Kulu – oleme majanduskriisis või õigemini küll sellest väljumas, kuid see ei ole põhjas, miks me täna nii kiivalt ei taha tasustada sünnituspuhkest nii, nagu see oleks 21. sajandile kohane. Analüüs näitas, et meil on vaja ainult 1% võrra tõsta naiste tööhõivet ja kuludega ollakse tasakaalus.

1-033

Raül Romeva i Rueda, en nombre del Grupo Verts/ALE. – Señora Presidenta, no corren buenos tiempos para la maternidad, pero aún son menos buenos para la paternidad.

Y lo son porque algunas fuerzas políticas y algunos grupos empresariales siguen anclados en una anacrónica percepción de que eso de tener hijos e hijas es exclusivamente una tarea de las mujeres.

Pues bien, señoras y señores, esto no es así. De ningún modo. Es una responsabilidad social y se debe asumir desde el punto de vista colectivo por parte de toda la sociedad. De esto estamos hablando hoy. Esto es lo que estamos discutiendo: ¿quién tiene que asumir la responsabilidad y el coste de tener hijos e hijas que tienen que ser también nuestro futuro?

Es evidente que solo las mujeres pueden quedarse embarazadas y parir. Nadie lo discute. Pero lo que sí discutimos aquí es que sean solo las mujeres las que tengan que asumir este coste en su vida profesional y las que tienen que cargar con esta responsabilidad en su vida personal.

A finales del mandato pasado tuvimos la oportunidad de hacer un salto de gigante en este tema a escala europea y no lo pudimos hacer porque una parte importante de la Cámara —el sector más conservador de esta Cámara: grupos del Partido Popular y del Grupo Liberal, algunas delegaciones, no todas, algunas delegaciones— lo impidió. Y así se impidió que las madres hoy tuvieran más derechos. No lo olvidemos.

Lo que tenemos hoy sobre la mesa es una nueva oportunidad de corregir parte de ese problema. El informe Estrela, ya votado por la Comisión de Derechos de la Mujer, es un buen punto de compromiso y de consenso que —creo— debemos apoyar el miércoles cuando votemos.

Da más derechos a las mujeres embarazadas trabajadoras en Europa, garantiza el mantenimiento de su salario, obliga también a los padres a asumir su responsabilidad en la parte que les corresponde, garantiza también que las madres embarazadas no van a perder derechos si se mueven entre países de la Unión Europea. Todo esto es importante y es lo que no debemos en ningún caso perder de vista.

Si durante las votaciones del miércoles perdemos algunos de estos puntos fundamentales, creo que es importante tener claro y que lo tengan claro las madres y los padres europeos, que no es por casualidad, y el argumento de la crisis no se puede esgrimir en un contexto tan importante.

Hay crisis, es evidente, y la tenemos que asumir. Pero no la tienen que asumir las madres en absoluto. Y es posible entenderlo así si vemos que esto no es un coste, sino que es una inversión. Y es una inversión en futuro y es una inversión en sociedades mucho más sanas.

Este es el debate que tendremos en la votación el miércoles. Yo estoy por apoyar el informe de la colega Estrela, y estoy por que la gran mayoría de esta Cámara haga exactamente lo mismo, porque, de no hacerlo, estaremos poniendo en peligro no solamente la salud de las madres trabajadoras, sino también el Estado del bienestar por el que tanto tiempo hemos trabajado en esta Europa.

1-034

Marina Yannakoudakis, on behalf of the ECR Group. – Madam President, a well-known businessman once said equality legislation, taken too far, actually reduces the chances of women gaining employment.

Businesses are not allowed to ask a woman if she is going to have a baby, so it is easy – they just do not employ her. And that, unfortunately, is the grim reality of compulsory full pay maternity leave in this report.

Couple this with the economic effect on SMEs – in the UK, £2.6 billion; Germany, EUR 1.7 billion – and this report is positively dangerous in today's economic climate.

However, if the maternity clause were removed, what a difference that would make. The report would focus on its original mandate, that of the health and safety of pregnant workers and those who have recently given birth.

I ask my colleagues in the Committee on Women's Rights and Gender Equality to get back to basics and do what is right for women. Women need to have choices. They need to have the tools to make these choices. Employers need to be able to support women without it meaning they are no longer economically viable. Member States need to strengthen their economies too, thereby creating opportunities.

The ECR has put forward an amendment which deals with many of the issues created by the full pay compulsory leave clause and I would ask my colleagues to support this amendment and make this report workable.

The EU is not here to create social engineering with its policies. The idea that paid maternity leave will encourage women to have children is naive. Children are for life. The cost is for life. So please do not tell me that we will increase the population by giving 20 weeks fully paid maternity leave.

There are a lot of weaknesses in this report. The impact assessment the ECR requested has proved this. The question now is whether we strengthen it at this stage or send it back to the drawing board.

1-035

Eva-Britt Svensson, för GUE/NGL-gruppen. – Debatten om mammaledighetsdirektivet och initiativbetänkandet om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden rör den viktigaste grunden för allt jämställdhetsarbete. Möjligheten och förutsättningarna för kvinnor att försöja sig själva är plattformen för jämställdhet på alla politikområden. Det är nu på onsdag som vi har möjlighet att öppna upp för kvinnor att delta fullt ut på arbetsmarknaden.

Jag beklagar att vi fortfarande år 2010 diskuterar mammaledighet istället för föräldraledighet. För mig är det självklart att barn har rätt till båda sina föräldrar och jag anser att vi också ska titta på barnkonventionen i detta fall. Vi diskuterar mammors rättigheter och vi diskuterar pappors rättigheter. Men vi måste också diskutera barns rätt - ovillkorade rätt! - att bygga upp en nära relation med båda föräldrarna.

Man har högljutt diskuterat kostnaderna för denna ledighet, i ett helt annat tonläge än när vi har diskuterat miljontals euro i stöd till banker, bilindustri o.s.v. I bland frågar jag mig om det är lättare att acceptera kostnader för traditionellt manliga områden än när det gäller jämställdhetsfrågor och barns rätt till båda sina föräldrar?

Jag anser också att kostnaderna har diskuterats utan att man har tagit hänsyn till både enskilda och samhällsekonomiska vinster som finns i detta förslag. Många har talat om den demografiska framtiden, att det föds för lite barn. Ja, men nu har vi tillfälle att försöka se till att det blir möjligt att skaffa fler barn.

Jag och vänstergruppen stödjer Estrelas och Thomsens förslag, som vi röstade om i FEMM-utskottet, där vi har förbättrat möjligheterna.

Däremot så ser jag en del problem för vissa medlemsstater, som i dag har en väldigt mycket bättre föräldraledighet. Jag vill att det ska vara en rättighetslagstiftning – inte ett obligatorium för den ena föräldern. Och jag vill att barnkonventionen och barnens rätt till båda föräldrarna ska vara mycket tydligare.

Det är också problem med ersättningsnivåerna i vissa av medlemsstaterna. Någon nämnde här i debatten att arbetsgivare i dag frågar kvinnor i fertil ålder om de tänker skaffa barn. Då hoppas jag att vi i en framtid, en mycket snar framtid, ställer samma frågor till pappor, eftersom barn – återigen – är en angelägenhet för båda föräldrarna. Den måste vi ta på allvar.

1-036

Mara Bizzotto, a nome del gruppo EFD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la strada verso un'Europa a misura di donna è ancora lunga e difficile. Le statistiche parlano chiaro: la crisi globale si è abbattuta sul mercato del lavoro mettendo a dura prova l'occupazione femminile, che nel 2008 si è ridotta ulteriormente di sette decimi di punto. Nonostante le provocazioni che, in tema di pari opportunità e occupazione, periodicamente riempiono un'europropaganda in calo di consenso, ad oggi non sono state ancora adottate misure concrete per garantire alla donna una vera realizzazione come lavoratrice e come madre.

L'Europa del futuro ha bisogno di ripensare radicalmente al proprio modello di *welfare* e non semplicemente cambiarsi periodicamente l'etichetta. Bene, dunque, la direttiva che allinea in Europa l'istituto del congedo di maternità, ma inefficiente la scelta di trattare ai margini di questa materia, nella stessa relazione, quella complementare e ugualmente importante del congedo di paternità.

La maggiore integrazione delle donne non è soltanto un valore morale ma anche un obiettivo strategico per la sostenibilità del tanto pubblicizzato modello sociale europeo, che continua a non convincermi per la mancanza di risultati.

1-037

Edit Bauer (PPE). – A szülési szabadságra vonatkozó javaslat eredendően egészségvédelmi és munkabiztonsági előírás, és az 1992-es irányelvet azért szükséges elsősorban módosítani, javítva az anyák életkörülményeit, mert a nemzetközi munkaügyi szervezet, az ILO 2000-ben elfogadott egy egyezményt, egy nemzetközi egyezményt, ami 18 héten állapítja meg a szülési szabadság minimális hosszát. Időközben azonban annak vagyunk tanúi, hogy az egyes ellátórendszerök annyira szétfejlődtek, a szülés és a szülői szabadság kombinációja kapsán a szülési szabadság hosszát, a finanszírozást, a juttatás magasságát illetően, hogy ma közös nevezőt találni gyakorlatilag lehetetlen. minden jó szándék ellenére, ami biztos, hogy mindenjüköt vezérel akár a jobb, akár a baloldalon ülünk ebben a házban, nem tudunk olyan döntést hozni, amelyik mindegyik tagállamban örömmel fogadtatik és mindegyik tagállamban tetszést arat.

A jó megoldás az lett volna, ha megmaradunk ebben a javaslatban a munkabiztonság és az egészségvédelem talaján, és egy másik előírásban erősítjük az esélyegyenlőséget. Akkor, amikor a „Gender pay gap”-ekről jelentést terjesztettem elő ebben a házban, rámutattam arra, hogy mennyire hátrányos helyzetbe kerülnek azok az anyák, akik az első gyermekük után jönnek vissza a munkaerőpiacra. Tehát az esélyegyenlőséggel is probléma van, és ezt meg kell oldanunk. De addig, amíg a szülésben az apák és az anyák nem tudják ugyanazt a feladatot vállalni, tehát az apák nem tudnak szülni, addig az esélyegyenlőséget valószínűleg máshol kell megoldanunk. Az esélyegyenlőség meg kell, hogy oldódjon, illetve előre kell ebben is lépnünk, de nem ebben az irányelvben. Elmulasztottuk azt a lehetőséget, hogy modernizáljuk a szülői és a szülési szabadság kombinációját.

1-038

Silvia Costa (S&D). – Signor Presidente, signor Commissario, credo che oggi il Parlamento abbia una grande opportunità di ribadire che la maternità è un valore sociale e che la tutela della salute della madre e di quella del bambino deve essere rafforzata, che una lavoratrice non deve essere discriminata a causa della maternità nell'accesso e nella permanenza nel lavoro, che la cura dei bambini va maggiormente condivisa con i padri.

Nonostante si sia in tempi di crisi – com'è già stato sottolineato – dobbiamo fare la stessa riflessione già operata da tutti gli economisti più avanzati: la valutazione d'impatto effettuata dimostra la necessità di un approccio più lungimirante e più olistico. I costi di oggi, che possono essere poi eventualmente graduati, sono un investimento sociale ed economico in un maggiore benessere dei bambini, una riduzione delle patologie e una maggiore partecipazione delle donne al mercato del lavoro.

Molti affermano che non ci sarà nuova occupazione femminile di qualità e più occupazione femminile se non ci sarà un nuovo *welfare* e nuove opportunità di conciliazione: condivido appieno e ringrazio le relatrici Estrela e Plumb per il complesso lavoro svolto, così come tutti i colleghi che si sono sforzati di trovare punti di mediazione.

Condivido anche l'impianto che, penso, in tanti abbiamo voluto, cioè quello di prevedere un ampliamento per le madri di bambini disabili, per le adozioni, i parti plurimi, la possibilità di orari flessibili, l'inversione dell'onere della prova contro le violazioni delle norme e una maggiore tutela dai licenziamenti. Ho inoltre proposto, unitamente ad altri colleghi, che, rispetto alle sei settimane obbligatorie dopo il parto, sia prevista però una clausola di salvaguardia per i paesi la cui legislazione prevede questa quota obbligatoria anche prima del parto.

Concludo, auspicando che si possa raggiungere in queste ore, in questi due giorni, la piena volontà di trovare un punto di mediazione, affinché non si perda anche in questa legislatura l'importante occasione di approvare questa direttiva.

1-039

Antonya Parvanova (ALDE). – Madam President, when speaking about sharing family responsibilities equally between men and women – and ultimately moving towards the goal of a more equal society in the context of promoting the best interests of the child in reconciliation policies – we have to remember that we are representing the people here in this House rather than the Council view. Recently, I have noticed that there have been too many people from Permanent Representations going round and lobbying MEPs, which I do not feel is acceptable under our rules and the principle of independently elected MEPs.

It is argued that increasing maternity leave imposes higher costs on the private and public sector at a time of economic crisis, but this is only 0.01% of GDP and we are talking about EUR 2 billion. At the same time, I have compared the military budget of the countries mentioned. That budget has actually increased by EUR 3 billion in one year and this has not been questioned either in this House or in their parliaments.

However, in a time of growing economic uncertainty and while we are facing demographic changes, it is vital to support flexible leave policies, which may help to reverse current demographic trends. We should make our joint commitment to ensuring that women across Europe become part of the labour market and that their life choice is taken seriously through higher female labour market participation, with greater value being accorded to childhood and the importance of balancing family and working life.

In conclusion, I would strongly highlight that the European welfare system and measures as stipulated in this directive are of value and not a burden to the European market.

1-040

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – Madam President, it is very clear from the amendments submitted by some colleagues in ALDE, PPE and ECR — though luckily not all of them — that they have sold their souls to short-sighted corporate interests and to lobbyists from Member States who do not care about women's rights. If those amendments are adopted, life for new mothers and fathers in the EU will not improve.

If leave is not properly paid, only those women whose jobs do not matter can take it up. You, my dear colleagues on the right, are perpetuating a traditional system with a male breadwinner and his little wife, with her little job on the side, kept neatly under his thumb. For her, it does not really matter how much the compensation is. But any independent woman who actually financially provides for her family had better get back to work after the six compulsory weeks — if the rest is poorly paid — whether or not she is still bleeding; and she can forget about offering her child a good start by breastfeeding.

I hope with all my heart that those who really want to make life better for new mothers and fathers will win this vote. This directive could be a cornerstone of a modern labour market policy for the ageing society. The future needs politicians brave enough to have their own opinions, who can look a bit further ahead, and who have a vision for a society with many more working mothers and many more caring fathers. The future can certainly do without those who buckle at the knees as

soon as business CEOs with only the next financial report on their minds, and national ministers with only the next elections on their minds, start lobbying.

1-041

Tadeusz Cymański (ECR). – Znaczenie tej dyrektywy wykracza poza problematykę wyrównywania szans i pomocy dla kobiet w okresie macierzyństwa. Musimy postrzegać to w kontekście szerszym, nie tylko społecznym, ale również gospodarczym, i to w dłuższym okresie czasu. Paradoks polega na tym, że w imię logicznych i zrozumiałych prób obrony obecnej gospodarki finansów możemy stracić bardzo wiele w gospodarce i finansach przyszłych pokoleń.

Wielu ekspertów uważa, że jednym z głównych, a nawet najważniejszym problemem Europy jest załamanie demograficzne. Postęp medycyny, poprawa warunków życia i spadek przyrostu naturalnego oznaczają w przyszłości bardzo starą i bardzo kosztowną Europę. Już dzisiaj koszty opieki nad ludźmi starszymi szacowane są na prawie 2% produktu rocznego, jaki wytworza Europa. Przyczyny obniżenia przyrostu są bardzo złożone i wykraczają poza kwestie socjalne i również zabezpieczenie materialne. Jednak nie ulega wątpliwości, że nowe propozycje zawarte w dyrektywie staną się istotnym impulsem, który pomoże wielu kobietom w Europie podjąć decyzje o macierzyństwie.

Panie Przewodniczący, skala pomocy dla kobiet w ciąży, pracownic, jest bardzo zróżnicowana w krajach europejskich. Znaczenie tej dyrektywy będzie szczególnie cenne w tych krajach, gdzie zakres ochrony jest bardzo słaby, a wsparcie dla rodziny, również w dalszym okresie wychowywania dzieci, jest bardzo niskie, a nawet żadne. Dlatego chciałbym podziękować wszystkim, którzy pracowali nad tą dyrektywą, zwłaszcza za zrozumienie dla kobiet w innych krajach, które będą mogły z większą nadzieję patrzeć w przyszłość. Jeśli chodzi o dzieci, to chcąc one oczywiście widzieć uśmiechniętą mamę, która się nie boi, że straci pracę oraz nie boi się, że nie będzie mogła ich wykarmić i wychować. Jeszcze raz dziękuję i liczę na kompromis w śródowym głosowaniu. Dziękuję bardzo.

1-042

Jacky Hénin (GUE/NGL). – Madame la Présidente, ces rapports vont dans le bon sens et mériteraient une publicité beaucoup plus importante. 85 % des temps partiels imposés et 80 % des bas salaires sont féminins. Le salaire des femmes est inférieur de 27 % à celui des hommes. 50 % des femmes ont une retraite inférieure à 600 euros. La plupart des cas révélés de fausses déclarations ou de non-déclaration du travail sont féminins. On découvre encore au 21e siècle en Europe des cas d'esclavage. Ils sont uniquement féminins.

Oui, tout ce qui peut être fait pour parvenir à éradiquer les pratiques scandaleuses à l'égard des femmes au travail et dans la société doit être fait. Mais la bonne volonté ne suffira pas. Les gains envisagés sont tellement importants et les sanctions encourues jugées si faibles que, disons le mot, des "salopards" n'hésitent pas à continuer d'exploiter des êtres humains comme s'il ne s'agissait que de bétail. Il est plus qu'urgent de placer les États membres devant leurs responsabilités et d'exiger les sanctions les plus fermes à l'égard de ceux qui se croient au-dessus des lois.

1-043

Giancarlo Scottà (EFD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, vorrei richiamare la vostra attenzione su un settore in cui a tutt'oggi persistono condizioni di lavoro femminili precarie. Mi riferisco al settore agricolo, un settore nel quale le donne puntano sull'innovazione e, allo stesso tempo, sul recupero della tradizione e della conservazione del patrimonio agricolo, mantenendo vivo il territorio rurale. Tuttavia, le lavoratrici incontrano diversi ostacoli nelle loro attività lavorative, dovendo conciliare l'attività professionale con quella familiare.

La collega Thomsen, nella sua relazione, fa riferimento a un dato che fa riflettere: nel settore agricolo le donne impiegate a tempo parziale raggiungono l'86 per cento delle lavoratrici. Inoltre, l'ingresso di giovani donne in questo settore è difficoltoso e per questo motivo le donne conduttrici d'azienda superano spesso il sessantacinquesimo anno d'età. Alcune altre, invece, assumono la posizione di coniuge coadiuvante, ovvero aiutano nell'attività dell'azienda agricola del marito, senza aver diritto a uno *status* giuridico e senza essere adeguatamente retribuite.

Ritengo dunque necessario tutelare le donne e il loro impegno in un settore in cui il loro lavoro è spesso temporaneo e stagionale, sostenendole nel campo della sicurezza e della salute e garantendo loro un'equa retribuzione e un adeguato riconoscimento della loro attività.

1-044

Licia Ronzulli (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, quando parliamo di conciliazione, intendiamo quelle iniziative che, prendendo in considerazione le esigenze della famiglia e quelle dei lavoratori, permettono un bilanciamento tra la sfera lavorativa e quella familiare. Ci riferiamo quindi a strumenti di aiuto, senza i quali una donna che lavora per piacere, per ambizione di carriera o soprattutto per necessità, è posta davanti a un bivio e la scelta più drastica, e quasi sempre definitiva, è quella dell'abbandono del posto di lavoro. Una volta uscita dal mercato del lavoro, tornare poi indietro è ancora più difficile. Tale situazione porta a un forte senso di frustrazione, da un lato, e a grossi sacrifici economici, dall'altro.

Il testo oggi in discussione propone numerosi strumenti di aiuto per le lavoratrici, ponendo le basi per una certezza giuridica che permetterà la libertà di scelta di una donna e la conseguente vera conciliazione lavoro-famiglia. Desidero

anche sottolineare un altro aspetto per quanto riguarda la situazione delle lavoratrici precarie: come è stato detto, troppo spesso le donne continuano a subire disparità per quanto riguarda le opportunità occupazionali, la qualità del lavoro e la retribuzione. A proposito di qualità del lavoro, va rilevato che le donne molto spesso non denunciano e sono costrette ad accettare occupazioni al limite della legalità per poter avere uno stipendio sufficiente al sostentamento della propria famiglia. È ora di porre fine a tutto questo.

Occorre quindi vigilare su tutti i comportamenti scorretti da parte dei datori di lavoro nei confronti delle lavoratrici. Ogni abuso deve essere perseguito e punito senza attenuanti. E l'impegno di tutti noi deve continuare nella direzione di politiche sociali sempre più giuste e incisive.

1-045

Zita Gurmai (S&D). – Madam President, the report we are now discussing is crucial for parents and children in Europe as well as for Europe as a community. The provisions in this piece of legislation contribute to ensuring that all women across Europe have the same minimum rights and assistance when deciding to have children. They also ensure that women who decide to have children are not punished financially for their choice to be mothers by trying to combine it with their careers.

A very important factor is Europe's demographic challenge. Falling birth-rates and an ageing population and, as a consequence, a falling labour force, are putting a huge strain on maintaining economic growth, especially in times of crisis.

Is the solution one of encouraging women not to have children, or following an American model where women have no or little support and have to go back to work before they have even recovered from giving birth? If it is, then I say no. Not having children is more expensive for the community in the long run. Women need to recover from giving birth in order to be ready to enter the labour market again. Allowing them 18 weeks is a minimum and they should not be punished for this by direct or indirect cuts.

In 24 EU Member States out of 27 it is the governments who contribute to the maternity leave and not businesses. Would businesses not want to invest in the young women they have recruited and trained? We should have social responsibility. Knowing that the EU and its Member States have spent an enormous amount of money on rescuing banks, we have to ask why money must always be saved at the expense of women. Fathers should also be able to take time off to spend with their newborn babies.

We keep on talking about shared responsibilities and now we can do something about it. Some here believe that it is not acceptable. Hopefully Commissioner Šefčovič will show us that he is going to be very clear and progressive on this.

1-046

Elizabeth Lynne (ALDE). – Madam President, this directive was always intended, quite rightly, to provide minimum standards to protect pregnant workers and women who are breastfeeding. However, I find that some of the amendments from the Committee on Women's Rights and Gender Equality and the Committee on Employment and Social Affairs go too far.

They do not take into account the different traditions in different Member States. Some countries have maternity leave, some have paternity leave as well, and some have parental leave. They are paid in totally different ways and at different rates – some from the social security systems, some from businesses and some are a mixture. We must not ruin some very good systems.

My amendments try to address the difficulty of achieving something that will suit all Member States. Bringing in full pay would, in my opinion, stop a lot of young people – or young women in particular – being employed. I am pleased that the second impact assessment was at least more detailed than the first. As you know, it said that it would cost the ten Member States over EUR 7 billion a year if full pay was included. It did not even look at the other 17 Member States, and I assume the cost of bringing in full pay for them would also be problematic.

As far as compulsory leave is concerned, I have always believed that it is for the mother herself to decide what time to take off and when to take it off. In the 1960s and 70s we fought for equal rights for women – not for them to be dictated to – and we seem to be going backwards instead of forwards.

1-047

Andrea Česková (ECR). – Má významnou obavu z toho, že jsou směšovány dvě naprostě odlišné věci týkající se ochrany žen, a to pracovněprávní podmínky žen zaměstnankyň a právní pozice žen samostatně výdělečně činných, tj. podnikatelek. U žen zaměstnaných se obecně můžeme bavit o ochraně zejména v těhotenství a po porodu, a to z hlediska pracovního práva. Ženy samostatně výdělečně činné není možné z hlediska pracovního práva chránit, neboť se na ně obecně nevztahuje. Naopak, tyto ženy podnikatelky zaměstnávají muže a i jiné ženy, a proto jsem zděšená tím, že směrnice, která se měla původně týkat pouze ochrany těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu, by se měla podle předpokládaných pozměňovacích návrhů týkat i podnikatelek. Není to možné nejen v praxi, ale ani z hlediska právního.

Proto pevně doufám, že tento parlament nepřijme pozměňovací návrhy, které bohužel již z větší části prošly i ve výboru FEMM a které se dle mého názoru této směrnice vůbec netýkají, neboť se nemohou na osoby samostatně výdělečně činné vztahovat.

1-048

Joe Higgins (GUE/NGL). – Madam President, the Estrela report seeks to improve working conditions for pregnant workers and working women who recently gave birth or are breastfeeding, and those are objectives that we strongly support.

Now, set against an acute crisis in European and world capitalism, there has to be a real concern that vulnerable workers especially will be victimised by certain employers seeking to maintain profits and by governments embarked on the process of slashing social spending and public services.

Many working class women endure significant exploitation, through wage levels that are much lower than men's, for example, and precarious work. There is a real danger that pregnant workers or women who recently gave birth, who are in a more vulnerable position, will suffer discrimination in the current circumstances. We strongly agree with making explicit a woman's right to return to the same job, 20 weeks maternity leave and reasonable paternity leave. We should also support maintaining the income level at 100%.

We cannot just rely on the law, however. There should be strong trade union organisation in every workplace that can guarantee in concrete terms the right of women to come back to work after giving birth, without fear of discrimination.

1-049

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers amis, j'ai suivi ce dossier avec beaucoup d'attention dans la commission "Emploi et affaires sociales", comme dans la commission des droits de la femme. C'est la deuxième fois que l'on tente d'établir des normes minimales pour l'Union européenne et, moi, cela fait quarante ans, dans ma vie professionnelle, que je me bats pour l'égalité des hommes et des femmes, l'intégration des filles par la formation et leur intégration sociale par leur intégration professionnelle. L'égalité, c'est notre sujet, l'égalité entre les hommes et les femmes.

Or, dans ce rapport Estrela – il n'y a qu'à écouter les interventions qui ont eu lieu aujourd'hui –, nous avons tout retrouvé. Chacun arrive avec son petit paquet et veut rajouter un volet à l'autre volet. On finit par avoir un patchwork qui perd son sens, alors que nous avons à nous concentrer sur la santé, la sécurité des femmes enceintes au travail, de la même façon, bien sûr, qu'il nous faudra nous concentrer sur l'égalité hommes-femmes à travers les salaires.

Il ne manque guère que le congé des bébés qu'on n'ait pas envisagé dans ce rapport. Or, je voudrais vous dire une chose: se prononcer aujourd'hui pour un congé de maternité de vingt semaines à plein salaire, c'est irresponsable et démagogique. J'insiste pour que des mesures efficaces soient prises afin que cela ne se retourne pas contre les femmes. Plus nous allongeons le congé de maternité sans mettre en valeur leur retour et le besoin qu'elles ont de concilier la vie familiale et la vie professionnelle, plus nous allongeons le congé de maternité sans prendre des mesures qui les protègent dans le travail, plus nous travaillons contre les femmes.

Or, quand on fait de la politique, notre devoir est d'être courageux et responsables, de dire la vérité. Qui va payer? Lequel de nos États peut payer cette augmentation? Quelle entreprise peut payer? Et finalement, les femmes vont se retrouver piégées par un texte qu'on laisse dériver en tous points et qui se retournera contre elles. J'en appelle à votre responsabilité. Nous avons une lourde charge pour le futur.

(Applaudissements)

(L'orateur accepte de répondre à deux questions "carton bleu" de Marije Cornelissen et Anneli Jäättämäki (article 149, paragraphe 8 du règlement)

1-050

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – Madam President, Mrs Morin-Chartier is not the only one who has said this. There were a couple of speakers who said that maternity leave of 20 weeks would hurt women's chances in the labour market.

I would like to ask where that idea comes from because, if you look at the research, as well as what happens in Sweden, Norway, Iceland or Bulgaria, you can see very clearly that you can have extremely high female participation in the labour market and a properly long period of maternity leave.

1-051

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – Madame la Présidente, je voudrais répondre en deux points à cette remarque.

Le premier, c'est qu'il n'y a pas de lien mathématique entre la durée du congé de maternité et le taux de fécondité des femmes, et je n'en veux que pour prouver la réalité de ce qui se passe en France puisque c'est le pays qui, aujourd'hui, au niveau européen, a un des plus forts taux de natalité pour un congé de maternité de quatorze semaines.

Le deuxième point de ma réponse, c'est qu'on constate qu'à chaque naissance, l'écart se creuse entre la vie professionnelle des femmes et la vie professionnelle des hommes. À chaque naissance, à chaque congé de maternité, la femme réduit d'abord ses responsabilités professionnelles – à moins que l'initiative ne vienne de l'entreprise ou du secteur public. À la deuxième naissance, elle réduit son temps de travail et elle continue à le réduire au fur et à mesure des naissances alors que l'homme, en revanche, augmente ses responsabilités professionnelles à chaque naissance. Ainsi, professionnellement, les écarts se creusent au cours des carrières.

Alors, je vous en prie, soyez un peu attentifs à ce qui se passe dans la réalité, aussi bien dans la fonction publique que dans le secteur privé.

1-052

Anneli Jääteenmäki (ALDE). – Arvoisa kollega, hyväksyttekö Te kaksoisstandardit, eli sen, että kaikille Euroopan unionin työntekijöille – komission, neuvoston, parlamentin ja parlamentin poliittisten ryhmien työntekijöille – maksetaan täysi palkka 20 viikon äitiysvapaalta, mutta samalla esitetään, että muiden tapauksessa näin ei voida tehdä? Nämäkin, että äidit pitäisi asettaa tasavertaiseen asemaan koko Euroopassa, eikä meidän pidä hyväksyä kaksoisstandardeja ja Januksen kasvoja.

1-053

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – Madame la Présidente, nous n'avons pas dit que nous étions pour deux poids, deux mesures. Il y a une proposition de dix-huit semaines de la Commission européenne. Nous proposons d'intégrer la clause passerelle. C'est une base tout à fait possible, mais il y a une différence entre le possible et l'utopie de proposer vingt semaines à plein salaire, entre ce qui peut être tenu et ce que l'on peut promettre au niveau du Parlement, et ce qui ne sera pas admis par le Conseil ni par les parlements nationaux.

Si nous votons, mercredi, le rapport Estrela avec les vingt semaines, le Parlement européen sera désavoué trois fois: une première fois par le Conseil qui ne pourra pas suivre – les États ne pourront pas suivre; une deuxième fois par les parlements nationaux – les parlements nationaux avec leurs budgets ne pourront pas suivre; et une troisième fois par les femmes quand elles se rendront compte que nous avons travaillé contre elles.

1-054

Emine Bozkurt (S&D). – Voorzitter, in het spitsuur van hun leven moeten we moeders en vaders bijstaan, de rust te geven om volledig betrokken te kunnen zijn bij het prille nieuwe leven van hun kind. De rust om borstvoeding te geven en volledig te herstellen van de bevalling. De rust om na het verlof weer volop de handen uit de mouwen te kunnen steken en deel te nemen aan het arbeidsproces. Moeders, vaders, bonden, NGO's, allen willen ze dit.

Tegenstanders hangen ontrecht een prijskaartje aan vrouwen. Het mag de alsmaar vergrijzende Europese maatschappij niets extra's kosten. We moeten nu investeren in vrouwen als werkkrachten en in de verbetering van het kunnen combineren van werk en privé, opdat we in de toekomst onze samenleving betaalbaar houden. Uiteraard gaat zwangerschapsverlof om volledige betaling van het loon. Waarom zou een vrouw, terwijl zij biologisch gezien nu eenmaal de persoon is die een kind op de wereld kan zetten, tijdens haar verlof financieel gekort moeten worden?

We zeggen het belangrijk te vinden dat mannen en vrouwen werk en privé kunnen combineren, dat vrouwen gelijke kansen op de werkvlakte moeten hebben. We moeten daarom stoppen met gesexed en gezamenlijk verantwoordelijkheid nemen. Moeders en vaders mogen we nu niet het kind van de rekening maken.

1-055

Nadja Hirsch (ALDE). – Frau Präsidentin! Die Frage, die wir uns stellen müssen, ist: Was soll diese Richtlinie leisten? Relativ große Einigkeit besteht darin, dass es ein gesundheitlicher Schutz für die werdenden Mütter bzw. die jungen Mütter sein soll. Die große Debatte ist daran entbrannt, in welchen Bereichen es auch um den Aspekt der Gleichstellung gehen soll. Auf der anderen Seite müssen wir als Europäisches Parlament uns bewusst sein, dass wir eine Richtlinie beschließen, die nicht nur für fünf Jahre, sondern vielleicht für die nächsten zwanzig, fünfundzwanzig Jahre gelten soll. Ich hoffe doch, dass die Arbeitsbedingungen für Frauen dann deutlich besser sein werden und die Unternehmen nicht zuletzt aufgrund eines Fachkräftemangels auch junge Mütter begeistert einstellen und vor allem auch die Infrastruktur dementsprechend aufbauen werden. Auch eine solche Perspektive müssen wir beachten.

Allerdings sehe ich auch, dass eine Mehrheit im Moment nicht bereit ist, eine solche Perspektive einzunehmen. Insofern werden wir uns wohl an einem Punkt treffen, der vielleicht mit achtzehn Wochen, einem erhöhten festgeschriebenen Entgelt oder Weiterbezahlung von 75 % einen Kompromiss darstellen wird, der vor allem auch die Verbesserung in anderen europäischen Ländern tatsächlich sicherstellen wird.

Ein wesentlich wichtigerer, über eine Mutterschutzzeit hinausreichender Punkt sind vor allem die Rahmenbedingungen, die eine junge Familie vorfindet. Das heißt Kinderbetreuungseinrichtungen, die z. B. in Deutschland immer noch nicht ausreichend vorhanden sind. Das ist eine wirkliche Gleichstellungspolitik, die den Frauen auch die Chance gibt, wieder zurück in den Job zu gehen.

1-056

Julie Girling (ECR). – Madam President, how typical of the Greens to sneer at those who dare to disagree. We dare to disagree with a small part of these proposals, therefore we must be derided. I applaud your commitment to these proposals – indeed I agree with the vast majority of them – but there are one or two parts that I do not agree with. So I can applaud your commitment but I cannot applaud your tolerance. Come back in 30 years' time and preach to me about advancing women's rights when you have done as much work on this as I have.

I will not be pigeon-holed as regressive. There are aspects of these proposals which are regressive: the idea that European women should have more European babies in an overpopulated world is socially regressive. To impose 20 weeks' fully-paid maternity leave in the UK – I cannot explain our system quickly enough here – is financially regressive. A disproportionate number of higher-paid women in the UK will receive the vast majority of the extra GBP 2 billion. It will not go to the lower-paid women whom, I think, we would all want to help the most.

So where is the progression? Member States are best placed to decide these details; the principles of subsidiarity should apply.

(Applause)

1-057

Christa Klaß (PPE). – Frau Präsidentin, Herr Kommissar! Mütter brauchen einen besonderen Schutz. Da herrscht Einigkeit hier im Raum. Einem Kind das Leben zu schenken unter vollem seelischen und körperlichen Einsatz, das ist ein einschneidendes Erlebnis für jede Frau. Die körperlichen Veränderungen, die neuen Lebensumstände und vor allem die Erholungs- und Genesungsphase – sie machen einen ausreichenden Mutterschutz notwendig. Diese Leistung muss von der Gesellschaft übernommen werden. Wir streiten da nicht um den Grundsatz. Wir streiten um das Wie und die Konditionen. Dabei dürfen wir nicht aus den Augen verlieren, dass die EU den Mindeststandard festlegt und die Mitgliedstaaten den Mutterschutz umsetzen, organisieren und bezahlen müssen. Wir fangen nicht bei Null an.

Die Mitgliedstaaten haben ihren Mutterschutz sehr unterschiedlich organisiert, zum Teil ergänzt durch eine Elternzeit, die auch die Väter einbezieht. Väter müssen eingebunden werden in die Familienaufgaben, und wir sprechen da nicht von Urlaub, sondern von verantwortungsvoller Übernahme von Erziehungs- und Familienaufgaben. Väterzeiten sind aber nicht Teil des Mutterschutzes, sondern immer Teil der Elternzeit. Väter werden auch nicht krank durch eine Geburt. Ich gratuliere allen Mitgliedstaaten, die Väterzeiten eingerichtet haben, und ich freue mich, Herr Kommissar, auf den eben angekündigten Vorschlag der Kommission. Wir dürfen den so wichtigen Mutterschutz nicht aufweichen durch eine Ausdehnung in die Elternzeiten hinein. Beim Mutterschutz geht es um die Gesundheit. Keine Mutter ist 20 Wochen krank, und wer stillt, ist auch nicht krank.

Aus Verantwortung auch den Frauen gegenüber, die am Erwerbsleben teilnehmen, müssen wir den Mutterschutz vertretbar gestalten. 18 Wochen insgesamt, dabei in den letzten 4 Wochen nationale Gestaltungsmöglichkeiten für die Höhe der finanziellen Leistungen – das ist unser Vorschlag, und das sind die Änderungsanträge 115 und 116, die ich bitte zu unterstützen.

Darüber hinaus fordere ich die Mitgliedstaaten auf, ihre Möglichkeiten zu nutzen und allen Familien und den Müttern mehr Leistungen anzubieten, die dann freiwillig angenommen werden können. Mütter bauen Zukunft, und sie brauchen unser aller Unterstützung.

1-058

Αντιγόνη Παπαδοπούλου (S&D). – Κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι, υπερψηφίζοντας την έκθεση Estrela, ανταποκρινόμαστε, ουσιαστικά, στα αιτήματα εκατομμυρίων γυναικών για παροχή μέτρων περαιτέρω προστασίας εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων και των βρεφών τους. Αυξάνοντας την άδεια μητρότητας σε 20 εβδομάδες και την άδεια πατρότητας σε 2 εβδομάδες, με πλήρεις απολαβές αντίστοιχα, βοηθούμε στην ανάκαμψη, μετά τη διεθνή κρίση, και στην οικονομική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί προωθούμε τη συμφιλίωση οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεων. Προστατεύοντας την εργαζόμενη από απολύσεις κατά την κύηση και για διάστημα έξι μηνών μετά από αυτή, δίνουμε κίνητρα για υλοποίηση του στόχου της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για συμμετοχή του 75% των γυναικών στην αγορά εργασίας μέχρι το 2020.

Υπερψηφίζοντας και την έκθεση Thomsen, επιδιώκουμε την προστασία της εργαζόμενης γυναίκας από επισφαλείς εργασίες, που συντηρούν το μισθολογικό χάσμα ανάμεσα στα δύο φύλα, υπονομεύουν την επαγγελματική ανέλιξη και αυξάνουν τον κίνδυνο αποκλεισμού γυναικών από κάθε είδους κοινωνική, συνταξιοδοτική και συνδικαλιστική προστασία.

Θετική ψήφος και στις δύο εκθέσεις σημαίνει θετική ψήφος σε μια πιο ισόρροπη, ανθρωποκεντρική, κοινωνική Ευρώπη και στην ισότητα των φύλων.

1-059

Gesine Meissner (ALDE). – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Wir sprechen heute über die Arbeitsbedingungen von Frauen, die wir in Europa verbessert haben wollen. Ich spreche ganz speziell zum Bericht

Thomsen, bei dem ich Schattenberichterstatterin war, also zu dem Thema „Frauen in prekären Beschäftigungsverhältnissen“.

Wir haben jetzt das Jahr gegen Armut und soziale Ausgrenzung in Europa. Man kann tatsächlich feststellen, dass Armut eher die Frauen betrifft. Das darf natürlich auf gar keinen Fall so bleiben. Es ist so, dass Armut bei Frauen durch verschiedene Dinge ausgelöst werden kann. Sie kann einmal dadurch ausgelöst werden, dass Frauen schlechter bezahlt werden als Männer. Das alleine ist es natürlich nicht. Frauen haben auch mehr Unterbrechungen im Beruf, z. B. wenn sie Kinder bekommen und Erziehungszeiten nehmen. Frauen üben auch die weniger qualifizierten Tätigkeiten aus. Bei den Frauen, die in prekären Beschäftigungsverhältnissen arbeiten, ist es besonders gravierend, weil sie unter Umständen gar keinen Arbeitsvertrag haben oder auch irreguläre Arbeitsverträge haben können, weil sie möglicherweise keinerlei Schutz bekommen und auch wenig Zugang zu Informationen haben. Und wenn Frauen dann einen Migrationshintergrund haben, ist es besonders schwierig. Das kann dazu führen, dass sich die Armut fortsetzt und man letztlich auch im Alter arm ist.

Wir müssen diese Spirale durchbrechen, die gerade Frauen mehr betrifft als Männer. Das kann man z. B. durch Bildung und Ausbildung. Jede Frau, jedes Mädchen braucht einen Schulabschluss, egal, welchen Hintergrund sie hat, und sie muss einen Zugang zu einem Beruf haben, von dem sie sich auch wirklich vernünftig ernähren kann. Lebenslanges Lernen muss generell auch für Frauen möglich sein. Auch müssen wir sehen, dass wir mehr Frauen und Mädchen für die besser bezahlten Berufe gewinnen. Das sind häufig die stärker von Männern dominierten Berufe.

Also Zugang zu Bildung auf jeden Fall, Zugang zu Sicherheitssystemen, und dann werden wir auch für die Frauen viele Verbesserungen erreichen!

1-060

Joanna Katarzyna Skrzylewska (PPE). – Ustalenie minimalnych rozwiązań odnośnie do dłużości i odpłatności urlopów macierzyńskich jest trudne w obecnej sytuacji ekonomiczno-społecznej w Europie. W niektórych państwach proponowane minimum kształtuje się powyżej poziomu ochrony, jaką oferuje ustawodawstwo krajowe kobietom w ciąży w tej chwili. Z jednej strony wciąż borykamy się ze skutkami kryzysu – rządy poszczególnych państw podnoszą podatki, wprowadzają ostre cięcia wydatków, mamy wysoką stopę bezrobocia. Z drugiej strony mamy do czynienia z problemem spadku liczby urodzeń, ujemnym przyrostem naturalnym, a w konsekwencji starzeniem się społeczeństwa. W niezbyt odległej przyszłości grozi nam niewydolność systemów emerytalno-rentowych, a może nawet ich załamanie.

W takiej sytuacji nie ma łatwych i nie wiążących się z kosztami rozwiązań. Ale musimy sobie uświadomić, że inwestując w kobiety, stwarzając im dogodne warunki, skłaniamy je do decyzji o macierzyństwie. Oczywiście nie wystarczy tylko w pełnopłatny dłuższy urlop macierzyński. Potrzebne są podatkowe rozwiązania prorodzinne oraz stabilność zatrudnienia. Tutaj nie mamy żadnej alternatywy. Nie ma innego sposobu zwiększenia liczby Europejczyków aktywnych zawodowo za trzydzieści lat, jeśli w tej chwili nie zainwestujemy w rodzinę. Dlatego potrzebujemy sprawiedliwego i godnego minimum dotyczącego dłużości i płatności urlopów macierzyńskiego w Europie. Dajmy kobietom możliwość wyboru i decydowania o macierzyństwie.

1-061

Jutta Steinruck (S&D). – Frau Präsidentin, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Ich vermisste bei dieser Debatte die notwendige Unterscheidung zwischen der nationalen Umsetzung in den Mitgliedstaaten und der gesamteuropäischen Aufgabe. Dass wir hier auf nationale Besonderheiten Rücksicht nehmen müssen, ist jedem klar. Aber am Beispiel der deutschen Diskussion kann ich sagen, dass ich sehr wohl für Deutschland die Möglichkeit sehe, diesen Bericht umzusetzen. Es geht um Mindeststandards auf EU-Ebene zur Schaffung sozialer Rahmenbedingungen für Frauen. Auf die ILO beziehen wir uns ja immer gerne, wenn es um gute Arbeit geht, wenn es um Arbeits- und Gesundheitsschutz geht. Ich frage mich: Warum nicht in diesem Fall?

Was die Kostendebatte betrifft, möchte ich alle hier im Haus daran erinnern, dass die Antidiskriminierungsrichtlinie bei uns in Deutschland – und auch in anderen europäischen Ländern – eine Riesenlobbyarbeit seitens der Unternehmen hervorgerufen hat. Da ging es um eine Kostenlawine, um Unternehmen, die Bankrott gehen, um Belastungen für die Wirtschaft und für die Arbeitnehmerinnen und Arbeitnehmer. Und was ist davon eingetreten, Jahre danach? Gar nichts! Diese Debatte, dieser Lobbyismus erinnert mich im Moment wieder genau daran. Mein Appell ist: Wir müssen endlich die Wirtschaft zur Seite schieben und den Menschen in den Mittelpunkt unseres Handelns stellen!

Ich gehöre nicht zu denen, die hier Sonntagsreden halten. Ich habe gesagt: Ich trete für ein soziales Europa ein. Dazu gehören für mich auch die Frauen. Und in dieser Situation brauchen die Frauen unsere Hilfe!

1-062

Sari Essayah (PPE). – Arvoisa puhemies, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta hyväksyi äänestysissään lukuisia tarkistuksia komission alkuperäiseen direktiiviehdotukseen.

Ikävä kyllä FEMM-valiokunta on tarkistuksissaan kokonaan unohtanut subsidiariteettiperiaatteet muun muassa kustannusaon suhteen. Yritys yhdistää 27 erilaisen jäsenmaan äitiysvapaasäännökset on saanut aikaiseksi sekavan esityksen. Lisäksi mukaan on sotkettu esitys isyyysvapaasta, joka ei oikeusperustan mukaan edes kuulu direktiivin

soveltamisalaan, kuten komission edustaja onneksi selkeästi heti alussa totesi. Isyysvapaasta tulee säädellä vanhempainvapaajärjestelmän piirissä eikä raskaudesta ja synnytyksestä toipumiseen tarkoitettun vapaan yhteydessä.

FEMM-valiokunnan esitykset jättävät huomiotta myös monien maiden, muun muassa Pohjoismaiden, pitkälle kehittyneet äitiys- ja vanhempainvapaajärjestelmät. Valiokunnan esitykset sekoittavat nämä kansallista valinnanvapautta tarjoavat vanhempainvapaajärjestelmät ja erältä elementeiltään jopa heikentäisivät äidin ja lapsen hyvinvointia. Esimerkiksi jos äiti FEMM-valiokunnan esityksen mukaan aloittaa tuon kuuden viikon pakollisen äitiysloman vasta synnytyksen jälkeen, lisätään riskejä viimeisillään raskaana työpaikoilla oleville äideille ja lähes syntymässä oleville lapsille. Viimeisillään raskaana oleva äiti ei jaksa loppuun saakka tehdä kahdeksantuntisia työpäiviä, vaan tämä esitys johtaa lisääntyviin sairauslomiin ennen synnytyksiä.

Valiokunnan esitys ei huomioi kompenсаationa sellaisia kansallisja järjestelmiä, joissa äitiyslomaan nivoutuu huomattavasti pidempi vanhempainvapaa, koska se ei tapahdu täydellä palkalla. Esimerkiksi Suomessa vanhemmat voivat hoitaa lastaan kotona keskimäärin 1,5 vuoden ikään saakka ja pystymme kustantamaan sen, koska näihin kustannuksiin osallistuvat eri vaiheissa niin työnantajat, työntekijät kuin myös veronmaksajat yhtäläillä. Jos koko kustannusvaikutus lykätään työnantajille, on aivan selvää, että heikennetään naisten työllistymismahdollisuksia ja tehdään karhunpalvelus naisille työntekijöinä.

1-063

Olle Ludvigsson (S&D). – Det är nu viktigt att vi hittar flexibla lösningar vad det gäller de kontroversiella detaljerna i detta direktiv. Samtidigt är det nödvändigt att vi ser det större perspektivet. Hur vill vi att jämställdheten ska se ut i Europa på tio års sikt? I det ljuset är det solklart att de föreslagna reglerna skulle flytta fram positionerna på jämställdhetsområdet.

Jämställdheten och jämställdhetsperspektivet skulle bli starkare. Målet i EU 2020-strategin om att höja sysselsättningen för kvinnor till 75 procent skulle kunna nås. Fler kvinnor i arbete skulle ge klara samhällsvinster. Incitamentet för barnafödande, familjebildning, skulle bli bättre, vilket vore en positiv motkraft mot den åldrande, europeiska befolkningen.

Låt oss därför inte glömma bort det stora perspektivet i våra diskussioner!

1-064

Astrid Lulling (PPE). – Madame la Présidente, en général, le temps porte conseil. Malheureusement, ce n'est pas le cas pour ce deuxième rapport voté par une majorité de la commission des droits de la femme et de l'égalité des genres, et que nous discutons au Parlement, ici même, 17 mois après le premier. En l'état actuel, ce deuxième rapport est tout aussi confus, contreproductif, surchargé de textes qui n'ont pas leur place dans un acte législatif, que celui qui fut renvoyé en commission, en mai 2009.

Nous avons déjà perdu deux ans pour améliorer la protection de la maternité. Si nous votons ce rapport en l'état, nous en perdrons encore au moins autant à discuter avec le Conseil en codécision, alors que la proposition initiale de la Commission de 2008 était raisonnable, tout en assurant un progrès substantiel dans les États membres qui, en matière de durée et d'indemnisation des congés de maternité, restent en deçà de ce qui existe dans certains pays; rarement, nous avons vingt semaines, plein salaire, sans plafond, payé par l'État.

N'oublions pas qu'ici, il s'agit d'instaurer des seuils minimaux et qu'on ne peut pas imposer des solutions maximalistes aux 27. Pour motiver d'ailleurs une femme salariée, surtout très qualifiée, à procréer, il est plus important qu'elle dispose d'un droit à un congé moins long mais indemnisé à 100% que d'un congé de 20, 30 semaines et plus, sans garantie totale de salaire. Les propositions du rapport Estrela sont non seulement contreproductives pour l'employabilité des femmes, elles sont aussi difficiles à financer dans certains États membres pour les gouvernements et pour les entreprises; mieux vaut aujourd'hui un pas concret dans la bonne direction qu'une promesse pour l'avenir à l'horizon de 10 ans.

Personnellement, je ne voterai pas ce rapport dans sa forme actuelle et je demande à tous mes collègues de rejeter tous les amendements qui n'ont rien à voir avec la protection de la maternité, comme les dispositions concernant les indépendants. Nous avons voté ici les congés de maternité des indépendants il y a à peine quatre mois dans une directive.

Il en va de même du congé de paternité, M. Tarabella, et je suis pour. Les Belges peuvent l'instaurer demain s'ils ont un gouvernement – 20 semaines à temps plein, rien ne les empêche de le faire. De même, car il faut aussi y réfléchir, les partenaires sociaux sont en train de discuter d'une directive sur le congé de paternité, attendons-les, et on va agir comme on l'a fait pour le congé parental, c'est la bonne démarche à suivre.

J'appelle mes collègues à voter pour les amendements qui restreignent le congé à 18 semaines et pour les amendements réfléchis, Madame la Présidente, de votre groupe et du mien.

(*L'orateur accepte de répondre à une question "carton bleu" de Marc Tarabella (article 149, paragraphe 8 du règlement)*)

1-065

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – Eliminarea oricăror forme de discriminare în toate sferele vieții socio-economice este o condiție preliminară esențială pentru asigurarea drepturilor omului și a bunăstării fiecărui cetățean. Promovarea principiului egalității de șanse între bărbați și femei, alături de asigurarea unei participări sporite a femeilor în viața economică și socială ca protagoniste cu drepturi depline, trebuie să constituie preocupări constante. Cred că această abordare trebuie să se reflecte în cadrul Politicii agricole comune, în vederea asigurării unei reprezentări corecte și egale a sexelor. Pe de altă parte, această abordare poate asigura eficiența implementării diferitelor politici la nivel european în toate sferele de lucru, dar mai cu seamă în agricultură.

Având în vedere faptul că principiul egalității între sexe este promovat prin legislația europeană și reprezintă una dintre cerințele fundamentale ale Strategiei europene pentru anul 2020, consider oportună includerea acestui aspect și în agricultură, inclusiv prin utilizarea de noi instrumente care să promoveze acest principiu. Susțin cele două rapoarte, Estrela și Thomsen, rapoarte care au în prim plan problemele femeilor, atât legate de maternitate, cât și de condițiile lor de muncă, elemente importante în viața fiecărei femei, inclusiv a noastră, a celor care ar trebui să fim solidare cu problemele lor.

1-066

Marc Tarabella (S&D). – Madame la Présidente, je remercie Madame Lulling d'avoir accepté ma petite intervention. Simplement, je tiens à signaler qu'en Belgique, il y a déjà dix jours pour les pères, qui sont rémunérés. Dix-neuf pays sur vingt-sept dans l'Union européenne pratiquent de la même manière, avec des rémunérations diverses.

Je voulais juste savoir si vous étiez favorable ou opposée à ce qu'au niveau européen, il y ait une harmonisation vers le haut. Certes, deux semaines, ce n'est pas beaucoup, mais c'est raisonnable, deux semaines, pour tous les pères européens de manière à partager les tâches d'accueil de l'enfant dès qu'il arrive dans la famille. Je voulais savoir si vous étiez pour ou contre cette harmonisation. Merci, Madame Lulling, de me répondre.

1-067

Astrid Lulling (PPE). – Madame la Présidente, je suis pour, bien sûr, Monsieur Tarabella. Je suis pour une directive européenne mais je ne suis pas pour que ce soit réglé dans cette directive qui concerne la protection de la femme et de l'enfant. Les partenaires sociaux, comme je l'ai dit, sont en train de négocier à propos d'une directive sur le congé de paternité.

Je crois qu'il faut attendre le résultat. Nous aurons alors une bonne proposition, comme nous l'avons eue pour le congé parental, que nous venons d'ailleurs d'améliorer sans que ce soit la perfection. Je crois que c'est la bonne voie à suivre. Il faut aussi laisser, je crois, aux partenaires sociaux le soin de faire des propositions dans ce domaine parce qu'ils sont les mieux placés. Je suis donc pour. Je vous félicite, vous pouvez l'améliorer en Belgique.

Je voulais simplement vous dire, et à toutes celles qui n'ont rien compris au fait qu'une directive européenne ce sont des normes minimales et pas maximales, que tout le monde peut aller au-delà, mais qu'il faut donner la possibilité aux pays qui sont en deçà, et très largement, des dix-huit semaines, de s'adapter.

Et je crois que, si vous et moi avions eu à faire ce rapport, il y a longtemps qu'en codécision avec le Conseil, nous aurions pris ici les bonnes dispositions.

1-068

Thomas Mann (PPE). – Frau Präsidentin! Jetzt weiß ich, wie man Redeweit verändern und verlängern kann. Der Beschäftigungsausschuss hat 18 Wochen Mutterschutz gefordert, das sind 4 Wochen mehr als in Deutschland einvernehmlich beschlossen. Der Frauenausschuss hat 20 Wochen gefordert bei 100 % Lohnfortzahlung plus zweiwöchigem Vaterschaftsurlaub plus Ausdehnung auf Selbstständige. Völlig ausgeblendet wird: 20 Wochen kosten Frankreich pro Jahr 2 Milliarden Euro zusätzlich oder Großbritannien 2,85 Milliarden zusätzlich nach Aussagen der Kommission. Für Deutschland rechnen wir mit Mehrkosten von etwa 1,7 Milliarden Euro. Gelegentlich muss man auch die Kosten bedenken.

Kürzlich hatten wir eine gemeinsame Studie der Ausschüsse EMPL und FEMM mit zahlreichen handwerklichen Fehlern. Zahlungen wie etwa das Mutterschaftsgeld in Deutschland wurden nicht einbezogen. Der Bezugsraum für das deutsche Elterngeld ist falsch. Die von einigen Mitgliedstaaten in Auftrag gegebenen Kostenschätzungen wurden nicht ausreichend berücksichtigt. Auf einer solchen Grundlage kann man keine verantwortungsvolle Politik machen. Deutschland ist vorbildlich: In einer Elternzeit werden zwei Drittel des Gehalts bis zu 14 Monate weitergezahlt. Aus 14 Wochen Mutterschutz werden so bis zu 170 Wochen. Deutschland ist also ein Babyschutz-Europameister und braucht eine Ausnahmeregelung in dieser Richtlinie.

Deshalb habe ich mit 50 Kolleginnen und Kollegen der EVP einen Passerelle-Antrag eingebracht, der von der ECR-Fraktion und großen Teilen von ALDE unterstützt wird. Unser Ziel ist, nationale Systeme ausreichend zu berücksichtigen. Dieser Antrag der Vernunft findet hoffentlich bei der Abstimmung am Mittwoch eine Mehrheit. Wir wollen, dass Mütter ausreichend geschützt werden, aber jede überzogene Ausweitung, gerade aus ideologischen Gründen, ist für die Einstellung von Frauen ein so hohes Hindernis, und das muss beseitigt werden, anstatt es zu fördern.

1-069

Anna Hedh (S&D). – I många medlemsländer har reaktionerna på detta betänkande varit starka och många politiker har försökt att plocka poäng genom att såga detta EU-initiativ. Det man glömmer är att detta är en revidering av ett redan befintligt direktiv. Man kan tycka vad man vill om vad som ska regleras på EU-nivå, men nu finns det som sagt var redan ett direktiv som vi har möjlighet att förbättra.

Jämställdhetsfrågan har stärkts i och med Lissabonfördraget och vi har ett ansvar att utveckla den. I dag kan vi se att medlemsländer som har väl fungerande regler för mödraledighet också har en hög grad av kvinnor i arbetslivet. Detta till skillnad från de länder som har sämre och mindre väl fungerande regler.

Om detta direktiv skulle gå igenom så skulle vi också ha större chanser att nå målet i EU 2020-strategin. Jag håller med om att det finns en del kontroversiella detaljer i förslaget, men det viktiga är ju att vi kan få det bättre. Kritikerna hävdar att förslaget är för dyrt, men jag är övertygd om att ökad jämställdhet är lönsamt för samhället.

1-070

Barbara Matera (PPE). – Signora Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, oggi questa Plenaria – rappresentativa di ben 27 Stati – con coraggio e caparbietà ha deciso di affrontare ancora una volta una tematica delicata, ma al tempo stesso attuale, per la crescita sociale dei nostri paesi. Si tratta di una relazione che tocca le politiche sociali, del lavoro ed economiche dei nostri Stati ma che interessa anche tutta l'Europa che vuol crescere all'unisono.

La relazione Estrela, discussa ed emendata, persegue con convinzione il principio della conciliazione tra vita privata e mondo del lavoro e quello delle pari opportunità, e quindi di un sano ed equilibrato progresso. Garantire in tutta Europa una soglia minima di tutela dei suddetti principi equivale a migliorare la qualità della vita delle nostre famiglie e non solo delle nostre donne – e quindi anche noi – ciò che stiamo affrontando con convinzione e con giusti compromessi.

L'equilibrio è necessario nelle finalità come nelle modalità scelte e deve salvaguardare sia la posizione delle donne sul mercato del lavoro che le prerogative degli Stati nell'attuazione delle loro politiche. Monet ci ha insegnato a crescere attraverso piccoli passi. Incominciamo a percorrere questi piccoli passi, senza paura di farne seguire degli altri.

1-071

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – Šiandien iš tiesų yra labai svarbu geriau suderinti darbą ir asmeninių gyvenimą siekiant ekonominio augimo, gerovės ir konkurencingumo lygių lygybės srityje. Kadangi beveik visose valstybėse narėse gimstamumo rodikliai ženkliai mažėja, turime imitis priemonių sudaryti motinoms kuo geresnes sąlygas auginti vaikus bei vėl turėti realią galimybę sugrįžti į darbo rinką. Taip pat tikrai raginu valstybes nares ir kartu kolegas europarlamentarus surasti galimybes ir suderinti motinystės ir vaiko priežiūros pašalpų sąnaudas siekiant užtikrinti, kad moterys nebūtų brangesnė darbo jėga palyginti su vyrais. Šeimos pareigų pasidalijimas bei galimybė suteikti teisę ir vyrams išeiti dviejų savaičių tėvystės atostogų padidintų moterų galimybes sugrįžti į darbo rinką bei sustiprintų santykius su šeima. Todėl esu įsitikinusi, kad prailgintas motinystės atostogų laikotarpis taip pat padėtų pasiekti geresnių gimstamumo rodiklių, ypač ivertinant tai, jog mūsų visuomenė labai sparčiai senėja.

1-072

Anne Delvaux (PPE). – Madame la Présidente, pour moi, la nécessité de revaloriser les congés familiaux n'est pas à prouver, relever le seuil minimal du congé de maternité est une avancée, un bienfait, et il ne faut pas être totalement démagogique en comparant l'impact économique au bienfait qualitatif difficilement quantifiable.

Mais le problème est essentiellement de deux ordres: un, le contexte économique, c'est vrai, qui n'est pourtant pas suffisant pour laisser en rade encore pendant des décennies des millions de familles; deux, les lacunes juridiques du rapport car le texte comporte en son sein plusieurs types de congés familiaux dont les bases juridiques ne sont pas conciliables. Prenons le congé d'adoption qui figure dans le texte au même titre que celui de maternité et de paternité.

J'apprécie personnellement, en tant que mère adoptante et pour toutes celles que j'incarne, la volonté de donner des droits équivalents à ceux des mères biologiques. Je suis en fait le petit paquet supplémentaire dont parlait Mme Morin à rajouter au rapport Estrela.

Si l'objectif est bel et bien de renforcer la santé et les droits des femmes, de toutes les femmes, sur le marché du travail, les femmes adoptantes devenues mères, au même titre que les autres, ont droit aux mêmes droits et à la même protection au travail. Ce sont des mères comme les autres, à part entière, qu'elles adoptent d'ailleurs un enfant de plus ou de moins de douze mois d'ailleurs; pas de discriminations, s'il vous plaît, comme elles figurent dans le texte.

En ce qui concerne l'adoption, je regrette que le texte ait été si peu approfondi. Il n'a même pas été alimenté par l'étude d'impact Ramboll. Tout cela n'est pas bien abouti, ce qui est clairement un point faible. Néanmoins, malgré ce bémol, je soutiendrai le rapport de Mme Estrela non seulement car au-delà des considérations économiques, il y a des hommes et des femmes qui doivent mieux assumer leur parentalité dans une société de plus en plus démissionnaire vis-à-vis de l'éducation de ses jeunes, mais aussi car il est de notre devoir de faire en sorte que personne n'ait à choisir de sacrifier ses enfants pour son travail ou de sacrifier son travail pour ses enfants.

Enfin, nous ne siégeons pas au Conseil mais au Parlement; si nous, élus directs, ne sommes pas ambitieux, dites-moi qui le sera?

1-073

Sylvie Guillaume (S&D). – Madame la Présidente, chers collègues, beaucoup de choses ont été dites, notamment à l'instant. Mais les différents rebondissements et controverses autour du rapport de Mme Estrela démontrent une chose: il est bien difficile, encore aujourd'hui, de traiter sereinement de l'égalité des sexes, et surtout de la conciliation entre la vie professionnelle et la vie familiale.

Si ce texte législatif connaît – permettez-moi cette expression – une gestation difficile, c'est avant tout parce que les mentalités doivent encore beaucoup évoluer dans ce domaine. Les études d'impact (?) sont sans doute nécessaires pour la compréhension générale des enjeux. Il faut toutefois les apprêhender pour ce qu'elles sont et avec prudence. Leurs conclusions contradictoires en sont d'ailleurs la preuve évidente.

Bien sûr, il serait déraisonnable de ne pas évoquer la question des coûts induits par certains amendements proposés. Mais il serait tout aussi déraisonnable de refuser de mesurer les bénéfices socio-économiques à moyen et long terme, en matière de santé de la mère et des enfants, ou encore sur l'égalité des genres sur le marché du travail. Et notre débat mériterait mieux, il me semble, que certaines caricatures et certains stéréotypes tels qu'entendus encore aujourd'hui.

1-074

VORSITZ: SILVANA KOCH-MEHRIN
Vizepräsidentin

1-075

Regina Bastos (PPE). – A Europa está envelhecida e com baixíssimas taxas de natalidade. Estes factores representam enormes desafios para a União Europeia aos quais devemos dar respostas concretas. Esta constatação tem sido consensual durante este debate entre nós, apesar das diferentes visões que esta discussão tem estado a evidenciar.

Em Portugal, por exemplo, a taxa de natalidade não assegura a renovação das gerações e revela uma realidade que compromete o futuro. Esta situação ocorre no meu país como ocorre na maioria dos Estados-Membros da União Europeia. Estou segura de que políticas mais flexíveis no que respeita à licença de maternidade poderão ajudar a inverter estas tendências. Devemos enviar às famílias uma mensagem consequente de apoio à maternidade, com medidas concretas para uma melhor conciliação da vida profissional, privada e familiar. As mulheres devem ser protegidas para poderem optar por ter filhos sem terem que deixar o mercado de trabalho. A realização deste desafio é essencial se quisermos atingir os objectivos económicos e sociais da Estratégia Europa 2020 e combater o envelhecimento demográfico.

Em Portugal, por exemplo, a licença de maternidade é já remunerada a 100% durante 120 dias, de forma a tentar contrariar a tal baixa de natalidade de que sofremos. Defendo assim, que o salário das mulheres deve ser assegurado durante a licença de maternidade nos moldes apresentados no relatório em discussão. Permitir que cada Estado-Membro, até 2020, crie as condições que garantam um objectivo de pagamento integral do salário durante a licença de maternidade, parece um procedimento sensato.

Finalmente saúdo a relatora Edite Estrela, pela sua persistência na defesa das medidas que visam proteger as famílias, contribuindo em paralelo para contrariar o envelhecimento da população.

1-076

Iratxe García Pérez (S&D). – Señora Presidenta, creo que somos todos y todas conscientes del ejercicio de responsabilidad que tiene que hacer hoy este Parlamento, con respecto a la revisión de la Directiva sobre las condiciones de las mujeres trabajadoras; una Directiva que ya llevamos planteando desde la anterior legislatura y que, por distintos puntos de vista y dificultades, no hemos sido capaces de sacar adelante.

Y por eso digo que hoy tenemos que hacer un ejercicio de responsabilidad, dentro de las diferencias de puntos de vista que podamos tener, para avanzar en los derechos de igualdad entre los hombres y las mujeres, y mejorar las condiciones de vida de las mujeres en el mercado laboral.

Va más allá esta Directiva del número de semanas de permiso de maternidad, pues seguro que todos estamos de acuerdo en que catorce semanas es insuficiente y que hay que aumentar su duración. Pero, más allá del número de semanas, hablamos de que se pueda plantear como despido improcedente aquel que se ejerce sobre una mujer que ha sido madre, o también de que en beneficio de la salud de la mujer trabajadora se ponga en marcha un permiso de paternidad.

No entiendo a aquellos que dicen que el permiso de paternidad no va en beneficio de la salud de las mujeres trabajadoras. Por supuesto que sí. Que, los primeros días tras el nacimiento de los niños y las niñas, el padre y la madre puedan compartir el ejercicio de cuidar a sus niños es indispensable y fundamental para avanzar en la igualdad entre hombres y mujeres. Hay países como España que ya han puesto en marcha un permiso de paternidad independiente e intransferible.

Tenemos que hacer posible que los hombres asuman la responsabilidad junto con las mujeres para mejorar en el camino que tenemos en estos momentos encima de la mesa. Creo que es importante.

Quiero agradecer la labor del esfuerzo que ha realizado la ponente Estrela y la responsabilidad de que este Parlamento dé una

(La Presidenta retira la palabra a la oradora)

1-077

Godfrey Bloom (EFD). – Madam President, about five and a half years ago I caused something of a furore by suggesting that any small businessman with his brain in the right place would be mad to employ a woman of childbearing age.

Since then it has got worse and worse as the balance in favour of employees versus employers has got completely out of control. One of my constituents from York wrote to me last year saying never mind about employing women of childbearing age, any small businessmen who employs anybody has got to be out of his mind.

We have an extraordinary situation here, do we not? We have young women desperately keen to get into work, desperately keen to work for companies, especially small companies – which are the driving force of the United Kingdom economy – and we have employers who are too terrified to take them on. That is the problem we have. We are making it – here in this place with so little commercial experience amongst our Members – almost impossible for small businesses to employ young women, which is something they want to do.

I used to think it was some sort of Chinese conspiracy where this place made it almost impossible for a European economy to function, and that behind the scenes the Chinese were making it so bad that eventually we had to import absolutely everything from China. Well, I have another hypothesis here, namely that perhaps the women who are making it so difficult in committees, in the Commission and in this place for small businesses to employ young women have an eye to the main chance.

I would suggest that when the electorate quite rightly look at them and boot them out in a few years' time for their incompetence and their stupidity, they will only be able to get back into the workplace because they are in middle or late middle age. The game will be cleared for them. That is my hypothesis. I can think of no other sensible answer to this sort of ludicrous interference between employer and employee. If you think that is a weird hypothesis, anything that puts up with the way you talk about climate change, believe me, nothing is too stupid for this Chamber.

1-078

Salvatore Iacolino (PPE). – Signora Presidente, non v'è dubbio che aver portato in discussione in Parlamento un progetto legislativo dopo diciotto mesi di attività intensa vada certamente registrato con favore. È ovvio che un progetto con queste caratteristiche risenta di sensibilità diverse, dato che le stesse legislazioni degli Stati membri sono profondamente diverse. Tuttavia, la portata innovativa del provvedimento è un risultato da valutare in maniera assolutamente positiva, così come l'affermazione del principio della centralità della famiglia, quello della garanzia di un livello elevato di protezione sociale nei confronti della donna e nei confronti della donna in una condizione particolare come quella del parto.

Deve altresì essere assicurata un'omogeneità nella tutela del parto – e questo lo affermo malgrado ritenga che la portata normativa di questo provvedimento sia già più ampia di quella originariamente prevista – in quanto va sottolineato come in Europa e anche in molti Stati membri vi sia ancora una differenza notevole nella tutela del parto e della vita nascente.

Questa attività deve essere ovviamente conciliata con l'esigenza di eliminare abusi da parte dei datori di lavoro, così come va circoscritto l'ambito degli emendamenti – alcuni dei quali, a mio parere, irrigidiscono il complesso della normativa – a cominciare dal congedo di paternità, che mi sembra essere distante rispetto a un provvedimento emanato fondamentalmente a tutela della donna.

Non v'è dubbio infine che debba essere tenuto in debito conto il problema dei lavoratori immigrati e dei collaboratori domestici, che fanno parte dell'altro elemento integrato a questo – il progetto legislativo sulle lavoratrici precarie – in un mercato flessibile ed elastico, dove la donna, soprattutto oggi, deve essere vista come una risorsa al servizio della comunità.

1-079

Nicole Sinclair (NI). – Madam President, UK employers and the UK Government are urging British MEPs to vote against the proposals to raise the amount of fully paid maternity leave from 14 to 20 weeks – although I think this is rank hypocrisy from the Conservatives who in committee put in an amendment asking for 24 paid weeks. As I say, hypocrisy apparently knows no bounds.

The British Federation of Small Businesses has stated that these plans are unaffordable and that they would cost British business over GBP 2.5 billion a year. Even the coalition government in the UK, which includes the Liberal Democrats, is

opposed to these changes. The proposed changes will cost the UK up to GBP 2 billion at a time when public and private-sector workers are being made redundant in order to save far smaller sums.

It is also the case that the changes may be self-defeating as, according to the UK Government, it will be the highest paid workers who will benefit most and lower paid workers the least. These changes, however well-meaning, will actually have the effect of setting back the process of achieving equality for working mothers. It will also be the case that these changes will encourage employers to choose male candidates over women.

Madam President, there are other ways of enhancing the rights of nursing mothers, such as more flexible leave systems. We must also respect the diverse social and cultural differences of various Member States. One size simply does not fit all. The working families who are so reliant upon us getting the legislation right to live, work and raise children are in the real world, not some ideological Eurodisney land.

These changes are being proposed at the wrong time and they benefit the wrong people. At a time when governments across the EU seek to cut public expenditure, you seek to increase employment costs, which will hit a sector where women are disproportionately represented and therefore more exposed to the possibility of job cuts. The UK already has the best, fairest and most generous standards of maternal and paternal leave. British mothers currently get six weeks of 90% salary, followed by 33 weeks statutory maternity pay of GBP 125 a week.

I shall vote in the interests of the British people. I shall follow the advice of Her Majesty's Government and I will vote against the amendments of the maternity pay.

1-080

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – Voorzitter, als ik dit allemaal zo aanhoor, wat hier in deze plenaire vergadering gezegd is, dan zou, dat weet ik zeker, de gelijke behandeling van mannen en vrouwen, waar toch ook veel moed en veel geld en veel inspanningen voor nodig zijn geweest, zeker niet bereikt zijn. Ik zeg dat niet alleen tegen een aantal collega's van onze eigen fractie, die overigens de zaal hebben verlaten, maar ik zeg dit ook tegen anderen. Dat is het eerste.

Het tweede punt: vergrijzing en ontgroening in deze samenleving. Van uitermate groot belang voor Europa. Daarom is het makkelijker krijgen van kinderen van het grootste belang. Ik waardeer bijvoorbeeld het interview dat de minister van Financiën, mevrouw Lagarde, nu gegeven heeft over de positie van vrouwen op de arbeidsplaats. Dat was perfect. Ik hoop ook dat we ons daaraan houden.

Het derde punt: met de gelijke behandeling hebben we de ingezet voor een sociaal Europa. In dat sociale Europa hebben we gezegd dat mannen en vrouwen ook gelijke kansen op de arbeidsmarkt moeten hebben, en tegelijkertijd kinderen moeten kunnen krijgen. We gaan nu vandaag, en daar zijn we het over eens, met zijn allen naar die achttien weken, maar we weten nog niet hoe we - achttien weken daar zijn we het nu ongeveer over eens - die gaan betalen.

Ik heb geen enkele moeite met het compromis dat is ingediend door mijn eigen fractie, om die vier weken te maximeren op 75%. Waar ik wel moeite mee heb, is dat in dat er in dat compromis ook nog een koppeling zit naar de ziektekosten. Daar heb ik de grootste moeite mee. Want dat geeft landen als Groot-Brittannië, Ierland - overigens heeft Frankrijk een hoge toelage, maar dat geeft deze landen de kans te ontsnappen aan die 75% die doorbetaald moeten worden. Ik vraag mij dus af of we dat stukje niet uit dat compromis kunnen stemmen. Dan zouden we ook een gedegen advies, wat kan rekenen op een meerderheid in de Raad, hier kunnen afgeven.

1-081

Pascale Gruny (PPE). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, nous avons besoin d'une législation européenne pour la protection de la santé des femmes enceintes, allaitantes ou ayant accouché, et nous devons répondre au défi démographique qui nous attend et promouvoir la natalité en Europe. Mais cette avancée ne doit pas être un frein à l'emploi des femmes.

Je soulignerai trois points: premièrement, je salue la proposition de la Commission européenne sur la protection des travailleuses enceintes, accouchées ou allaitantes au travail. Je souligne en effet le titre qui est le cadre juridique de cette directive car nous avons trop tendance à oublier de quoi il s'agit exactement dans ce texte. Ici, nous parlons des femmes, les hommes n'accouchant pas jusqu'à preuve du contraire.

Le débat a tendance à se diluer en faisant référence aux congés de paternité ou parental. Réglos le problème de la femme tout d'abord, en nous occupant de sa santé lorsqu'elle met au monde un enfant. Nous devons mettre en place de réelles garanties pour la protection de la santé de ces femmes sur le marché du travail. Une autre directive traitera des congés de paternité et parentaux.

Deuxièmement, le débat tourne autour du nombre de semaines. Actuellement, la durée moyenne est fixée à quatorze semaines. La Commission européenne en propose dix-huit et le rapport vingt. De toute évidence, en tant que femme et mère de famille de trois enfants, je souhaite que les mères aient la possibilité de rester près de leur nourrisson le plus

possible. Mais la question est de savoir alors qui va payer cet allongement de quatorze semaines à vingt semaines: l'État, l'entreprise?

Je suis convaincue que le passage en moyenne de quatorze à dix-huit semaines est une grande avancée européenne et un réel investissement de notre économie pour promouvoir la natalité en Europe. Vingt semaines risqueraient d'avoir un effet néfaste sur l'emploi des femmes, ce serait un frein à leur emploi. Les entreprises et nos États, en cette période de crise, ne peuvent soutenir cette charge financière massive supplémentaire.

Troisièmement, la priorité doit porter davantage sur l'amélioration du mode de garde pour que la mère et pour que les mères puissent concilier vie professionnelle et vie familiale. Peu d'avancées ont été effectuées à ce sujet malgré les nombreux appels de notre Parlement. Alors, ne soyons pas contre-productives et ne ramenons pas les femmes au foyer.

1-082

Elena Băsescu (PPE). – Doresc să profit de această ocazie pentru a transmite condoleanțe familiei Maricicăi Hăhianu. Asistenta medicală de naționalitate română, în vîrstă de 32 de ani, plecase în Italia în căutarea unui loc de muncă mai bun. Și-a pierdut viața săptămâna trecută, după ce a fost agresată de un Tânăr italian la metroul din Roma.

Consider că angajarea în condiții precare de muncă trebuie să devină o preocupare pentru Europa. Femeile sunt concentrate în locuri de muncă prost remunerate și reprezintă mareea majoritate a lucrătorilor cu timp parțial din Uniunea Europeană. Există totuși unele cazuri în care criza a avut un efect limitat asupra femeilor active pe piața muncii. De exemplu, în România, proporția femeilor care și-au găsit un loc de muncă a continuat să crească pe parcursul anului 2009.

Țin să atrag atenția asupra situației defavorabile în care se află femeile care lucrează în străinătate. Deseori ele lucrează fără norme legale și nu beneficiază de drepturi....

(*Președinta a retras cuvântul oratoarei*)

1-083

Rovana Plumb (S&D). – Am să mă refer din nou la Directiva privind concediul de maternitate. Am ascultat cu multă atenție dezbaterea din această seară și vreau să spun că cei care se opun acestui proiect, mă refer la perioada de extindere a concediului și la plata integrală, vin cu un sigur argument, cel economic, dar simplist, pentru că dincolo de deficitul bugetar există oamenii. Aceștia ignoră faptul că balanța beneficiilor atâtva în favoarea acestui raport, atât pentru angajat, cât și pentru angajator - da, și pentru angajator, cel cu simțul investiției în viitor.

În plus, detractorii nu-și dau seama că penalizarea însăși a maternității ca și concept în contextul în care scade natalitatea, iar populația îmbătrânește și sărăceaște, are impact asupra sustenabilității schemelor de securitate socială.

1-084

Frédérique Ries (ALDE). – Madame la Présidente, j'ai également bien écouté tout ce qui s'est dit jusqu'ici et je constate que, comme très souvent, le trop est l'ennemi du mieux. Les arguments qui sont avancés pour justifier ce super congé de maternité – vingt semaines, dont six obligatoires avant la naissance et deux après, payé à 100 % – ne convainquent pas. Ce n'est évidemment pas avec ce type de mesure isolée que l'Europe va relever les défis éminemment complexes de la démographie et de l'emploi des femmes.

Sérieusement, qui peut penser que l'on décide de faire un enfant, un bébé, pour bénéficier de cinq mois de congé au lieu de quatre mois et demi? En revanche, supprimer le libre choix des femmes ne contribue pas, à mes yeux, à améliorer leur condition. Et attention, s'il vous plaît, aux effets, aux dommages collatéraux des décisions que nous prenons. Protéger les femmes, c'est avant tout ne pas créer des conditions de nouvelles discriminations à l'embauche et au retour, à la réinsertion au travail, ce que confirment tous les experts de l'OCDE et de l'Union des classes moyennes par exemple, si nous poussons trop loin nos exigences.

Donc, oui, au congé de dix-huit semaines, au principe du congé de paternité et, bien entendu, à la latitude pour les États membres d'aller plus loin, c'est une évidence.

1-085

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Ich möchte nur einen kurzen Punkt ansprechen, und zwar die Anerkennung von Elternzeiten in den einzelnen Ländern. Herr Mann hat dazu auch mit seinen Kollegen Änderungsanträge gestellt, unter anderem Änderungsantrag 115, in dem es im ersten Teil wirklich darum geht, die vier Wochen anrechnen zu lassen oder nicht.

Leider ist aber damit im zweiten Teil des Antrages – und das lese ich jetzt vor, damit das auch wirklich deutlich ist – verknüpft, dass die Vergütung der durchschnittlichen Vergütung während der 18 Wochen Mutterschaftsurlaub entsprechen kann, die mindestens 75 % des letzten Monatsgehalts oder eines durchschnittlichen Monatsgehalts nach einzelstaatlichem Recht entspricht, wobei das einzelstaatliche Recht eine Obergrenze vorsehen kann. De facto bedeutet das, dass wir eine europäische Harmonisierung aufgeben, wenn es um die Finanzierung in diesem Bereich geht und darum, wie viel eine

Frau in der Zeit bekommt. Das geht aber nicht. Ich fände es extrem schade, wenn man das zusammen abstimmt, da wir im Endeffekt doch nicht auf europäischer Ebene die Harmonisierung aufgeben, sondern nach oben heben wollen, um für alle Frauen und Männer etwas zu verbessern.

1-086

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Wir sollten uns fragen, was wir mit dieser gesamten Diskussion eigentlich wollen. Geht es um ein bisschen Gleichstellung, um ein bisschen Familienförderung, möglichst kostengünstig? Natürlich kostet die Vereinbarkeit von Familie und Beruf Geld. Ich frage meinen Kollegen aus Deutschland ganz schlicht: Was sind denn Ausgaben von einer Milliarde in Deutschland, wenn gleichzeitig 450 Milliarden als Bankbürgschaften ausgegeben werden? Was wollen wir denn eigentlich auf diesem Feld? Eine hundertprozentige Bezahlung im Elternurlaub, das ist völlig korrekt. Ja, was denn sonst? Das ist doch keine Freizeit, es ist auch kein Urlaub, es ist Arbeit, was hier gemacht wird!

Natürlich sind wir auch für die Ausweitung auf 20 Wochen, weil wir meinen, dass nur so tatsächlich dieser Arbeit nachgekommen werden kann.

Es geht auch nicht nur um ein bisschen Gleichstellung im Erwerbsleben. Wir wollen sie ganz, für Frauen und Männer. Und dazu bedarf es drastischer Schritte, wie beispielsweise des gesetzlichen Mindestlohns in allen Ländern.

1-087

Angelika Werthmann (NI). – Frau Präsidentin! Die Frage des Mutterschutzes sollte aus Gründen der kulturellen Unterschiede in Europa eine Angelegenheit der Mitgliedstaaten bleiben. Österreich hat 16 Wochen Mutterschutz. Eine Ausweitung würde pro Verlängerungswoche im Jahr 17,4 Millionen Euro kosten. Wären 20 Wochen verpflichtend, dann wären es für Österreich über 60 Millionen. Weitere Mehrkosten entstünden, wenn es noch zusätzlich einen zweiwöchigen bezahlten Babyurlaub für jeden Vater gäbe.

Überlegen wir sehr klar: Erstens ist dies eine ganz persönliche Entscheidung der Eltern, zweitens sehe ich hier die Gefahr einer weiteren Diskriminierung der Frauen im gebärfähigen Alter. Das kann einen Anstieg der prekären Arbeitsverhältnisse, in welchen schon 31,5 % der erwerbstätigen Frauen stehen, fördern. Die Frage ist: Wollen wir das wirklich?

1-088

Seán Kelly (PPE). – A Uachtarán, bhí an-díospóireacht againn anseo tráthnóna agus rinneadh a lán pointí maithe sa seomra i gcoitinne. Tá na pointí a rinneadh bunaithe ar an idéalachas ach tá moladh ag dul don Fheisire Estrela as ucht na pointí sin a thabhairt dúinn. Ach ag an am céanna caithfimid a bheith praiticiúil agus caithfimid a bheith réalaíoch. Tá amhras orm. Má thugaimid na moltaí seo go léir isteach tá seans ann nach mbeidh mná óga go háirithe in ann fostaíocht a fháil. Tá mé ag fíreachaint air mar thuismitheoir. Tá beirt inionacha agam agus ba mhaith liom go mbeadh seans chomh maith céanna acu siúd agus atá ag na buachaillí jabanna a fháil. Sin an priomhrud!

In Éirinn, táimid i bpone faoi láthair ó thaobh cúrsaí airgid de. Tá 20% de na daoine óga difhostaithe. Dúnann ceithre ghnóthas bheaga agus mheánmhéide gach uile lá agus tá an buisead is measa a bhí riamh againn ag teacht síos an bóthar. Dá bhrí sin, cé go raibh a lán moltaí maithe ann, b'fhéidir go mbeadh siad níos fearr sa todhchaí. Faoi láthair, ní dóigh liom go bhfuil siad praiticiúil.

1-089

Marita Ulvskog (S&D). – Det har varit en mycket spännande debatt. Jag tycker att det visar att det finns en möjlighet att kompromissa ihop oss så att vi kan fatta beslut om detta.

Jag tror att det vore mycket bra om vi kunde göra det och det kräver naturligtvis att vi utgår ifrån att vi har olika system. Vi har hunnit olika långt i de olika medlemsländerna.

Jag kommer från Sverige. Där har vi en föräldraledighet som är längre än ett år, med hög ersättningsnivå och där pappan är förpliktigad att ta ut en del av föräldraledigheten.

Jag tror inte att det ligger inom räckhåll att åstadkomma någonting som har varit så bra för männen, kvinnorna och barnen och för kvinnornas förvärvsintensitet på arbetsmarknaden, på EU-nivå. Men låt oss se till att vi får ett minimidirektiv som gör att vi kan komma överens.

1-090

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – Poruszając kwestię aktywizacji zawodowej kobiet, chciałabym zwrócić uwagę na dwie grupy wiekowe kobiet: pierwszą grupą, o której tutaj dzisiaj wiele mówiono, to grupa młodych kobiet, bardzo dobrze wykształconych, które nie znajdują pracy z uwagi na to, że często pracodawcy obawiają się kosztów związanych z zajściem w ciąży i przejściem przez nie na urlop macierzyński.

Druga grupa to kobiety po 50. roku życia, które są postrzegane jako mniej wydajni i mniej kreatywni pracownicy. Statystyki podają, że wśród osób z przedziału wiekowego 59-60 lat kobiety te stanowią zaledwie 25% pracowników.

Odsetek kobiet pracujących powyżej 60 roku życia jest jeszcze niższy. Dlatego dyskutując na temat kobiet w niepewnej sytuacji zawodowej trzeba zwrócić uwagę na obydwie te grupy, a także zrobić wszystko, aby ułatwić kobietom znalezienie pierwszej pracy, powrót do pracy po urlopie macierzyńskim, podnoszenie kwalifikacji.

(*Przewodnicząca odebrała posłance głos*)

1-091

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señora Presidenta, los objetivos de esta iniciativa son mejorar la seguridad y la salud de la trabajadora embarazada o que haya dado a luz y aplicar medidas para conciliar la vida familiar y laboral.

Las mujeres europeas están mirando hoy al Parlamento Europeo y esperan de nosotras y nosotros medidas modernas, las que se exigen en el siglo XXI. Por ello, es necesario que hablemos de la posibilidad de las veinte semanas de permiso, del cobro del 100 % del sueldo, de la inclusión de las autónomas, de la posibilidad de que los padres disfruten de un permiso tras el nacimiento y de construir la igualdad de mujeres y hombres en el disfrute de estos permisos. No es solo cosa de mujeres.

El hablar del coste de los permisos de maternidad no solo es un castigo más a las mujeres, es una falta de responsabilidad, teniendo en cuenta la crisis de natalidad y el envejecimiento que está sufriendo Europa en estos momentos, y que está contribuyendo también al desarrollo de la crisis económica.

¿Se les ha ocurrido pedir, por ejemplo, el coste del absentismo laboral en Europa? No he oído ninguna palabra en este sentido. Tenemos la oportunidad de avanzar en la igualdad de mujeres y hombres y no decepcionemos a la ciudadanía europea.

1-092

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Madam President, I would like to thank all the honourable Members for taking part in this important, stimulating and I would say also very passionate debate.

Even though we are looking at these issues from different angles, most of us can agree on several things. Maternity leave should not be penalised; we have to work very hard to achieve equality of pay; and we have to study very carefully the economic consequences of the decisions we take here.

Several of you referred to the issue of paternity or parental leave. I would like just to remind you that the newly adopted parental leave directive grants a minimum of eight months for parents per child. For the first time, we have legal encouragement for fathers at EU level to take leave.

A whole month of leave is lost if the father does not take his responsibility. This directive will soon be in force and we will build on this progress and look carefully at further proposals on paternity leave.

As I said in my opening remarks, we are now studying the situation and we will be back to you very soon with our results.

Allow me to underline the encouragement of fathers to take part in parenting with a personal remark. I was lucky enough to be present at the deliveries of two of my three children. Of course, during that time in the hospital, the most I could do was put on a brave face and pretend that I was neither worried nor scared and try and offer my wife the highest moral support I could. Sometimes, however, it was my wife and the kind nurses who took care of me, so I could offer this moral support! I will never forget the very important moments after the delivery and the first few days when I could help my wife with the newborn baby.

It is very clear that it is not just mothers who need to bond with a newborn child. The fathers need to do the same and we need to encourage them and change the paternal pattern and create the conditions where fathers can also bond with their newborn babies.

Coming back to the reports we were discussing today, and with regard to Mrs Thomsen's report on precarious work, I have taken careful note of what has been said. I can assure you that the Commission will back up action to improve the working conditions of precarious female workers by monitoring national employment policy and by providing structural fund support in particular.

With regard to Mrs Estrela's comprehensive work on the Commission's proposal for a strengthened maternity leave directive, we are indeed trying to strike a very difficult balance. We need to ensure the fundamental rights of female workers, but we should not give an excuse to Member States to stop these very important negotiations. We need to study the models which offer us a high employment rate and high fertility rates at the same time.

In this vein, the Commission welcomes the amendments which are aimed at maintaining the 18 weeks minimum leave, set an alternative level of remuneration, keep the reference to sick leave, and allow for other forms of leave to be counted as maternity leave.

All this under the proviso that it does not lead to the weakening of existing protection. Rolling back in this respect cannot be an option for the European Union.

I very much hope that Parliament and the Council will be able to reach a compromise. The Commission position aims to breach the gap between the positions of the two institutions and to provide a solid basis for future discussion.

The improvement of conditions for women in Europe must be our ultimate goal. They contribute enormously to society and society must find a way to pay them back.

1-093

Miroslav Mikolášik (PPE). – Madam President, I am afraid that there are many colleagues who were given the floor and they certainly came after me and my colleague here. We asked for the floor already when President Buzek started this point tonight, so I am objecting to your injustice in giving the floor in the catch-the-eye.

1-094

Die Präsidentin. – Herzlichen Dank für Ihre Wortmeldung. Wie ich gesagt hatte, gab es sehr viel mehr Meldungen, als eigentlich angenommen werden können. Wir hatten 19 Wortmeldungen für einen Slot von fünf Minuten. Die Redner auf den Listen, die es hier gibt, habe ich versucht, entsprechend dranzunehmen.

Ihre Bemerkung wird selbstverständlich aufgezeichnet. Und wir werden bei den nächsten Debatten sicherlich sehr ernsthaft den Versuch unternehmen, das Ganze so gerecht wie möglich zu machen.

1-095

Edite Estrela, relatora. – Senhora Presidente, Senhor Comissário, quero agradecer-lhe a sensibilidade que revelou na sua intervenção inicial e na sua intervenção final, agradecer-lhe o seu testemunho pessoal. Acho que é muito importante, associado aos testemunhos de outros homens, de deputados que também interviveram neste debate, que vão certamente contribuir para alterar determinados preconceitos, para mudar os estereótipos que ainda existem na nossa sociedade.

Por isso é que é importante que nós, também nesta directiva, aproveitando a dupla base jurídica que também visa promover a igualdade de género e a conciliação entre a vida familiar e a vida pessoal, introduzamos a licença de paternidade, porque um dos estereótipos que existe na sociedade é que a mulher é associada à função reprodutiva e o homem é associado à função produtiva. Ora, tanto as mulheres como os homens são pais, são mães, são trabalhadores e, portanto, têm direito à realização profissional e têm também direito a acompanhar as crianças desde o seu nascimento. Já não está cá uma deputada do Reino Unido que interveio, gostaria de lhe perguntar se David Cameron é mais do que os outros cidadãos europeus, que também gostariam de usar a licença de paternidade e que são discriminados em, pelo menos, oito Estados-Membros.

Nós estamos num processo ainda de primeira leitura e, portanto, vamos ter oportunidade de melhorar, em conjunto com a Comissão e com o Conselho, estas propostas e também gostaria de agradecer aos colegas esta participação, este consenso muito generalizado que me parece muito importante.

Vivemos de facto tempos difíceis, mas é nestas alturas que as sociedades mais precisam de decisões audazes, porque, como lembrou há milhares de anos o poeta romano Horácio, "Quem tem medo das tempestades acaba a rastejar".

1-096

Britta Thomsen, ordfører. – Fru formand! Jeg vil gerne takke kollegerne for kommentarerne til min betænkning om kvinder i usikre ansættelsesforhold og Kommissionen for at ville tage initiativer til at forbedre situationen.

Som mange kolleger har fremhævet, udgør kvinderne det store flertal blandt dem, der arbejder under dårlige arbejds- og lønforhold. Det har ikke kun den konsekvens, at kvinderne i Europa tjener mindre end mænd, men kvinderne får også lavere pensioner end mænd, og vi kommer i fremtidens Europa til at se mange flere fattige kvinder, for ægeskabet giver ikke længere automatisk økonomisk sikkerhed i alderdommen.

Den mest sårbar gruppe på det europæiske arbejdsmarked er indvandrerkvinderne. Her kan vi konstatere en stor grad af udnyttelse, specielt blandt de 11 millioner kvinder, der arbejder som husassisterter (domestic workers). I denne gruppe finder vi også de såkaldte au pairer. Au pair betyder på lige vilkår, men mange af de kvinder, der kommer som au pair fra Filippinerne og de tidligere sovjetrepublikker, kommer ikke på kulturel udveksling. De kommer for at tjene penge, og ordningen udnyttes mange steder i Europa som en måde at få billig arbejdskraft på. Det forhold vil jeg gerne appellere til Kommissionen om at undersøge. Vi bør ikke tillade, at den form for udnyttelse er legal i Europa. Derfor skal vi have strammet op på au pair-ordningen.

Lønforskellene mellem mænd og kvinder starter ifølge Kommissionens egne lønstatistikker, når der kommer børn. Hvis vi vil opnå fuld ligestilling på arbejdsmarkedet mellem mænd og kvinder, er det nødvendigt, at kvinderne får fuld kompensation under barsel, og at mænd får del i arbejdet med børnene og dermed barselsorlov.

1-097

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung über den Bericht Estrela findet am Mittwoch, 20. Oktober, statt.

Die Abstimmung über den Bericht Thomsen findet am Dienstag, 19. Oktober, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 149)

1-098

Sergio Berlato (PPE), per iscritto. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'uguaglianza tra uomo e donna rappresenta uno dei principi fondamentali dell'Unione europea. Essa trova definizione già nel 1992 con il trattato di Maastricht e qualche anno più tardi nel trattato di Amsterdam (1997) fino ad arrivare ai nostri giorni con la Strategia UE 2010-2015. L'agenda sociale dell'Unione europea stabilisce tra le priorità la necessità di promuovere politiche volte a favorire la conciliazione di vita professionale, privata e familiare delle donne. In questo contesto, a mio avviso, la maternità rappresenta un diritto fondamentale imprescindibile al fine dell'equilibrio sociale.

Attualmente, l'Unione europea si trova ad affrontare la sfida demografica posta da uno scenario caratterizzato da bassi tassi di natalità e da un costante aumento della percentuale di anziani. Ritengo che il miglioramento delle disposizioni volte a favorire l'equilibrio tra vita professionale e familiare delle donne sia parte della risposta a questo declino demografico. Riconosco l'importanza dell'introduzione del rafforzamento delle tutele contro il licenziamento nel periodo tra l'inizio della gravidanza ed i mesi immediatamente successivi al termine del congedo di maternità.

Pertanto, incoraggio le modifiche introdotte a tal fine tra cui, in particolare, il diritto della donna a riprendere lo stesso lavoro o ad essere assegnata a un posto equivalente.

1-098-500

Zuzana Brzobohatá (S&D), v písemné formě. – Zpráva má především za cíl zlepšit bezpečnost a ochranu zdraví těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu a kojících zaměstnankyň při práci. Osobně považuji za nejdůležitější návrh na prodloužení délky minimální mateřské dovolené ze současných 14 týdnů na 20 týdnů, což bude mít vliv na zlepšení zdravotního a psychického stavu matky, která se tak může plně věnovat péči o dítě. Prodloužení minimální délky mateřské dovolené rovněž podporí kojení, které má prokazatelně pozitivní vliv na zdraví dítěte i matky. Za neméně důležité považuji současně návrh, aby příspěvek po dobu mateřské dovolené činil výši plného platu, který zaměstnankyně pobírala nebo průměrného měsíčního platu, případně nejméně ve výši 85%. Toto je dostatečné opatření, které zaručí rodinám ochranu před pádem pod hranici chudoby či sociálním vyloučením, zejména rodiny s jedním rodičem. Část zprávy se věnuje otázce tradiční pozice ženy. Ženám se na rozdíl od mužů stále přisuzuje hlavní odpovědnost za péči o dítě a jiné závislé osoby a často jsou nuceny volit mezi mateřstvím a profesním rozvojem. Je proto zvláště důležité, aby nové formy rodičovské dovolené neodrážely ani neposilovaly stávající společenské stereotypy. České republiky se tento návrh dotkne pouze v otázce výše mateřské příspěvku a nikoli délky mateřské dovolené.

1-099

Corina Crețu (S&D), în scris. – Femeile sunt victime predilecte ale recesiunii din cauza concedierilor, în special în sfera muncilor precare. Printre cele mai afectate de concedieri, diminuări salariale și abuzuri ale angajatorilor se află muncile casnice remunerate, cele de îngrijire și cele pe bază de contracte temporare. Muncile casnice reprezentă aproape o zecime din totalul angajărilor în țările dezvoltate, ceea ce așează un segment important de cetăteni, în special femei, într-o postură vulnerabilă, care favorizează tratamentul abuziv din partea angajatorilor, mai ales atunci când este vorba de imigranți, fie provenind din noile state membre ale Uniunii Europene, precum România, fie din țări terțe.

Cred că anularea restricțiilor la angajare pentru români și bulgari trebuie să reprezinte primul pas pentru anularea discriminărilor ce încă le impun acestora o condiție inferioară, precară, în majoritatea vechilor state membre. Exemplul tragic al asistenței medicale românce ucise zilele trecute într-o stație de metrou din Italia, sub ochii indiferenți ai trecătorilor, trebuie să constituie un strigăt de alarmă față de pericolele discriminărilor și stigmatizărilor colective, cu consecințe, iată, imprevizibile și extrem de grave. Doresc, de asemenea, să pledez pentru extinderea perioadei minime a condeiului de maternitate la 20 de săptămâni, pentru ca femeile să aibă timpul necesar să se ocupe corespunzător de copii.

1-099-062

Proinsias De Rossa (S&D), in writing. – I support this report which seeks to extend EU maternity leave to 20 weeks on full pay and to introduce two weeks of paid paternity leave. It is vital that the governments now support the EP's recommendations in the EU Social Affairs Council on 2 December. Opposing this measure will have the effect of excluding many women from the labour force, thereby losing a valuable resource. Instead of penalising women for having children, the EU needs to support them and help them better balance work and family life. Better maternity leave is an

investment in the future good health of our society. The first few weeks of the lives of newborn children are invaluable for the development of trust, sensory-cognitive skills and a bond with both their parents. Studies have also shown that social measures such as maternity leave help increase the female employment rate by 3-4%. Providing better maternity leave and introducing paid paternity leave is a sensible investment. The impact assessment of this measure demonstrated that just over a 1% increase in female labour participation would cover the costs of 20 weeks paid maternity leave and two weeks paid paternity leave.

1-099-125

Jim Higgins (PPE), in writing. – Over the last 50 years, European women have made huge progress towards gender equality. Among the most important goals achieved is the entry of women into the labour market. However, the increased over-representation of women in ‘non-standard’ employment is extremely worrying and I would like to repeat the report’s calls on the Commission to encourage Member States to ‘exchange best practices and make full use of the co-financing opportunities offered by the Structural Funds … to ensure broader access to affordable, quality childcare and elderly care facilities so that women are not forced to undertake these duties on an informal basis’. It also ‘stresses … the need to ensure that precarious domestic care jobs are transformed, wherever possible, into decent, long-term jobs’. Precarious work has long been a cause of concern; however, the current economic and financial crisis has made the issue of precarious work and especially the issue of women in precarious employment very urgent and I would urge the Commission to act to protect women in a vulnerable situation employed in precarious circumstances.

1-099-250

Anneli Jääteenmäki (ALDE), kirjallinen. – Perheiden aseman edistämistä perääntkuulutetaan juhlapuheissa. Tasa-arvon edistäminen on prioriteetti työllisyysstrategioissa. Tekojen on aika astua puheiden tasolle. Perheet vaativat konkreettisia tekoja ja parempaa työn ja perhe-elämän yhteensovittamista. Naisten työllisyysaste ja syntyvyys ovat korkeimpia maissa, joissa hyvät perhevapaat ja lastenhoitopalvelut tasaavat lapsista aiheutuvaa rasitusta. Hyviä esimerkkejä ovat Ruotsi, Tanska, Islanti ja Suomi. Naisten työmarkkinoille osallistuminen ja korkea syntyvyys on siis mahdollista yhdistää ja sitä pitäisi EU:ssa tukea. Kannatan tasa-arvovaliokunnan ehdotusta 20 viikon äitiysvapaasta täydellä palkalla. Naisia ja perheitä ei saa rangaista lasten hankkimisesta. Täyspalkkavaatimuksen lisäksi direktiiviehdotuksessa vaaditaan, että äitiysvapaa on luettava työssäolojaksoksi eläkkeitä laskettaessa. Kysymys on sidoksissa EU:n samapalkkaisuusvaatimukseen. Näiltä osin toteutuessaan direktiivi kaventaisi naisten ja miesten tulokehityksen välistä kuilua. Direktiivi kehittäisi myös monikko- ja adoptioperheiden asemaa sekä niiden perheiden asemaa, joissa on vammaisia lapsia. Onkin vaikea keksiä syitä olla kannattamatta direktiiviehdotusta tasa-arvovaliokunnan tarkistuksilla. Perhe- ja työelämän parempi yhteensovittaminen edistää sekä perheiden hyvinvointia että työllisyyttä ja talouden kehitystä.

1-099-500

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – Olemme yksimielisiä siitä, että raskaana olevat ja vastasyntytäneet naiset tarvitsevat yhteiskunnassa ja työmarkkinoilla erityistä suojaaa. Kyse on lopulta yhteiskunnan perusyksikön, perheen aseman vahvistamisesta. Olemme kuitenkin erimielä siitä, minkälaisista lainsäädäntöö tulisi tehdä, jotta tämä tavoite todella toteutuisi jäsenmaissa. Tuen komission näkemystä, että äitiysvapaan minimi tulisi nostaa unionissa nykyisestä 14 viikosta 18 viikkoon maksettavan korvauksen ollessa vähintään sairausajalta maksettavan korvauksen suuruinen; tämä on merkittävä eurooppalainen parannus. Kun pidämme lisäksi mielessä viime vuonna vanhempainvapaaseen tehdyt muutokset, voimme todeta, että perheen suoja EU:ssa paranee. Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta on kuitenkin hyväksynyt muutosesityksiä, jotka eivät tunnista kansallisten järjestelmien erilaisuutta eivätkä liioin taloudellisia realiteetteja. Jäsenvaltiossa on käytössä keskenään hyvin erilaisia äitiysvapaajärjesteliä, joiden sulkominen yhteen muottiin tuottaa huonoa lainsäädäntöä ja loukkaa läheisyyssperiaatetta. Esimerkiksi Suomessa äitiysvapaa yhdistettyyn isyysvapaaseen ja pitkään, yli puolen vuoden vanhempainvapaaseen muodostaa laajamittaisen järjestelmän, jonka kustannustaakka jakautuu eri tahojen kesken. Järjestelmää täydentää vielä mahdollisuus hoitovapaaseen, jonka aikana työsuhde ei katkeaa. Nyt ehdotetusta 20 viikkoisesta täysipalkkaisesta äitiysvapaasta aiheutuvat kustannukset nousisivat Suomessa nykyisestä 30 miljoonasta eurosta 80 miljoonaan euroon. Monissa jäsenmaissa tämä aiheuttaisi vielä suurempia kuluja. Tässä taloustilanteessa tälläista voi esittää vain täytyin budgettivastuusta vapaa. Tasa-arvon kannalta pidän lisäksi huolestettuvana sitä uhkakuvaan, että naisten työllistymismahdollisuudet voivat tosiasiassa heiketä, jos massiivinen kustannusvastuu vieretetään työnantajille.

1-100

Jiří Maštálka (GUE/NGL), písemně. – Je to 15 let od přijetí Pekingské akční platformy. Dokument shrnuje postavení žen ve světě a doporučuje postupy ke zlepšení. Zdůrazňuje oblasti pracovních podmínek žen zejména v hospodářství, ochranu zdraví a vzdělávání. EP a Rada přijaly několik směrnic pro realizaci těchto doporučení. Na základě dosažených výsledků, které se jevily do značné míry pozitivně, pak zpracovaly další zadání a předložily k realizaci členským zemím v cestovní mapě pro rovnost mezi muži a ženami na léta 2006–2010. Letošní únorová výroční zpráva EP o rovnosti mužů a žen za rok 2009 říká, že v důsledku hospodářské krize a rozpočtových škrtů dochází ve státech EU k úbytku pracovních míst, zejména pro ženy. Ženy často ustupují tlakům svých zaměstnavatelů, což nahrává zejména nadnárodním obchodním řetězcům. Pracovní zatížení jde na úkor zdraví žen, rodiny, zákoně pracovní doby či vzdělávání. Málo zaměstnavatelů je ochotno svým zaměstnancům vytvořit příznivé podmínky pro sladění profesního a rodinného života. Nejsložitější pracovní podmínky mají ženy imigrantky. Překážkou jsou jazykové bariéry, neznalost pracovněprávního prostředí, rodinné či

kulturní tradice atd. Krize zbrzdila mnohé dobře nastavené cíle. Evropský Institut pro rovnost pohlaví by měl neprodleně vyhodnotit současný stav a EK a EP přijmout účinná opatření k zastavení trendu zhoršování postavení žen.

1-100-250

Erminia Mazzoni (PPE), *per iscritto*. – La lunga gestazione (é il caso di dirlo!) di questa proposta di direttiva è stata causata dal contrasto tra chi voleva mettere l'impossibile dentro il documento per farne una bandiera e chi aveva l'obiettivo unico di far progredire la nostra società promuovendo realmente alcuni diritti. Alla fine il compromesso non soddisfa pienamente le esigenze di tutela rappresentate: tutela della salute delle gestanti; garanzia di parità di trattamento per le lavoratrici, anche autonome; rafforzamento delle responsabilità condivise tra i genitori e cura dei minori. Le novità introdotte - prolungamento del congedo di maternità a 18 settimane e del periodo obbligatorio di astensione dopo il parto a 6 settimane; introduzione del pagamento di una indennità pari al 100% dell'ultima retribuzione; rafforzamento delle tutele contro il licenziamento; introduzione del diritto alla richiesta di tempi flessibili, fatta salva la facoltà per gli stati membri di fissare tetti diversi e di preservare previsioni più favorevoli, ci fanno compiere comunque un passo avanti. Ho votato a favore della risoluzione, differenziandomi, però, anche dal gruppo su molti emendamenti, nel tentativo di sottolineare la centralità delle misure legate alla tutela della salute e alla sicurezza sul lavoro.

1-100-375

Siiri Oviir (ALDE), *kirjalikult*. – Sooline ebavõrdsus tööturul on pikka aega olnud EL jaoks väga oluline teema, juba aastaaid on sellele püütud leida lahendust. Vaatamata sellele ei saa me ka täna raporteerida positiivsetest arengutest selles vallas. Nii on näiteks Eurostati andmetele tuginedes ebakindlas töösuhetes olevate naiste (st. osaajalise tööajaga töötavate naiste) arv märgatavalts suurenenuud, olles saavutanud 31,4 % taseme, samas kui mehi puudutav sama näitaja on 8,3%. Eks siin tasu põhjust otsida ka praeguses majandus- ja finantskriisis, mis on süvendanud ebakindlates töösuhetes naiste probleeme veelgi. Leian, et ebakindel töö ei ole mitte üksnes naiste ja meeste vahelise palgaerinevuse üks põhjus, vaid ka takistus karjäärvõimalustele. Kuna naiste osakaal on ebakindlas töös täna liiga suur ning seetõttu on eespool mainitud kahjulikel tagajärgedel ebaproportionalne mõju just ebakindlates töösuhetes naiste olukorrale, siis eelnevast tulenevalt leian, et EL peaks tõhustama tähtajalise, osalise tööaja ja renditöö õiguslikke regulatsioone. Nii ehk jõuame ühel heal päeval ka olukorram, kus saame rääkida sellest, et EL-s on kindlustatud meeste ja naiste võrdõiguslikkus ja kaotatud sooline vahetegemine tööturul.

1-100-500

Sirpa Pietikäinen (PPE), *kirjallinen*. – Hyvät kollegat, haluaisin kiittää Edite Estrelaa ansiokkaasta mietinnöstä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston dierktiivin muuttamisesta. Mietinnön esittämät uudistukset ovat merkittäviä EU-kansalaisten oikeuksien ja hyvinvoinnin parantamiseksi sekä terveemmän kilpailutilanteen luomiseksi sisämarkkinoille. Euroopan unioni tarvitsee yhtenäistä sosiaalipoliittikaa. Äitiysvapaiden harmonisointi on tärkeä askel kohti sosiaalisempaa Eurooppaa. Mietinnössä esitetään 20 viikon äitiysvapaata täydellä palkalla. Tämä kasvattaisi äitiysetuksia monissa EU-maissa. Pitkällä ja hyvinpalkatulla äitiysvapaalla on tutkitusti ollut positiivinen vaikutus naisten osallistumiseen työmarkkinoille. Lisääntynyt naisten työpanos kattaisi nopeasti uudistuksesta koituvat kustannukset, joita monet väittämät ylitsepääsemättömiksi. Paremmat äitiysetuudet lisäävät myös syntyvyyttä. Ikääntyvä Eurooppa tarvitsee veronmaksajia, jotta huoltovarmuus säilyy tulevaisuudessakin. Täyden palkan vaatimus äitiysajalta on tärkeä askel myös naisten ja miesten välisen tuloerojen kaventamisessa. Äitiysvapaan aika ei merkitsisi naisille enää tulojen vähentämistä ja lisäksi täysi palkka äitiysvapaan aikana lisäisi naisten eläkekertymää. Ikääntyvät naiset ovat tämän päivän Euroopassa erityisen alttiita joutua elämään köhyydessä.

1-101

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – Dintotdeauna cele mai multe locuri de muncă în condiții precare le revin femeilor. Se discută de mult timp despre îmbunătățirea condițiilor de muncă pentru femei, dar din păcate nu se schimbă nimic. În acest context, aduc în atenția dumneavoastră drama lucrătoarelor sezoniere la culturile de căpșuni din Spania. Cunosc situația lor nu doar din nenumăratele sesizări primite din partea lucrătoarelor românce sau a sindicatelor, dar și din experiență directă la fața locului. Anual, mii de femei de origine română merg la cules de căpșuni în Spania pe o perioadă cuprinsă între trei și cinci luni. Unele sunt supuse, foarte frecvent, abuzurilor angajatorilor. Contractele de origine sunt înlocuite de contracte în limba spaniolă, necunoscută lor. Adesea nu primesc asigurări de sănătate, fiind nevoie să și le acopere prin eforturi proprii. Uneori munca lor presupune culesul - fără niciun echipament de protecție - al căpșunilor străpîpte cu pesticide. Dar nu se pot plângă, de teamă să nu fie concediate și trimise acasă. Am adus situația lor în atenția Comisiei Europene prin interpelări, cerând o directivă pentru reglementarea drepturilor muncitorilor sezonieri din Uniunea Europeană, însă mi s-a răspuns că această problematică nu se află pe agenda sa de priorități. De aceea, solicit din nou Comisiei sa vină cu o propunere legislativă în acest sens.

1-102

Olga Sehnalová (S&D), *písemně*. – Podpora žen při sklovení jejich pracovních a rodinných podmínek je jedním z nejtěžších úkolů moderní doby. O vlastním rozhodnutí založit rodinu a mít či nemít dítě jistě nerozhoduje výše ani délka mateřské dovolené. Ale přesto, podmínky, za kterých se toto rozhodnutí činí, jsou důležité. Jde o míru jistoty, kterou ženy v tomto období mají, aby se mohly v klidu a bez obav věnovat mateřství v jeho prvních týdnech a měsících. Je to také výraz toho, jak si společnost těchto žen váží. Zda mateřství považuje za v podstatě jen politováním hodnou překážku v profesním životě žen, které jsou vydány napospas tvrdým podmínkám pracovního trhu, nebo je společnost schopna ženám

potřebnou ochranu poskytnout. Znamená-li zvýšená ochrana žen v souvislosti s porodem a mateřstvím na pracovním trhu především ekonomickou zátěž, kterou není evropská společnost ochotna přijmout, je třeba se zamyslet nad hodnotami této společnosti. Jde o otázku společenských priorit.

1-103

Edward Scicluna (S&D), *in writing*. – Many speakers have understandably referred to the economic impact of extending maternity leave from 14 to 20 weeks. Unfortunately, costs often come up because they are easy to measure. However benefits too can be measured. In fact, one subject which has been well researched quantitatively is the impact of paid maternity leave on prime-age female labour force participation rates (FLFPR). One of the most authoritative econometric studies by the ECB clearly shows that the FLFPR for prime-age women is always on the increase up to 43 weeks of such paid maternity leave. Only beyond that point will the rate be actively affected. For many Member States whose length of maternity leave is close to the legal minimum, and as a consequence their female participation is low, an increase in paid maternity leave is economically beneficial. For these Member States, the cost of extending maternity leave will be money well invested rather than a burden.

1-104

14 - Revision der Rahmenvereinbarung über die Beziehungen zwischen dem Europäischen Parlament und der Kommission - Anpassung der Geschäftsordnung des Parlaments an die revidierte Rahmenvereinbarung über die Beziehungen zwischen dem Europäischen Parlament und der Kommission (Aussprache)

1-105

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt folgt die gemeinsame Aussprache über

- den Bericht von Paulo Rangel im Namen des Ausschusses für konstitutionelle Fragen über die Revision der Rahmenvereinbarung über die Beziehungen zwischen dem Europäischen Parlament und der Kommission (2010/2118(ACI)) (A7-0279/2010) und
- den Bericht von Paulo Rangel im Namen des Ausschusses für konstitutionelle Fragen über die Anpassung der Geschäftsordnung des Parlaments an die revidierte Rahmenvereinbarung über die Beziehungen zwischen dem Europäischen Parlament und der Europäischen Kommission (2010/2127(REG)) (A7-0278/2010).

1-106

Paulo Rangel, relator. – Primeiro, a respeito destes dois relatórios, gostaria de cumprimentar e dar aqui testemunho público, que já dei na Comissão dos Assuntos Constitucionais, do trabalho notável que fizeram os colegas Lehne, Swoboda, Roth-Behrendt, Diana Wallis e Rebecca Harms, que integraram a equipa do Parlamento, de deputados, que negociou com a Comissão este acordo-quadro.

Queria também registar a grande abertura e espírito de colaboração altamente construtivo do Presidente da Comissão, e depois de empossada a nova Comissão, do Comissário Šefčovič e das suas equipas. Creio que se conseguiu um trabalho notável que conduziu a um acordo histórico que é um acordo que representa o primeiro *framework agreement* depois da assinatura do Tratado de Lisboa e o primeiro *framework agreement* que tem uma base directa, uma base expressa nos Tratados, mais precisamente no artigo 295.º do Tratado sobre o Funcionamento da União Europeia.

Eu queria dizer que este acordo cria, de facto, uma relação de grande transparência e de grande dinamismo, até de alguma intimidade, na relação entre o Parlamento e a Comissão e representa essencialmente um compromisso, um equilíbrio entre a visão das duas instituições sobre o novo papel que a cada uma delas cabe depois do Tratado de Lisboa.

Creio que o trabalho da nossa equipa negocial foi, de facto, muito positivo porque se conseguiu dar tradução, neste acordo-quadro, àquelas que são as novas competências e àquele que é o reforço de poderes que resulta do Tratado de Lisboa. Isto vale para o procedimento legislativo e para a programação ou planeamento, nomeadamente, por exemplo, só para dar dois exemplos, no envolvimento do Parlamento no programa de trabalho da Comissão ou, por exemplo, nas questões que estão relacionadas com o uso de *soft law* naquelas que são competências legislativas do Parlamento por meio da Comissão.

Numa segunda linha, um aspecto muito importante é o reforço dos poderes de controlo e de escrutínio do Parlamento, seja quanto ao detalhar, ao especificar das regras de eleição do presidente e do corpo de comissários, seja, por exemplo, quanto à presença do Parlamento em questões como a remodelação ou como o eventual afastamento de um comissário ou, por exemplo, como a audição dos directores das agências reguladoras ou bem assim o acompanhamento das negociações internacionais. Em todas estas dimensões houve, de facto, uma consagração de poderes que são poderes que resultam do Tratado de Lisboa.

Muito importante também é o acesso à informação e, em particular, o acesso àquela que é a informação classificada ou àquela que é a informação confidencial e, para além disso, a própria troca de informação e troca de pontos de vista entre os

responsáveis do Parlamento e os responsáveis da Comissão. Por exemplo, nós sabemos que hoje já é possível ao Comissário responsável pelos assuntos constitucionais e ao Presidente da Comissão participarem nas partes relevantes da Conferência de Presidentes ou, por exemplo, que há várias plataformas de diálogo entre a Conferência de Presidentes, a Conferência dos Presidentes das Comissões, o Presidente do Parlamento, o Presidente da Comissão e o Colégio de Comissários, todos eles expressos. Mesmo a presença da Comissão no Parlamento também foi reforçada, nomeadamente, através da aplicação da *question hour* não só ao Presidente da Comissão, mas também aos comissários.

Eu diria por isso que, no respeito profundo pelo Tratado de Lisboa e pelo seu novo equilíbrio de poderes e no respeito profundo pela ideia de separação de poderes, nós temos aqui um acordo clarificador que vem tornar actual, vem tornar vivo, vem tornar aplicável o Tratado de Lisboa.

1-107

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Madam President, it is a great pleasure for me to join your debate on the revised framework agreement on relations between our two institutions. I am very satisfied that the resolution on which you are going to vote on Wednesday recommends that Parliament should endorse the framework agreement. This will successfully bring to a close a process that started almost one year ago with the entry into force of the Lisbon Treaty.

On this occasion, I would like to express my sincere thanks and gratitude to Mr Lehne and the whole working party: Ms Diana Wallis, Ms Dagmar Roth-Behrendt, Ms Rebecca Harms, Mr Hannes Swoboda and, of course, our rapporteur, Mr Paulo Rangel. We have been working in a great spirit, with great intensity, and our discussions have been very constructive and, at the same time, very frank.

It is evident that Parliament's increased rights and competences under the new Treaty have an impact in many ways on working relations between our institutions. This was reflected by Parliament's resolution of 9 February 2010 and by President Barroso's related statement the same day. It is therefore of great importance that, with the revised framework agreement, our institutions will now get a solid and formally agreed basis for mutual relations and will be able to start implementing all elements of the agreement in daily practice. This revised framework agreement builds on the existing framework agreement from 2005 which, as we have seen, has been a very successful instrument for governing relations between our institutions.

It was in this spirit of successful cooperation that we started our negotiations on the revision of the framework agreement in March. I believe that we should all be very satisfied with the outcome. Like your rapporteur, Mr Rangel, I am also of the opinion that this revision is a significant achievement which will deepen the relations between our institutions and offer practical solutions in line with Parliament's increased competences following the entry into force of the Lisbon Treaty. This is how we are putting the special partnership between the Commission and the European Parliament into practice.

Let me single out a few elements which constitute real progress. The agreement sets out rules and a timetable for an intensified and structured dialogue between our institutions that allows Parliament to provide important input when the Commission is preparing its work programmes, as its contribution to Union programming.

It sets detailed rules on how the Commission will inform Parliament about the negotiation and conclusion of international agreements. It brings the rules on the provision of classified information to Parliament up to international standards and will thus facilitate informing Parliament, for example, on international negotiations.

It also sets rules to enhance the information provided to Parliament relating to the work of experts advising the Commission.

I expect it to enhance our dialogue and coordination with regard to the planning of Parliament's part-sessions and ensuring the presence of Commissioners.

Even though the agreement is not yet in force, we have already implemented important elements of it. Let me just mention a few examples related to the preparation of the Commission's work programme for 2011. On 7 September, President Barroso held his State of the Union address in Parliament, and I attended the Conference of Presidents with information on progress in preparing the Commission's work programme.

On 7 October, the College and the Conference of Committee Chairs met in the Berlaymont. Furthermore, President Barroso will meet Parliament's Conference of Presidents again on Wednesday.

All this aims at intensifying the political dialogue between our institutions and, from my perspective, we seem to have designed the right instruments for this in our framework agreement.

As you all know, the negotiations for the revised framework agreement were long and required a major effort by both institutions in order to arrive at a text that caters for both our institutions' interests and concerns.

We also knew that for a number of aspects in our relations – for example the Union's programming, introduced by the Lisbon Treaty – we would have to involve the Council too.

As the Council had chosen not to be part of the negotiations on the revised framework agreement, we have taken care not to pre-empt on issues that need to be agreed with the Council.

The negotiators from both sides therefore made sincere efforts to fully respect the balance of the institutions, as defined by the Treaties, and the commitment to loyal cooperation between them.

This is repeatedly evoked in the agreement and the Commission is, moreover, firmly convinced that the text we arrived at, after sometimes difficult negotiations, does indeed fully respect the rights and competences of each EU institution and stands the test of legal scrutiny.

Nevertheless, there are voices that consider that the framework agreement already goes too far, and the possibility of a legal challenge against the agreement or against specific instances of its implementation cannot be excluded.

In this context, the Commission notes that the motion for a resolution on the adoption of the revised framework agreement will officially set out Parliament's own interpretation of the agreed text.

On some important issues this interpretation goes beyond the agreed text after sensitive discussions. This concerns notably the provisions regarding informing Parliament about negotiations on international agreements and the inclusion of Members of the European Parliament as observers in the Union's delegations to international conferences, as well as the definitions and conditions for the application of soft law.

When questioning this approach in the Committee on Constitutional Affairs, the Commission was told that these interpretations were in fact intended to put Parliament's initial objectives on record and that only the text of the framework agreement as such had legal value.

To avoid all ambiguity, it is in this sense that the Commission reads Parliament's interpretation of the text.

The Commission stands firmly by all the commitments that it has made in the agreement, and it intends to apply the agreement following the agreed text. Let me make it clear that the Commission will not be bound by any unilateral interpretation of this framework agreement. The framework agreement text as negotiated will, in practice, give us all necessary possibilities to find solutions in the interests of both Parliament and the Commission without disregarding the rights and interests of other institutions.

In this spirit we will continue to put into practice the special partnership between our two institutions and, at the same time, loyally cooperate with all the institutions.

I am looking forward to the signature of the agreement and its successful implementation thereafter.

1-108

Íñigo Méndez de Vigo, en nombre del Grupo PPE. – Señora Presidenta, yo entré en este Parlamento hace ya dieciocho años. El Parlamento Europeo era un parlamento consultivo. Era un parlamento que no tenía poderes.

En este proceso, en estos dieciocho años, hemos visto cómo el Parlamento pasaba de ser un parlamento consultivo a ser un parlamento plenamente colegislador. Eso lo decía nuestro buen amigo, Francisco Lucas Pires, que veía ese proceso: del parlamento deliberativo al parlamento legislativo.

Por tanto, lo que vamos a aprobar el miércoles es la culminación de una negociación entre la Comisión y el Parlamento sobre el Acuerdo marco.

Les confieso a ustedes que cuando tengo que explicarle a mi familia que me voy a Estrasburgo y voy a intervenir en el debate sobre el Acuerdo marco Parlamento-Comisión, tengo que hacer una explicación más o menos larga. Porque, claro, estas cosas no existen a nivel de los Parlamentos nacionales o a nivel nacional; por tanto, no se entiende por qué hay que llegar a un acuerdo entre Comisión y Parlamento a la hora de poner en práctica lo que dicen los Tratados.

Bueno, pues hay que hacerlo. Hay que hacerlo por una razón muy elemental que ha dicho Paulo Rangel y que ha dicho también Maroš Šefčovič: porque queremos ser eficaces.

El Acuerdo marco lo que busca fundamentalmente es resolver por anticipado todos aquellos obstáculos —en el marco de la legislación, en el marco del control parlamentario, en el marco de los códigos de conducta— que luego puedan producirse en la práctica.

Por tanto, creo que es una buena mezcla de esta democracia europea, que es una democracia «consensual» y no una democracia «conflictual» como las que conocemos en nuestros países.

Y en la democracia consensual lo inteligente es encontrar soluciones a los problemas que puedan plantearse. Por tanto, el Acuerdo marco es un instrumento para evitar problemas en el futuro y hacer realidad lo que dicen los Tratados. Y puesto que tenemos un Tratado nuevo, el Tratado de Lisboa, lo lógico era desarrollarlo.

Quiero felicitar a Paulo Rangel y al equipo que él ha capitaneado, así como a la Comisión Europea, porque creo que han llegado a un acuerdo muy razonable. Y cuando uno lee el contenido de ese Acuerdo, no puede por menos de extrañarse ante las voces que se oyen en algunos Parlamentos nacionales sobre si ello pone en peligro los poderes del Consejo.

Pero, ¡por Dios! si el Consejo es el otro colegislador. Si nosotros lo que queremos es legislar y estamos legislando mucho y bien con el Consejo de Ministros. Nosotros somos colegisladores en pie de igualdad. No tenemos que ganar ninguna pequeña ventaja. Nosotros lo que queremos es que esto sea eficaz y creo que el Acuerdo va a contribuir a ello.

Y déjeme decirle, señor Šefčovič, que ha tomado usted el toro por los cuernos —es una expresión muy taurina en mi país—; ha dicho usted que la interpretación de los artículos 6 y 7 de la resolución es lo que interpreta el Parlamento con relación a los convenios internacionales, a la conferencias internacionales. Creo que aquí no hay nada extraño. Si de lo que se trata aquí es de que el Parlamento esté informado y de que participe a través de la Comisión y mediante la negociación, ¡nada más! ¿Para qué? Pues para que cuando tengamos que aprobarlo aquí, sepamos lo que ha hecho la Comisión.

Por tanto, señora Presidenta, —y con esto termino— ¡ enhorabuena a los dos! Y yo creo que esto es el augurio como se diría en *Casablanca*, «el comienzo de una hermosa amistad».

¹⁻¹⁰⁹

Ramón Jáuregui Atondo, en nombre del Grupo S&D. – Señora Presidenta, me sumo a las palabras que han pronunciado todos los oradores hasta este momento en este debate.

Por encima de la dificultad técnica que este Acuerdo pueda representar, creo que estamos hablando de algo importante, de algo que tenemos que considerar junto a la reforma del Reglamento que hicimos hace unos meses, después de la entrada en vigor del Tratado de Lisboa. Este Acuerdo marco y el nuevo Reglamento constituyen dos elementos esenciales de la nueva arquitectura democrática europea.

Estoy convencido de que este nuevo rol que el Parlamento está asumiendo tras el Tratado de Lisboa de ser una Cámara legislativa, con la reforma del Reglamento y con el Acuerdo marco adquiere una base, un fundamento de funcionamiento razonable porque —como se ha dicho también— lo que es importante es que esta Cámara, a partir de ahora, tiene la gran función de dialogar y de consensuar, con la Comisión y con el Consejo, las nuevas leyes de la Unión Europea.

Para hacer eso tenemos un nuevo Reglamento y tenemos un Acuerdo marco que también establece todos los elementos que configuran nuestra relación. En ese sentido, quiero destacar la importancia, por ejemplo, de las funciones de control que la Cámara ejerce sobre la Comisión.

Creo, señor Šefčovič, que tendríamos que acabar contemplando un mecanismo de presencia de la Comisión ante esta Cámara —que contempla este Acuerdo—, por ejemplo, la presencia conjunta de todos los Comisarios para responder a preguntas directas. Es lo que tendríamos que hacer para responder con inmediatez, de manera directa, a la relación política en la que nos movemos.

En relación con la interpretación que usted ha hecho de los apartados 7 y 8, le querría decir que la comprendo. La comprendo porque es verdad que la Cámara no tiene que ser parte estrictamente de la negociación, pero también tiene usted que comprender que nosotros, como Parlamento, hemos expresado un deseo, una posición de principio del Parlamento y una posición de futuro sobre cómo tiene que relacionarse la Cámara con las negociaciones internacionales.

¹⁻¹¹⁰

Andrew Duff, on behalf of the ALDE Group. – Madam President, we listened with great interest to Commissioner Šefčovič who seemed more interested in placating the Council than in seriously attacking the position of the Parliament. I think that is quite correct because if the Council – which I see is not yet here this evening – had been seriously interested in playing a part in becoming a party to this framework agreement, it could have done so.

As a Parliament, we know that as we put Lisbon into effect we have to exercise our new powers with discretion and responsibility. We are also committed to bolstering the Union's power in international negotiations through an effective

performance by the Commission. Can I stress especially the need for President Barroso to revise the Code of Conduct of Commissioners, especially the financial declarations. We were aware of certain frailties that were exposed in the course of Parliament's approval of the Barroso II Commission.

1-111

Ryszard Czarnecki, w imieniu grupy ECR. – Nasz hiszpański przyjaciel Méndez de Vigo mówił, że ma wielkie problemy z wy tłumaczeniem własnej rodzinie bardzo specyficznych relacji formalno-prawnych między organami Unii Europejskiej. Jest on bardziej cierpliwy ode mnie. Ja nawet nie podejmuję się rozmowy z moją żoną na ten temat, to zbyt skomplikowane. Myślę, że Traktat Lizboński okazał się w pewnym sensie pewną randką w ciemno, co znaczy, że nie jest rzeczą właściwą i dobrą, że my w tej chwili dopiero precyzuujemy kompetencje poszczególnych organów Unii. To późno, chociaż jak mówi amerykański film, „lepiej późno niż później”. Nie mówmy o przyjaźni, jak proponuje pan Méndez de Vigo, mówmy lepiej o raczej bardzo konkretnych relacjach i bardzo precyzyjnych kontaktach między Komisją, Radą i Parlamentem Europejskim. Jest to lepsze niż mówienie o przyjaźni. Dziękuję bardzo.

1-112

Morten Messerschmidt, for EFD-Gruppen. – Fru formand! Også jeg vil gerne benytte lejligheden til at kvittere for et fint stykke arbejde fra hr. Rangel i forhold til en række af de afsnit, der findes i betænkningen. Det er klart et fremskridt, at vi får mere information fra Kommissionens side. Det er klart et fremskridt, at det understreges, at der skal være parlamentarisk kontrol, og at vi skal have et bedre gensidigt samarbejde.

Dog på et område – det, som i dag og i den forudgående debat har spillet den største rolle – er der grund til at udtrykke skuffelse. Det handler selvfolgetlig om den fælles udenrigspolitik, hvor der ikke er grund til at bebrejde hr. Rangel noget, men til at kritisere hele den udvikling, som dette område har taget, siden Lissabontraktaten trådte i kraft. Jeg var medlem af Folketinget, det danske parlament, da Danmark blev lokket til at sige ja til Lissabontraktaten, under forudsætning af at det ikke førte til overdragelse af suverænitet. Vi fik alle officielle EU-myndigheders ord for, at det var tilfældet, og nu kan vi se, at det er helt klart, at Europa-Parlamentet tiltager sig en magt, som det ikke var tiltænkt oprindeligt på det udenrigspolitiske område. Det er dybt bedrøveligt, fordi rigtig mange europæere, heriblandt sikkert også franskmænd, hollændere og irere, som har haft lejlighed til at sige nej på et tidspunkt, er gået ind i dette samarbejde i forventning om, at udenrigspolitikken dog var et område, hvor man stadig havde sin suverænitet. Nu kan vi se, at det hele kommer til at køre i et samspil mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet, og Ministerrådet bliver koblet fuldstændigt af. Det er meget bedrøveligt.

1-113

Andrew Henry William Brons (NI). – Madam President, I shall resist the temptation to reject automatically as insidious or worthless any agreement between two sets of supporters of ‘the project’, as it is called. I shall try to judge it on its merits and demerits.

The Parliament's team have a mission to increase Parliament's power and influence, and they have had a measure of success. It would be wrong to deny that. They have succeeded in winning equal treatment of the Parliament with the Council, a greater duty for the Commission to consider legislative initiatives from the Parliament, Question Hours with the High Representative, involvement in international negotiations, and much else.

However, there is another side to this. The Parliament's equality with the Council must involve a relative reduction in the power of that body, which represents – however badly in the case of my own country – the interests of nation states. Furthermore, the power exercised by Parliament is exercised disproportionately by the leaders of the large political groups and the committee chairmen. The ordinary members of these groups have no more independent power than those of us who are Non-attached Members.

The promise of involvement in international negotiations was also in the 2005 agreement, and Parliament has been treated with disdain. We were not told the identity of the overseer in the agreement on the transfer of financial data with the United States, and when members of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs asked why there was a perceived need for secrecy, the Member of the Commission refused to answer and either misunderstood or pretended to misunderstand the question.

1-114

Salvatore Iacolino (PPE). – Signor Presidente, desidero anch'io complimentarmi con i negoziatori per il risultato positivo ottenuto, peraltro in tempi ragionevolmente brevi. La prova, l'affermazione concreta del dialogo costruttivo interistituzionale è data proprio da questo accordo, che, noi confidiamo, possa essere approvato mercoledì e ratificato immediatamente dopo.

Questo accordo dà certamente impulso a quella centralità del ruolo del Parlamento europeo fortemente voluto dal Trattato di Lisbona, impone una forte cooperazione fra le istituzioni ed è certamente in questo senso che si muovono le intense attività dei negoziatori. Non v'è dubbio che il Parlamento conferisce la fiducia alla Commissione e ne deve certamente valutare, attraverso un monitoraggio costante, le attività poste in essere sui programmi approvati e sui risultati

concretamente ottenuti. Si registrano con favore le regole di condotta per i Commissari, così come l'obbligo di fornire informazioni, anche quelle coperte da riservatezza.

Non sono d'accordo su taluni emendamenti che, a mio avviso, non vanno nel segno opposto, anche se, nella loro complessità, si muovono con una certa coerenza rispetto al disegno voluto dal testo concordato. Sono altresì convinto che, attraverso questa relazione, si possa legiferare meglio e si possa meglio valutare la procedura d'impatto sui singoli progetti legislativi. Nel contempo vanno rafforzati i rapporti con i Parlamenti nazionali, che sono il profilo speculare di queste attività.

Si registrano con favore le attività nei confronti delle Agenzie e io sono convinto che il primato della politica passi anche attraverso una maggiore disponibilità delle Direzioni generali della Commissione esecutiva nei confronti del Parlamento.

Per concludere, auspico che la Commissione applichi l'accordo, una volta concluso, in maniera non burocratica.

1-115

Zita Gurmai (S&D). – Madam President, I am glad to see that the new framework agreement represents a significant improvement in, and deepening of, relations with the Commission, and the special partnership reflects the new power of the European Parliament under the Lisbon Treaty. As a result of excellent work within the Commission and the working party, the practical solutions included in the proposed revised agreement bring major improvements in legislative procedure and planning, parliamentary scrutiny, obligations to provide information, and the Commission's presence in Parliament. Welcome Commissioner Šefčovič!

Let me draw your attention to two points in particular. I consider the involvement of Parliament in international negotiations a major step forward, facilitating Parliament's consent and giving more predictability to the procedure. In my view, one of the most important elements is the follow-up of legislative initiative requests from Parliament. I welcome the development that the Commission undertakes to report on the concrete follow-up given to any legislative initiative requests within three months of its adoption; the Commission shall come forward with a legislative proposal after one year at the latest or include the proposal in the next year's work programme. If the Commission does not submit a proposal, it shall give Parliament a detailed explanation of the reasons.

As the rapporteur on the European citizens' initiative, I hope that the follow-up of citizens' requests will also be handled with equally proper respect. I was glad to see the major backing of the report in committee. I trust the plenary session will follow the line agreed between the Commission and the European Parliament working party. Well done and thank you very much.

1-116

Trevor Colman (EFD). – Madam President, this framework agreement on the relationship between the Commission and this House introduced by the Lisbon Treaty – in reality the EU Constitution – is said to bring about a more democratic governmental process. In truth, it is nothing but an illusion of democracy where none exists.

The following points are important. Lisbon has no democratic or moral authority in the UK, where the British people have been cheated by the ruling political class from giving their verdict on the Treaty. The so-called changes in this agreement will in no way diminish the power and activity of the unelected and unaccountable Commission supported by this compliant House. In practice, the business of the EU will continue, as it always has done, in back rooms and behind closed doors.

In due course, the recommendation will be to vote resolutely against these proposals since we do not, and will not, recognise Lisbon unless and until it has been submitted to the British people for their decision. That is real democracy.

1-117

Monika Flašíková Beňová (S&D) – Som nesmierne rada, že na dnešnej schôdzi môžeme hovoriť o revidovanej rámcovej zmluve medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou.

Táto revízia potvrdzuje a konkretizuje silnejšiu pozíciu Európskeho parlamentu po prijatí Lisabonskej zmluvy. Osobitne by som dnes chcela vyzdvihnuť dohodu uzavorenú medzi Komisiou a pracovnou skupinou Európskeho parlamentu k rámcovej dohode a podľakovať sa Vám, pán viceprezident, za Vaše osobné nasadenie.

Dovoľte teraz párr bodov k rámcovej zmluve. Silnejšia pozícia Európskeho parlamentu robí Európsku úniu demokratickejšou. My, ktorí sme volenými zástupcami občanov členských štátov Európskej únie, sa budeme spolupodieľať na schvaľovaní európskej legislatívy a budeme mať vyššiu kontrolu nad Komisiou. Tá nám bude musieť napríklad podávať správy o konkrétnych opatreniach prijatých v nadväznosti na každú legislatívnu iniciatívu žiadost. Rovnako od nás bude musieť žiadať súhlas v prípade, že by chcela meniť Kódex správania komisárov. Rozhodne tiež vitanie fakt, že na základe zmluvy bude Európsky parlament lepšie a transparentnejšie informovaný o uzatváraní medzinárodných dohôd Európskej únie. Spomínané opatrenia nie sú jediné, podobných opatrení obsahuje revidovaná

rámcová zmluva viac, a ja som presvedčená, že všetky povedú k efektívnejšej a užšej spolupráci medzi oboma inštitúciami a budú predstavovať koherentnú implementáciu Lisabonskej zmluvy.

Záverom by som chcela ešte vyzdvihnuť do popredia jednu oblasť, ktorá je klíčová: významným opatrením, ktoré podľa zmluvy zaručí úzky kontakt Európskeho parlamentu s občanmi, je včasná spolupráca s Parlamentom pri žiadosti vyplývajúcej z európskej iniciatívy občanov.

1-118

Hannes Swoboda (S&D). – Frau Präsidentin! Ich möchte zuerst dem Kollegen Rangel herzlich für seinen Bericht danken, und natürlich Herrn **Šefčovič** für die Verhandlungen, die wir geführt haben. Er war kein leichter Verhandlungspartner, aber er war ein fairer Verhandlungspartner. Ich glaube, wir haben ein gutes Ergebnis erzielt. Das konkrete Ergebnis ist natürlich die Basis unserer Zusammenarbeit, und die Interpretation, die Herr Rangel gibt, ist vielleicht etwas extensiv, aber man wird ja noch Ziele vor Augen haben dürfen.

Was jetzt bleibt, ist nicht nur die Offenheit und Transparenz zwischen unseren Organen, sondern auch dass wir den – nichtanwesenden – Rat davon überzeugen, dass, wenn wir gut zusammenarbeiten, das nicht unbedingt auf Kosten des Rates geht. Der Rat verhält sich leider manchmal wie ein Kind, dem ein Spielzeug weggenommen wird und das jetzt jammert und beleidigt ist. Statt beleidigt zu sein und mit Klagen zu drohen, sollte der Rat mitarbeiten, so dass wir für die Bürgerinnen und Bürger unseres Kontinents das Beste herausholen. Denn wenn wir nach außen hin stark sein wollen – und die gemeinsame Außenpolitik, gemeinsame Handelsverträge etc. sind ein wichtiger Aspekt des Ganzen –, dann wäre es am besten, wenn wir zusammenarbeiten.

1-119

Kader Arif (S&D). – Madame la Présidente, chers collègues, nous savons tous que le traité de Lisbonne, cela vient d'être évoqué, renforce les pouvoirs du Parlement, mais peu d'entre nous sont conscients du changement radical qu'il provoque, en particulier dans le domaine de la politique commerciale, que je suis de près.

Grâce au traité de Lisbonne, le Parlement ratifiera tous les accords commerciaux internationaux. Cela fait déjà grand bruit, et les discussions sur Acta ou sur l'accord de libre-échange avec la Corée n'en sont qu'un premier signe. Mais les socialistes et les démocrates à la commission du commerce ont souhaité aller plus loin que ce que prévoit le traité. Je suis leur porte-parole et malgré le scepticisme de certains ou l'opposition affichée de certains autres, j'ai porté un message clair. Si le Parlement doit valider tout accord commercial, il doit être associé dès le début du processus. Ce qui paraissait utopique est désormais inscrit dans l'essentiel de nos relations avec la Commission puisque nous serons pleinement consultés sur les mandats de négociations. Je m'en félicite.

J'appelle donc la Commission et le Conseil à continuer de respecter l'esprit communautaire et le souffle démocratique qui est au cœur du traité. J'appelle aussi mes collègues – car nous souffrons d'une espèce de syndrome de Stockholm à l'égard de la Commission et du Conseil – à utiliser tous nos droits car ce sont les droits de nos concitoyens.

1-120

Guido Milana (S&D). – Signor Presidente, la revisione dell'accordo tra Parlamento e Commissione pone le basi per una migliore collaborazione tra le due Istituzioni. Molti sono i progressi compiuti per ciò che attiene alla procedura, alla pianificazione legislativa, al controllo parlamentare, agli obblighi di fornire informazioni e alla presenza dell'Esecutivo nel Parlamento. Ma il punto che mi preme di più sottolineare fa riferimento ai progressi compiuti nell'ambito della dimensione interistituzionale delle relazioni internazionali.

Il ruolo conferito al Parlamento non è da considerarsi rafforzato: è dovuto. Ci auguriamo che nessuno metta in dubbio che permettere la presenza di osservatori del Parlamento europeo nelle conferenze internazionali multilaterali e bilaterali sia un atto di responsabilità. Infatti, negare lo *status* di osservatore ai deputati del Parlamento europeo in sede di accordi bilaterali, come ad esempio negli accordi di pesca, priva di fatto una piena consapevolezza nell'ambito negoziale, sul quale il Parlamento dovrà in seguito obbligatoriamente pronunciarsi.

Ritengo non si possa fare a meno di questi presupposti poiché altrimenti terminerebbero, in sede parlamentare, in una bocciatura di accordi bilaterali che, per definizione, sono inemendabili e che, per una mancata partecipazione, renderebbero il voto un mero passaggio di *routine*.

1-121

Zuzana Roithová (PPE). – Já jsem velmi ráda, že si Evropská komise uvědomuje, že pro úspěšnou budoucnost Unie je velmi důležité, aby rozhodování bylo co nejdemokratičtější, tedy že jde o posílení role Evropského parlamentu. Oceňuji, že nová dohoda o spolupráci s Evropskou komisí posiluje význam Parlamentu i nad rámec Lisabonské smlouvy. Vítám, že dohoda umožní podrobnější dopadové studie, lepší reakci Komise na politické požadavky Evropského parlamentu, zejména je důležité, aby Komise skutečně zlepšila přístup poslanců k dokumentům včetně návrhů mezinárodních dohod. Již to tady bylo řečeno. Jejich ratifikace nesmí být jen formalitou, jak bývá často zvykem v národních parlamentech. Potřebujeme relevantní informace a to předem, abychom mohli jejich obsah průběžně i ovlivňovat. Rada, která se cíti

ukrievděna, se bude muset smířit s tím, že v budoucnosti bude muset mnohem lépe spolupracovat s Evropským parlamentem.

1-122

Jaroslav Paška (EFD) – Lisabonská zmluva priniesla nové úlohy a povinnosti tak pre Európsky parlament, ako aj pre Európsku komisiu.

Je dobré, že ani nie po roku od platnosti Lisabonskej zmluvy máme na stole revíziu rámcovej dohody o lepšej súčinnosti pri plnení spoločných úloh Európskej komisie a Európskeho parlamentu. Vzájomná dohoda o spoločných procedúrach a postupoch iste umožní predchádzať možným nedorozumeniam pri prijímaní spoločných rozhodnutí. Európska únia je však tvorená na dohode národných štátov, ktoré nám – Európskemu parlamentu, ako aj Európskej komisii – odovzdali časť svojich kompetencií. Preto nám Lisabonská zmluva v istých veciach priniesla aj povinnosť kooperovať s národnými parlamentmi. Korektná forma pre túto spoluprácu by mala byť ďalším krokom pre definovanie súčinnosti v rámci Európskej únie. O to by som Vás, vážený pán komisár, chcel poprosiť.

1-123

Franz Obermayr (NI). – Frau Präsidentin! Parlament und Rat fungieren in der EU als Gesetzgeber und sind im Fall des EU-Parlaments direkt, im Fall des Rates zumindest indirekt demokratisch legitimiert. Dennoch ist die Kommission, welche keinerlei demokratische Legitimation besitzt, nach wie vor das einzige Organ, das Vorschläge für die EU-Regelungen einbringen kann – und das trotz des Vertrags von Lissabon. Somit sehe ich hier noch massive Defizite.

Damit das EU-Parlament sein Initiativrecht effizient wahrnehmen kann, muss auch die Informationspflicht entsprechend erweitert werden. Mit dem neuen Instrument der Bürgerinitiative sollte das Parlament als Vertretungsorgan der Bürger so früh wie möglich in den legislativen Prozess eingebunden werden.

Auch im Bereich der internationalen Beziehungen muss der Informationsfluss zwischen Kommission einerseits und Parlament andererseits gestärkt werden. Die EU-Außenpolitik darf nicht alleinige Kompetenz eines relativ bürgerfernen und bürokratischen EAD werden.

1-124

Elena Băsescu (PPE). – Consider că noul acord va aduce o îmbunătățire semnificativă a relațiilor dintre Parlament și Comisia Europeană pentru perioada 2010 - 2015.

Revizuirea temeiului juridic al cooperării vine într-un moment potrivit, la scurt timp după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Noile reguli definesc într-un mod clar responsabilitatea politică a celor două instituții și consolidează competențele Parlamentului European, cele pe care le-a câștigat recent în procesul de luare a deciziilor.

În baza principiului egalității de tratament, Parlamentul va dispune de aceleași drepturi ca și Consiliul în ceea ce privește accesul la documentele cu caracter legislativ sau bugetar. De asemenea, rolul vizibil pe care-l va juca Parlamentul în redactarea programului anual de lucru al UE întărește participarea cetățenilor la stabilirea priorităților politicilor europene.

1-125

Krisztina Morvai (NI). – Bibliai bölcsesség, hogy jó fának jó gyümölcs terem, rossz fának rossz gyümölcs terem. A Lisszaboni Szerződés diktatórikus körülmények között született, tehát demokratikus következménye nem lehet. Kifejezetten diktatórikus, antidemokratikus körülmények között kényszerítették rá a nemzetállamokra, de legalábbis az én hazámra, Magyarországra azt a szerződést, amellyel az emberek háta mögött, az emberek feje fölött elvettek a saját sorsukkal kapcsolatos számos döntési jogosultságot és átadták Brüsszelnek. A természetjog erejénél fogva a Lisszaboni Szerződés, legalábbis Magyarországgal kapcsolatban nyilvánvalóan érvénytelen, hiszen egyszerűen elmulasztották az emberekkel, a nyilvánossággal, különböző civil szervezetekkel megbeszélni, egyeztetni ezt a nagyhatású szerződést, másrészt pedig úgy szavazták meg, hogy fogalmuk nem volt róla, hogy mit tartalmaz a szöveg. Ennyit arról, hogy mi a demokratikus következménye ennek a diktatórikus szerződésnek.

1-126

Maroš Šefčovič, Vice-President of the Commission. – Madam President, first I would like to thank all the speakers, especially those who voiced support for the framework agreement, because I think it is really a very important manual on how we could cooperate and work together better in the future.

I would like once again to underline my gratitude to the working party and the European Parliament team because we spent a lot of time together. We had 11 rounds of very intense negotiations, but this hard work paid off and I think today we can really celebrate an excellent agreement.

Of course, I have listened with great attention to the comments of the honourable Members and to their questions, some of which reflect concerns about the agreement reached.

I should therefore first underline that it is an important principle for the Commission that established and successful practices of cooperation between our institutions should be preserved. This means that the revised framework agreement should not lead to any rollback of successful practices. In fact, I expect that applying the framework agreement will in all cases lead to clear improvements.

That said, both parties acknowledged during the negotiations that they will face difficulties with interpretation, but they also expressed a readiness to implement the revised framework agreement in the most constructive way, and I can assure you that the Commission is committed to doing so.

I am convinced that practice will show that many of the concerns expressed today will not materialise. Also, some expectations which go beyond the competences that the treaties attribute to each of the institutions will have been corrected. In response to the request from the floor concerning my statement on the code of conduct, allow me also to confirm that the Commission will soon come forward with a proposal for a revised Code of conduct and, according to the terms of the framework agreement, it will seek Parliament's opinion in a timely manner as was promised during the negotiations.

To conclude, let me underline that should we discover any problems, we will sit down together again and seek solutions. In fact, we have already foreseen a review of the framework agreement for the end of 2011, which will give us plenty of opportunities to correct any mistakes which may have been made.

In this sense, I am really looking forward to collaborating with you on the basis of this revised framework agreement and I hope and expect that you will support this agreement on Wednesday.

I believe and I hope that this positive spirit will also prevail in the overall relations between all the institutions of the European Union, because this is what the citizens expect from us and this is what we should deliver.

1-127

Paulo Rangel, relator. – Eu queria terminar com base naquilo que foi aqui discutido ao longo deste debate. Queria terminar salientando o seguinte: um dos grandes objectivos deste acordo-quadro foi o de, em matéria legislativa ordinária e em matéria orçamental, colocar o Conselho e o Parlamento numa posição que seja uma posição de *equal footing*, portanto uma posição paralela, e foi também o de, nas restantes matérias, respeitar o balanço e equilíbrio de poderes que resulta do Tratado de Lisboa, respeitar o princípio da separação dos poderes para melhor poder o Parlamento Europeu – fora das matérias orçamentais e fora das matérias legislativas ordinárias – exercer o seu controlo político.

Eu creio que esta clarificação, que este desenvolvimento que trouxe o *framework agreement*, que trouxe o acordo-quadro, creio que este desenvolvimento é bom para ambas as instituições. Torna mais claras, mais transparentes as suas relações.

Mas é bom também para as outras instituições, e designadamente para o Conselho, porque o Conselho fica agora com uma base clara, com uma clara impressão, com uma visão nítida de como se vão processar as relações entre o Parlamento e a Comissão, depois daqueles que foram os avanços do Tratado de Lisboa. E, portanto, por mais que numa reacção às vezes emotiva o Conselho faça ou dirija críticas ao acordo-quadro, a verdade é que vai chegar o tempo em que ele reconhecerá que foi um avanço positivo para todas as instituições e vai chegar o tempo em que nós teremos não o acordo-quadro feito a dois, mas finalmente, como os cidadãos europeus esperam, um acordo-quadro feito a três instituições, todas as quais poderão, enfim, representar a sua visão sobre a letra e o espírito do Tratado de Lisboa.

Saúdo a Comissão por esta abertura que manifestou ao longo de todo este processo.

1-128

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Mittwoch, 20. Oktober, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 149)

1-103-500

Rafał Trzaskowski (PPE), na piśmie. – Rozpoczynając dyskusję nad nowym porozumieniem międzyinstytucjonalnym rok temu podkreśliśmy, że ze wzgledu na wzmocnienie Parlamentu Traktatem z Lizbony czas jest na nową jakość w naszej współpracy z Komisją. Sam mówiłem wówczas, że owszem, Parlament zyskuje wraz z Lizboną względem Komisji, jednak diabeł będzie tkwił w szczegółach, i to od nich będzie zależało na ile korzystnie uda się naszym negocjatorom przekuć literę traktatu w konkretne zapisy porozumienia ramowego. Dziś zapisy te mamy i udało się w nich zawrzeć postulaty, z którymi wystąpiliśmy w rezolucji na lutowej sesji plenarnej, czego wszyscy gratulujemy naszym negocjatorom oraz sprawozdawcy Komisji AFCO Paulo Rangelowi. Miejmy nadzieję, że pomimo początkowych zgrzytów między nami a Komisją, związanych z interpretacją wynegocjowanych zapisów, porozumienie przyczyni się do bardziej skutecznej i efektywnej współpracy naszych instytucji.

1-129

15 - Datenübermittlung durch Mitgliedstaaten an die Vereinigten Staaten auf der Grundlage von Absichtserklärungen (Memoranda of Understanding) (Aussprache)

1-130

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt folgt die Aussprache über

- die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission: Datenübermittlung durch Mitgliedstaaten an die Vereinigten Staaten auf der Grundlage von Absichtserklärungen (Memoranda of Understanding) von Sophia in 't Veld und Alexander Alvaro im Namen der Fraktion der Allianz der Liberalen und Demokraten für Europa und Birgit Sippel im Namen der Fraktion der Progressiven Allianz der Sozialisten und Demokraten im Europäischen Parlament (O-0149/2010 - B7-0555/2010),
- die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission: Datenübermittlung durch Mitgliedstaaten an die Vereinigten Staaten auf der Grundlage von Absichtserklärungen (Memoranda of Understanding) von Rui Tavares und Marie-Christine Vergiat im Namen der Konföderalen Fraktion der Vereinigten Europäischen Linken/Nordische Grüne Linke (O-0160/2010 - B7-0558/2010),
- die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission: Weitergeben von Daten durch Mitgliedstaaten an die USA auf der Grundlage bilateraler Vereinbarungen von Jan Philipp Albrecht im Namen der Fraktion der Grünen/Freie Europäische Allianz (O-0168/2010 - B7-0561/2010)

1-131

Sophia in 't Veld, author. – Madam President, I shall be fairly brief. I think the Oral Question is very clear. We are currently working on a PNR package. The Commission has prepared three draft mandates for negotiations with the United States, Canada and Australia. In the meantime, however, the Member States are negotiating bilaterally with the United States about the transfer of personal data, or rather, giving the United States access to European databases, including passenger data.

Before this House can take a position on any PNR proposal or any PNR agreement, we need to know what the situation is. If the Member States are agreeing bilaterally with the United States to transfer PNR data, then I wonder what we are doing in this House.

I have also been told – but there is no way of verifying this because the bilateral agreements and the bilateral negotiations are secret – that it may concern PNR data of non-EU citizens or EU citizens on flights with destinations other than the United States, and therefore they are not covered by a possible EU-US agreement. We need clarification on that before we continue the talks on PNR.

Finally, Commissioner, last weekend I stumbled over another item that we have not been informed about and that might be relevant for this debate. It is a programme called ‘One-Stop Security’ which the Commission is apparently currently negotiating with the United States Transport Security Authority. This would involve the lifting of security checks for US travellers coming to Europe and vice versa.

I find it rather strange that the security checks for European citizens travelling to the United States are becoming stricter and stricter – we even have to pay for our ESTA (Electronic System for Travel Authorisation) submission – and at the same time the European Commission is negotiating the lifting of security checks for Americans coming this way.

It is about time that the European Commission informs us fully about this programme and about the state of the negotiations, and I would like to know – and I will conclude on that – if it is indeed the case that the United States imposed the security standards which would make this programme possible.

1-132

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ
Αντιπρόεδρος

1-133

Birgit Sippel, Verfasserin. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Heute ist der Lissabon-Vertrag vielfach genannt worden. Und ich will einmal etwas Positives sagen. Die meisten Bürgerinnen und Bürger finden es gut, dass wir in Europa grenzenlos reisen, dass wir uns für Bildung, Arbeit und Freizeit in der Europäischen Union frei bewegen können. Doch wir hinterlassen dabei natürlich auch Datenspuren. Unsere Daten sind längst nicht nur in einem Mitgliedstaat gespeichert, sondern verteilt über die ganze Europäische Union. Und gerade deshalb ist es gut, dass wir auch in diesem Bereich, wo es um den Schutz von Daten europäischer Bürger geht, mehr Kompetenzen auf europäischer Ebene haben, weil die Bürgerinnen und Bürger zu Recht erwarten, dass ihre Daten überall in Europa gut geschützt sind und dass nicht unnötig viele Daten – möglicherweise auch an Drittstaaten – weitergegeben werden.

Doch wie sollen wir als Europäische Union – und ich sage ganz deutlich: als Europäisches Parlament und als Rat, also zusammen mit den Mitgliedstaaten – diesen Schutz sicherstellen, wenn wir zwar als Europäische Union mit Drittstaaten über die Weitergabe von Daten verhandeln – darüber, welche Daten überhaupt notwendig sind, für welchen Zweck sie verwendet werden und welche Schutzmechanismen notwendig sind, um diese Daten zu schützen –, gleichzeitig aber einzelne Mitgliedstaaten mit Drittstaaten über Daten verhandeln und wir gar nicht wissen, um welche Daten es geht, welche Schutzstandards eingehalten werden, ob Daten womöglich doppelt weitergegeben werden, oder ob sogar Daten weitergegeben werden, deren Weitergabe wir auf europäischer Ebene gerade nicht zulassen wollen.

Und noch ein weiterer Punkt kommt hinzu, den die Mitgliedstaaten an dieser Stelle vielleicht nicht ausreichend beachten. Denn wenn ein Mitgliedstaat mit einem Drittstaat verhandelt, wie will ich denn sicherstellen, wie will und kann der einzelne Mitgliedstaat sicherstellen, dass – wenn überhaupt – tatsächlich nur Daten seiner Bürger weitergegeben werden? Wir haben doch mittlerweile Datenbanken innerhalb der Europäischen Union, in denen Daten unterschiedlichster Bürger an einer zentralen Stelle gesammelt werden und auf die viele Behörden europäischer Staaten Zugriff haben. Gehen also, wenn meine Daten irgendwo in einem Land A gespeichert sind und das Land A die Weitergabe beschließt, auch meine Daten an ein Drittland? Das kann nicht der Mehrwert der Europäischen Union sein, den wir beschlossen haben, als wir mit guten Gründen über den Lissabon-Vertrag verhandelt haben. Auch die Mitgliedstaaten müssen die neue Gewichtung der Institutionen wahrnehmen und umsetzen und müssen sich an die Spielregeln halten und das heißt: Datenschutz ist auch eine europäische Aufgabe. Wir müssen auf europäischer Ebene darauf achten, dass so wenig Daten wie möglich für eng begrenzte Ziele weitergegeben werden und das alles nicht durch bilaterale Vorhaben ausgehöhlt wird.

1-134

Rui Tavares, Autor. – Senhor Presidente, caros Colegas, nós temos no último ano discutido por várias vezes vários assuntos que estão ligados à protecção de dados, à privacidade dos cidadãos europeus, e dizem-nos que, para garantir a segurança física dos cidadãos que viajam, por exemplo, de avião, devemos ceder na segurança dos dados pessoais dos cidadãos europeus, o que desde logo é uma troca que não só tem implicações jurídicas como implicações políticas a que esta Casa tem que dar a sua atenção.

Sabemos que a casa aqui está a ser feita pelo telhado, que, de cada vez que temos um problema, tentamos resolver esse problema. Tivemos SWIFT primeiro, agora PNR. Mas o que não estamos a fazer é a casa pelas fundações. Ou seja, não estamos primeiro a determinar qual é o pensamento geral da Europa em termos de protecção de dados e depois a aplicá-lo de forma horizontal a qualquer assunto e a qualquer parceiro internacional, seja ele como é hoje em dia os Estados Unidos, seja mais tarde a China, a Coreia do Sul, a Arábia Saudita – qualquer dos parceiros internacionais que pedem o mesmo tipo de dados.

Evidentemente, ao trabalhar desta forma fragmentária e parcial, já estamos perante um quadro que é muitíssimo difícil, e o Parlamento Europeu tem tentado fazer sentido deste quadro. Todos sabemos que ele deveria, portanto, ser ao contrário. Mas se a situação já é má, ela piora se se confirmarem as notícias de que alguns Estados-Membros têm negociado com os Estados Unidos memorandos de entendimento que permitem a transferência directa dos dados dos passageiros que têm origem nesses Estados-Membros para os Estados Unidos.

Eu aqui quero que fique claro que não me queixo principalmente dos Estados Unidos. Os Estados Unidos são um nosso parceiro internacional, um país que tem muitas coisas a admirar e com o qual temos princípios e interesses em comum, mas queixo-me sim, muito claramente, dos Estados-Membros que permitem quebrar com a negociação que nós devemos ter ao nível europeu. É uma situação de deslealdade por parte desses Estados-Membros, que não só mina as negociações que já estão em curso com os Estados Unidos como mina o entendimento interinstitucional dentro da própria União Europeia. E mina também a possibilidade de mais tarde atingirmos um acordo com os Estados Unidos, um acordo-quadro de protecção de dados, aquele de que é relator o nosso colega Albrecht.

É também um tipo de atitude que gera efeitos imprevisíveis, pois se os Estados Unidos, hoje em dia, negoceiam Estado-Membro a Estado-Membro, o que é que impede os Estados Unidos de mais tarde irem negociar companhia aérea a companhia aérea os dados dos cidadãos, ou até através de uma abordagem directa, negociá-los individualmente no momento da compra do bilhete?

Alguém tem de se levantar e defender os direitos de 500 milhões de cidadãos europeus. A este nível o Parlamento Europeu tem-no feito. É importante que a Comissão, os Estados-Membros e os Estados Unidos tenham consciência de que, no caso PNR, o Parlamento tem o dedo no botão. E, como já o demonstrou aquando do caso SWIFT, o Parlamento não tem medo de usar as suas prerrogativas, seja para interromper um acordo interino, seja para rejeitar um acordo permanente que não satisfaça as garantias de privacidade e a segurança dos dados dos cidadãos europeus.

1-135

Jan Philipp Albrecht, Verfasser. – Herr Präsident, sehr geehrte Damen und Herren der Kommission! Ich würde Sie wirklich bitten, diese Frage von uns sehr ernst zu nehmen, denn hier geht es um die grundsätzliche Frage – wie es gerade schon gesagt wurde –, inwiefern es überhaupt Sinn macht, an Datenschutzbestimmungen zu arbeiten, wenn gleichzeitig

hinter unserem Rücken als Europäischem Parlament, aber vielleicht sogar auch hinter dem Rücken der nationalen Parlamente Abkommen verhandelt werden, die diese Standards unterlaufen.

Eine enge transatlantische Sicherheitszusammenarbeit – überhaupt eine transatlantische Zusammenarbeit – ist sehr wichtig, insbesondere wenn es um die Schaffung eines Raums von Freiheit und Recht geht. Das darf allerdings nicht dazu führen, dass am Ende die Durchsetzung kollektiver Sicherheitsinteressen gestaltet wird, aber die Durchsetzung individueller Freiheits- und Grundrechte an dieser Stelle auf der Strecke bleibt. Das gilt gerade für den Datenschutz in der internationalen Zusammenarbeit.

Wir haben als Parlament lange Jahre immer wieder deutlich gemacht, dass es uns wichtig ist, dass bei all diesen Maßnahmen – sei es die Weitergabe von PNR-Fluggastdaten oder der Zugriff auf die SWIFT-Bankdaten – generell Datenschutzprinzipien gelten, die auch individuell durchsetzbar sind. Das bleibt hier immer wieder auf der Strecke. Deswegen haben wir als Parlament auch deutlich gemacht: Wir wollen allgemeine Standards, die für die gesamte EU gelten und die dann mit den Vereinigten Staaten vereinbart werden. Ich als Berichterstatter für das Rahmenabkommen der EU mit den USA muss dabei sagen: Es ist sehr wichtig, dass das nicht nur für EU-Abkommen der Mitgliedstaaten, sondern auch für mitgliedstaatliche Abkommen gilt. Es ist klar, wir sind hier in einem Bereich der geteilten Kompetenz, es wird also auch immer noch bilaterale Abkommen von Mitgliedstaaten mit den USA geben. Das ist durchaus in Ordnung, solange dies erstens nicht dazu führt, dass die gemeinsam vereinbarten Standards auf europäischer Ebene abgesenkt oder unterlaufen werden – und darum geht es hier – und man zweitens im Rahmen des geltenden Rechts bleibt.

Und wir haben nun einmal nach dem Lissabon-Vertrag nicht nur die Situation, dass das Europäische Parlament richtigerweise mit diesen Themen befasst wurde, sondern auch einen Rechtsrahmen, der besagt, dass bei einer geteilten Kompetenz, wenn schon Regelungen auf EU-Ebene getroffen wurden, wie zum Beispiel bei den Fluggastdaten, dieser Bereich dann für die Mitgliedstaaten gesperrt ist. Dann darf es meines Erachtens nicht sein, dass die Mitgliedstaaten an dieser Stelle eigene Verhandlungen mit den Vereinigten Staaten aufnehmen, weil das schlicht und einfach unsere Verhandlungsposition beim Datenschutz unterläuft.

Deswegen fordere ich auch Sie als Europäische Kommission auf, in dieser Frage bei den Mitgliedstaaten zu intervenieren und der Ratspräsidentschaft deutlich zu machen, dass diese Verhandlungen eingestellt werden müssen und dass vor allen Dingen die rechtliche Grundlage geklärt werden muss, die nach dem Lissabon-Vertrag nun gilt. Für uns als Parlament ist klar: Wir brauchen eine Stimme der EU in den Verhandlungen, und auch der Kommission, deren Vorschläge ich in vielen Fällen richtig finde, sollte gesagt werden, dass auf jeden Fall folgender klarer Grundsatz gelten muss: eine Stimme, mit der wir verhandeln und nicht dauernd neue Verhandlungen auf bilateraler Ebene.

1-136

Maria Damanaki, Member of the Commission. – I very much welcome questions from Members of Parliament. I would like to declare from the very beginning that the Commission shares their sensitivities on the protection of the data of our citizens.

Let me refer to the issue from the very beginning. You perhaps know that this is not a new issue. In August 2007, the United States modernised the Visa Waiver Programme by adding certain conditions to further enhance security. We have to admit that these conditions affect all EU Member States, whether they are in the US Visa Waiver Programme or not. They provide that, in order for a country to enter or to continue to be in the Visa Waiver Programme, it would need to agree to cooperate with the United States on law enforcement issues. In particular it would need to exchange law enforcement information.

This new law led the EU to follow a twin-track approach, as you have already mentioned. Under the EU track, negotiations started between the EU and the United States regarding certain conditions for access to the US Visa Waiver Programme which fall under EU competence. The EU track dealt with the return policy of all nationals, security of travel documents and airport security. These issues fall under our competence.

The bilateral track, which still exists between the US and individual Member States, was used to satisfy the United States' requirement for cooperation on counter-terrorism initiatives and information-sharing. For Member States not yet in the Visa Waiver Programme, concluding agreements on these issues is a pre-condition to be designated as a Visa Waiver Programme country. We have to take care of this.

For Member States already in the Visa Waiver Programme, such negotiations would take place at a later stage, so it is much easier for them. According to information the Commission gathered from the Member States, this is the only way to deal with the issue. Eight Member States signed Memoranda of Understanding with the United States stating that they agreed to cooperate with the United States on such matters. These are the Czech Republic, Estonia, Greece, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta and Slovakia. This was the problem they were trying to solve. In this way, these eight Member States were able to join the Visa Waiver Programme, which is why they did it.

The Commission understands that the Memoranda of Understanding were not intended to be, in themselves, the legal basis for the exchange of data between the United States and the relevant Member States. They merely express the intention of the two parties to have specific arrangements and agreements to govern the exchange of data. This is what they are about.

I have to underline that information about the precise content of the Memorandum of Understanding is held by the Member States themselves. This includes the categories of data that are covered by them. Therefore, if the European Parliament wants to seek additional information, you have to seek it from the Member States concerned.

However, the Commission – and I am coming to our responsibility now – has ensured that the United States would not request bilateral arrangements with the Member States on the exchange of PNR data since this was a matter falling within EU competence under the relevant EU-United States PNR agreement. This is what we have done.

Finally, in the negotiations on the EU-US Agreement, there was an exchange of letters to record that the US legal requirements for continued participation in the VWP were satisfied for matters which fall under EU competence. In this context, the Commission made clear that this exchange of letters, which is part of ongoing negotiations, could not provide access to the EU database.

1-137

Carlos Coelho, em nome do Grupo PPE. – Senhor Presidente, caras e caros Colegas, Senhora Comissária, ouvi as suas respostas e devo confessar que estou perplexo, porque a Comissão diz, por um lado, que, se nós queremos mais informação, temos de ir bater à porta dos Estados-Membros – o que só pode ter uma interpretação, é que a Comissão diz que não tem nenhuma capacidade de pressão sobre os Estados-Membros nem de intervenção nesta matéria –, mas depois diz que a Comissão foi pedir ao Governo americano que não pedisse dados que comprometem o acesso às bases de dados europeias. Ora eu não percebo como é que a Comissão achou mais fácil ir pedir ao Governo americano, em vez de estabelecer contactos com os Estados-Membros e com os governos dos Estados-Membros da União Europeia.

Devo confessar que isso para mim só tem uma explicação: traduz uma posição de fragilidade da Comissão Europeia e significa que as preocupações que o Parlamento Europeu tem apresentado relativamente a esta matéria fazem todo o sentido. Nós estamos preocupados primeiro com o facto de os Estados Unidos, aparentemente de forma impune, terem seguido uma estratégia de dividir para reinar; depois estamos preocupados com a circunstância de vários Estados-Membros terem decidido alimentar relações bilaterais e negociações bilaterais com alguma falta de solidariedade europeia. Mas estamos preocupados com a lógica de demissão e desresponsabilização das Instituições europeias, que não nos dá nenhuma capacidade negocial acrescida.

A Europa nesta matéria tem que ter uma voz. Nós temos que garantir que, por via de acordos bilaterais, não há acesso a bases de dados. E o manto de segredo que rodeia estas negociações, o facto de alguns membros dos Estados-Membros nem sequer aos parlamentos nacionais terem revelado o conteúdo dos memorandos de entendimento e o facto de este Parlamento Europeu continuar a não ter toda a informação sobre a matéria são razões de fundo que justificam a nossa preocupação, que não fica nada resolvida com as respostas que a Sra. Comissária acabou de dar.

1-138

Alexander Alvaro, im Namen der ALDE-Fraktion. – Herr Präsident! Herzlichen Dank an die Kommissarin, die stellvertretend für ihre Kollegin, Frau Malmström, hier antwortet. Wir wissen das sehr zu schätzen. Aber, ehrlich gesagt, glaube ich, dass wir auf einer anderen Faktenbasis arbeiten. Denn letzten Endes geht es nicht um die alleinige Inanspruchnahme von DNA-Datenbanken. Die Kollegen haben es vermieden, das explizit zu nennen: dass DNA-Daten abgefragt werden sollen, dass Fingerabdruckdaten abgefragt werden sollen, dass Daten über verurteilte Straftäter abgefragt werden sollen, und zwar über das System, das wir mit dem Vertrag von Prüm geschaffen haben. Insofern ist das ein elementarer Bestandteil europäischer Politik, der hier zur Rede stellt.

Ehrlich gesagt, darum geht es mir gar nicht so sehr. Darüber kann man reden, darüber kann man sich austauschen, da kann man Modalitäten finden und diskutieren, wenn man es für richtig hält. Was mich ärgert, ist, dass weder der Rat noch die Kommission das Rückgrat haben, den Vereinigten Staaten zu sagen, dass es so nicht geht. Man kann nicht die Visafreiheit als Erpressungsmittel – in dem Fall gegenüber Österreich, keinem neuen Mitgliedstaat – nutzen und sagen: Wir entziehen Euch die Visafreiheit, wenn ihr nicht bereit seid, diese Daten zu liefern. Interessant ist, dass ein Mitgliedstaat der Europäischen Union den Vereinigten Staaten nicht einmal alleinig – quasi als Antwort – die Visafreiheit entziehen könnte, weil in unserem Abkommen geregelt ist, dass wir als EU insgesamt Visafreiheit gewähren. Was mich ärgert, ist der Tonfall, und dass da nicht das Rückgrat besteht zu sagen: Wir arbeiten mit Euch zusammen und wir wollen diese transatlantische Partnerschaft. Wie in jeder guten Beziehung, wie in jeder guten Ehe sind es Anstand und Respekt, die dazu beitragen, dass sie fruchtbar wird. Und genau das erwarten wir vom Verhältnis mit den amerikanischen Bürgern und der amerikanischen Politik, und wir wünschen, dass die Kommission und der Rat darauf mehr Wert legen.

1-139

Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Schon als der SWIFT-Kompromiss ausgehandelt wurde, war klar, dass das, was als Datenschutz verkauft wurde, einen peinlichen Selbstbetrug der Europäer darstellt. Jetzt ist es meines Erachtens amtlich:

Das EU-eigene Überwachungssystem hat sich nicht, wie vermutet, erst binnen einiger Jahre als Placebo, als Beruhigungspille für die Kritiker, herausgestellt, sondern schon binnen einiger Monate.

Die USA scheren sich offenbar kaum um Vereinbarungen. Einmal mehr zeigen die USA nämlich, dass sie nicht an Partnern interessiert sind, sondern bestenfalls an Staaten, die zu allen amerikanischen Allmachtallüren Ja und Amen sagen. Da mussten wir zähneknirschend zur Kenntnis nehmen, dass die USA jahrelang nach Lust und Laune Einsicht in europäische Bankdaten nahmen, und als wir im Rahmen eines Abkommens dann auf europäischen Datenschutzstandards bestanden und einen EU-Aufpasser einsetzen, konnten die USA leicht zustimmen, da einfach über die bilaterale Hintertür wieder ungebremster Datenzugang möglich war.

Meines Erachtens ist bereits jetzt und nicht erst bei den nächsten transatlantischen Gesprächen diesem Albtraum ein Ende zu bereiten.

1-140

Ernst Strasser (PPE). – Herr Präsident, Frau Kommissarin, sehr geehrte Damen und Herren! Ich möchte mich einem der Vorredner anschließen, der gesagt hat: Es ist höchst anzuerkennen, dass Sie persönlich hierher gekommen sind und eine Erklärung abgeben. Ich verstehe auch, dass das nicht Ihr Spezialgebiet ist. Aber ich muss sehr klar sagen, dass die Erklärung der Kommission außerordentlich unbefriedigend ist. Da ist etwas passiert, auf das ich wirklich aufmerksam machen muss.

Alle wichtigen Fraktionen hier im Haus wollen den Grundsatz diskutieren. Und wir sind entsetzt darüber, um das sehr vorsichtig zu sagen, dass die Kommission nicht handelt. Das war auch bei SWIFT so. Wir haben die Kommission in der letzten Sitzung des Plenums auf die 14 Dollar Einreisegebühr aufmerksam machen müssen. Heute hat die Kollegin zu Recht die Frage angesprochen: Was macht die Kommission, was machen die Mitgliedstaaten? Und jetzt höre ich, dass es sogar Diskussionen über bevorzugte Stellungen von Amerikanern gegenüber Europäern geben soll!

Wir müssen sehr klar festhalten, dass wir hier mit der Kommission sehr ernsthaft über das Grundsätzliche sprechen wollen. Und das Grundsätzliche heißt zumindest Reziprozität. Das heißt, dass hier nicht auf europäische Daten zugegriffen werden kann, sondern dass sie abgeholt werden müssen – das Push-Verfahren. Das sind Grundsätze, die man jetzt noch weiter vertreten kann, ebenso wie die Bürgerrechte, nämlich dass der Bürger ein Recht darauf hat zu wissen, welche Daten von ihm wo und wie verwendet werden, und dass das selbstverständlich auf einem europäischen Konzept aufgebaut wird. Das, was wir hier hören, ist, dass die Kommission eigentlich die Verhandlungsposition mit den Amerikanern dadurch verschlechtert, dass sie nicht auf die Mitgliedstaaten zugeht und das koordiniert und dass sie zweitens nicht selber aktiv wird.

Wann geht es denn los mit den Verhandlungen? Wann wird man denn aktiv? Bei SWIFT ist es plötzlich auf Druck des Parlaments innerhalb eines Monats gegangen. Jetzt brauchen wir so ähnliche Aktivitäten bei PNR und bei den allgemeinen Daten.

1-141

Zuzana Roithová (PPE). – Přestože je nutné s terorizmem bojovat razantně a všemi dostupnými prostředky, tak není možné při mezinárodní spolupráci v této oblasti obcházet demokratické standardy, které jsou vlastní národům v transatlantickém prostoru. Jsem proto velmi rozladěna tím, že v dalším případě bilaterálních smluvních vztahů mezi Unií a USA se Komise a členské státy nepoučily ze starých chyb a přistupují na jednání za zády Evropského parlamentu a národních parlamentů. Kvůli rychlé dohadě, která spíše slouží potřebám americké předvolební kampaně, tak dávají všanc legitimitu, transparentnost a demokratickou kontrolu. A to vše se děje v době, kdy USA zpoplatnily bezvízový styk pro Unii, což se podepsalo na veřejném mínění Evropanů. Osobně nemám problém s předáváním vybraných osobních údajů evropských občanů, např. cestujících letecky, do rozvinutých demokratických států, ale musí se tak dít v souladu se všemi právními předpisy způsobem, který může přezkoumat na vládě nezávislý subjekt, např. poslanci či soudci.

1-142

Monika Flašíková Beňová (S&D) – Prenos osobných dát občanov je vždy veľmi citlivou otázkou, či už občiansky alebo ľudsko-právne.

Prenos dát o občanoch členských štátov Európskej únie vo vzťahu k Spojeným štátom americkým je odôvodňovaný najmä našim úsilím v boji proti terorizmu a pre ochranu kolektívneho záujmu bezpečnosti občanov. Je to určite ušľachtilý cieľ, akurát niekedy mám taký pocit, že v mene boja proti terorizmu akosi stále viac a viac oberáme našich spoluobčanov o súkromie. Rozhodne nechcem svojim vystúpením znehodnocovať rokovania medzi Úniou a USA, a stále som presvedčená, že práve Spojené štáty sú našim najsielnnejším spojencom. Napriek tomu už samotný fakt, že Spojené štáty rokujú aj individuálne a bilaterálne s členskými štátmi, a nielen s Úniou ako s celkom, už to má svoju výpovednú hodnotu.

Záverom sa chcem ešte zastať tých štátov, ktoré už uzavorili memorandum. To sa stalo z toho dôvodu, že práve tieto krajiny mali vízový vzťah so Spojenými štátmi americkými, a keďže Únia ako celok nekonala, týmto krajinám nič iné, ako

podpísat' takéto bilaterálne memorandá, neostalo. Ale v budúcnosti verím, že Únia bude oveľa viac vystupovať do popredia oproti samostatným členským štátom.

1-143

Jaroslav Paška (EFD) – Som presvedčený, že sa musíme aj nadalej usilovať o predchádzanie terorizmu, ktorý stále predstavuje veľké nebezpečenstvo pre civilizovaný svet.

Nakladanie s osobnými údajmi cestujúcich Európanov pod zámienkou protiteroristickej prevencie sa však javí ako nekoordinované a neorganizované. Hlavným zberateľom osobných údajov sú Spojené štaty americké, ktoré zbierajú dátu občanov Európskej únie tak na základe dohôd s Európskou úniou, ako aj na základe bilaterálnych dohôd s jednotlivými krajinami. Myslím si, že takáto dvojcestnosť by sa ďalej nemala tolerovať. Narábanie s osobnými údajmi občanov Európskej únie by sme mali upraviť tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práva na ochranu osobných údajov našich občanov akýmisi pololegálnymi postupmi členských štátov. Vo vzťahu k USA preto musíme uplatňovať reciprocitu a trpezivo dohliadať na to, aby pravidlá boli prijateľné aj pre nás, pre Európanov, a aby sa európske dátá alebo dátá občanov Európskej únie, vydávali podľa pravidiel, ktoré sú platné v Európe.

1-144

President. – Mrs Morvai, I am taking this intervention as an exception. Colleagues, the one-minute intervention does not work at the last minute. If you want to participate in this process, I kindly ask you to raise your hand way in advance. I am making an exception because there are not many people on the list this time.

1-145

Krisztina Morvai (NI). – Thank you very much Mr President. Take it as a mitigating circumstance that there is apparently not a great deal of excitement and interest in this important subject, so I am not wasting many people's time.

Any data protection process or any procedure violating fundamental data protection interests must be related to a clearly identifiable aim and should have the ability to achieve that justifiable aim. What exactly, according to the US, is the justifiable aim, and how will the transfer of personal data be able to achieve that aim? In other words, how are they going to use these data? That is my first question to the Commission.

I would also like to ask why they use two different levels of scrutiny – one for the 'old' Member States and one for the 'newer' Member States, including my own country, Hungary. Why would a Hungarian citizen be more dangerous from the point of view of terrorism than any citizen from the 'older' Member States? Did this issue arise during the negotiations, or is it going to be an issue?

1-146

Sophia in 't Veld (ALDE), author. – Mr President, thank you for allowing me to ask for clarification on two points.

I was rather surprised to hear the Commission say that the issue of the visa waiver programme affects the Member States only – at least I think that is what you said, Commissioner. Back in 2007, the European Commission initially said that it had exclusive competence in that area, and it eventually had to cede competence to the Member States. Am I correct in thinking that the European Commission has now changed its views on its own competences?

Secondly, Commissioner, you say that there is no reference in any of the MOUs to the transfer of PNR data. Well, I can give you a copy of one of the MOUs that mentions PNR. Does that indicate that the Commission itself does not even know what is going on?

Now I will clarify something for you, Madam Commissioner. This Parliament has decided to postpone the vote on two PNR agreements because we felt that we could trust the Commission to be equally responsible as an EU institution as we are at the European Parliament. I am beginning to wonder whether the Commission deserves that trust. I hope you will not disappoint us.

(Applause)

1-147

Maria Damanaki, Member of the Commission. – Mr President, first of all I would like to say that I find this discussion very interesting and that I am here to give explanations to you, but I cannot accept the claims that the Commission is not sensitive about protecting the data of EU citizens. Nor can I accept the claim that I am here just to replace my colleague, without knowledge of the issue or of what is happening. We all know very well in the Commission – very well indeed – what is happening and I can tell you that we really are sensitive about protecting the data of our citizens.

Let us come to facts now: do we have to respect the Lisbon Treaty or not? What is your proposal? To ignore the Council? I have heard you say, in a very easy way, that you would like the European voice to be unique on this issue. I agree with you: I would also like that.

So what do you prefer? To tell the Commission to ignore the Council completely? I would like to inform you – and I am talking about facts here, not dreams – that we have already asked the Council, as you are well aware, for this is not something new. We proposed to the Council last May that if the future EU-US framework has any reference to personal data, this should also apply to the data of Member States. We proposed what you have all talked about here.

If it is agreed, then we will go for it. This is the case. But if it is not agreed with the Council, what do you propose we do? Do we go to the Member States and say that we cannot go any further? I understood that such is your proposal and my reply is very simple: we have to respect the Lisbon Treaty.

So, moving on to some other very interesting issues: I have heard a lot about the European database and about the Prüm database. My answer is that if the Member States have Memoranda of Understanding and bilateral agreements, they may be able to give data on their own nationals. They cannot give data from the EU database or the Prüm database and I was very clear on that point. I was also very clear that we have asked the United States – and we have sent letters and are still negotiating on this – to agree that the bilateral agreements cannot refer to PNR data. This is not to say that Member States may not have tried to negotiate with the United States, but this is the position of the Commission.

I understand your concerns very well but we have to move forward to negotiate in a better way – the best way – with the United States and try to have some binding rules for the Member States within this agreement, because that is the only way to achieve exactly what you want to achieve. That is the way we can do things, so the Commission is going in that direction: we are now negotiating with the United States and we are trying to have an agreement that is binding on the Member States.

That is why we have gone to the Council and said: please be sure that, if this is agreed and if we can protect the data in our track – the track between the EU and the United States – then you have to do the same. Do you have any other proposal based on the legal framework that we have to respect? If so, I am very willing to hear of it. If there is no such proposal, however, please understand that we too are very sensitive about citizens' data and are trying to protect them, but we also try to respect the Member States and to respect the Council.

This issue is ongoing. I hear all your concerns and I will try to take them all on board. What the Commission can do is go to the Council and say stop talking with any other country. What we can say is that we are going to negotiate and afterwards try to bind them to our track. This is the way we can do things.

1-148

President. – Madam Commissioner, allow me simply, because I have knowledge of the issue, to underline that virtually every political group in this Chamber has expressed major concerns, as you have heard. We do have a PNR agreement being re-negotiated and coming through. It is extremely important to this Parliament that the Commission takes these concerns very seriously and that we do not have the sense of disconnect that we had, for example, with the SWIFT agreement.

We have also pointed out in the recent past in these discussions the grey areas that are very dangerous. For example, if every Member State were to give to a third country the data that it places in European databases – let us say Schengen – you might end up having the third country collecting all the data in the Schengen database. Although it does not get it from Schengen, it gets it individually from each Member State.

In that sense, as you very correctly mentioned, we are grateful for the forcefulness with which the Commission is protecting the Community pillar of this situation. Allow me as well to ask you to make sure that this gets done in the best possible way.

1-149

Maria Damanaki, Member of the Commission. – Mr President, I agree with you that we have to take all the concerns on board and I agree with you that there is an area of concern.

This is something I have made clear from the very outset and I would like you to understand that.

In the Commission we are trying to find legal ways that respect the Treaties to solve this problem, to protect data and to try and enhance the Community pillar of this situation.

However, it is not the only pillar we have. I would like you to remember that I have understood all the concerns. I would like you to understand that we have asked for a commitment from the Council. If we are successful and really have protection of personal data in our agreement, then we have asked the Council to commit to this.

This is the only legal way to move forward.

1-150

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

1-151

16 - Σύμβαση περί της μελλοντικής πολυμερούς συνεργασίας στον τομέα της αλιείας του Βορειοδυτικού Ατλαντικού - Σύστημα ελέγχου και επιβολής που εφαρμόζεται στη ζώνη της Σύμβασης για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας στο Βορειοανατολικό Ατλαντικό (συζήτηση)

1-152

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι η κοινή συζήτηση σχετικά με

- τη σύσταση του Jarosław Leszek Wałęsa, εξ ονόματος της Επιτροπής Αλιείας, σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την έγκριση εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των τροποποιήσεων της σύμβασης περί της μελλοντικής πολυμερούς συνεργασίας στον τομέα της αλιείας του Βορειοδυτικού Ατλαντικού (11076/2010 - C7-0181/2010 - 2010/0042(NLE) (A7-0262/2010), και

- την έκθεση της Carmen Fraga Estévez, εξ ονόματος της Επιτροπής Αλιείας, σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου και επιβολής που εφαρμόζεται στη ζώνη της Σύμβασης για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας στο Βορειοανατολικό Ατλαντικό (COM(2009)0151 - C7-0009/2009 - 2009/0051(COD)) (A7-0260/2010)

1-153

Jarosław Leszek Wałęsa, sprawozdawca. – Konwencja, którą mam zaszczyst przedstawić, została podpisana w Ottawie w 1978 r. i weszła w życie 1 stycznia 1979 r. Na jej mocy ustanowiono Organizację Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, w skrócie NAFO, w celu wspierania ochrony i optymalnego wykorzystania zasobów ryb oraz wspierania międzynarodowej współpracy. Umawiające się strony konwencji przyjęły zmiany do niej na dorocznym posiedzeniu NAFO w latach 2007 i 2008. Dokument ten wnosi do konwencji gruntowne zmiany, których głównym celem jest dopasowanie jej treści do innych konwencji na szczeblu regionalnym i do instrumentów międzynarodowych oraz uzupełnienie jej o współczesne pojęcie z zakresu zarządzania zasobami ryb: unowocześniono strukturę organizacji, wprowadzono jasny podział odpowiedzialności pomiędzy umawiającymi się stronami, państwami bandery i państwami portu, stworzono spójniejszy proces podejmowania decyzji i zreformowano system wypłat na rzecz budżetu NAFO oraz przewidziano mechanizmy rozstrzygania sporów na wypadek ich zaistnienia między umawiającymi się stronami.

W świetle uprawnień do połówów przypadających Unii Europejskiej na mocy konwencji, zatwierdzenie proponowanych zmian leży w interesie Unii Europejskiej. W związku z tym należy wyrazić zgodę na zatwierdzenie zmian do tej konwencji. To powiedziawszy chciałbym w tym momencie jasno i wyraźnie podkreślić kilka problemów, które wyniknęły przy jej zatwierdzaniu. Po pierwsze umawiające się strony konwencji przyjęły zmiany na dorocznym posiedzeniu NAFO w 2007 r. i pracowano na wersji dokumentu w języku angielskim. W 2008 r. pracowano na wersji w języku francuskim, a dokument COM będący wnioskiem Komisji w sprawie transpozycji do prawa wspólnotowego datowany jest na 8 marca 2010 r. Oznacza to, że opracowanie dokumentu zajęło ponad 2 lata. Takie opóźnienie jest niedopuszczalne i w przyszłości nie powinno się powtórzyć. Szybkość podejmowania decyzji jest bezwzględnym warunkiem skutecznego funkcjonowania Unii. Trzy instytucje: Komisja, Rada i Parlament muszą znaleźć właściwe rozwiążanie, aby uniknąć spowolniania procedury i zrealizować jeden z głównych celów traktatu z Lizbony, którym jest uproszczenie i przyspieszenie procesu podejmowania decyzji. Obecny przypadek, który został przedłożony do zatwierdzenia, jest dowodem na to, że coś jednak nadal zawodzi i należy podjąć pilne działania, aby naprawić tę sytuację. Po drugie chciałbym przypomnieć, że w grudniu 2009 r. wszedł w życie traktat z Lizbony. W kontekście nowo nabitych uprawnień Komisja Rybołówstwa i Parlament Europejski powinny być odpowiednio reprezentowane podczas kolejnych negocjacji w sprawie przyszłych konwencji międzynarodowych. W latach 2007 i 2008 Parlament Europejski nie był reprezentowany z oczywistych względów. Nasza instytucja jest jednak gotowa wydać zgodę w ramach przysługujących jej kompetencji, ale jednocześnie należy przypomnieć Radzie i Komisji o nowych wymogach proceduralnych i konieczności przestrzegania nowych uprawnień Parlamentu Europejskiego.

1-154

Carmen Fraga Estévez, Ponente. – Señor Presidente, permítanme expresar mi gratitud al Consejo y a la Comisión Europea por llegar a este buen acuerdo en primera lectura y, muy en particular, a los servicios jurídicos de las tres instituciones por su colaboración y ayuda para resolver los problemas derivados de la nueva comitología tras el Tratado de Lisboa.

Creo que hemos logrado un buen compromiso, sobre todo, porque supone un avance sustancial con respecto a la situación actual, aunque, como en todo compromiso, todos hemos debido hacer concesiones y ser flexibles en un trabajo que ha sido especialmente complejo, ya que la propuesta de la Comisión nos llegó antes de la entrada en vigor del Tratado de Lisboa, lo que ha obligado, al mismo tiempo, a adaptarla a la nueva situación, en particular a los artículos 290 y 291 del Tratado, referidos a los actos delegados y a los actos de ejecución.

Al tratarse de una transposición a la normativa comunitaria de recomendaciones emanadas de una organización regional de pesca, la CPANE en este caso, pero a la que seguirán muchas otras, el objetivo del Parlamento era fundamentalmente establecer un mecanismo que permita hacer estas transposiciones de la manera más rápida posible, evitando, como hasta ahora, que retrasos burocráticos internos nos impidieran responder correctamente a nuestras obligaciones internacionales.

Así, la nueva redacción del artículo 48, tras el compromiso alcanzado con el Consejo, relativo a las ulteriores modificaciones de este Reglamento, permitirá a la Comisión tanto cumplir con las obligaciones que impone la CPANE como adecuarse a nuevas recomendaciones que surjan en el futuro, mediante la delegación de poderes.

Es cierto que la Comisión quería que todos los artículos de la propuesta pudieran ser revisados a través de los actos delegados, y el compromiso acepta que la mayoría así sea, salvo en temas como el registro de capturas, trasbordos, inspecciones o seguimiento de infracciones, es decir, fundamentalmente materias relativas a control y vigilancia que quedarán en el marco de la codecisión.

De todos modos, señora Comisaria, el Parlamento se compromete a modificar este procedimiento si se demuestra que la inclusión de estos aspectos en el ámbito de la codecisión pudiera poner en riesgo el cumplimiento de las obligaciones de la Unión Europea y, especialmente, de la Comisión, en tanto que parte contratante de la organización regional de pesca.

Es por ello que consideramos que este compromiso supone, como he dicho, un avance sustancial, no solo en lo que se refiere a esta propuesta concreta, sino para sentar las bases de futuras discusiones entre el Consejo, la Comisión y el Parlamento en materia de política pesquera.

1-155

Maria Damanaki, Member of the Commission. – Mr President, the Commission urges Parliament to give its consent to the approval of amendments to the Convention on Future Multilateral Cooperation in the Northwest Atlantic Fisheries, known collectively as the Amendment to the NAFO Convention.

I would like to thank Mr Waleša for his helpful work on this report.

This amendment revises the convention to bring it more into line with other regional conventions and international instruments. It incorporates modern concepts of fisheries management; it streamlines the Northwest Atlantic Fisheries Organisation (NAFO) structure; and it introduces a clear definition of the responsibilities of contracting parties, flag states and port states and a more coherent decision-making process.

It modernises the contribution formula for the NAFO budget and provides for a mechanism to settle disputes between contracting parties.

This thorough amendment will help the EU fulfil its international obligations on sustainable fisheries and further the objectives of the Treaty. Speedy ratification of the amendment is in the EU's interest and I therefore commend it to the House.

I would turn now to the second report, on the scheme of control and enforcement applicable in the area covered by the Convention on Future Multilateral Cooperation in the North-East Atlantic Fisheries.

I would like to thank Ms Fraga Estévez for her work on this report. I am pleased to see the very strong support from the Committee on Fisheries on the substance of this important proposal.

The implementation of the North-East Atlantic Fisheries Commission (NEAFC) scheme of control and enforcement is indeed a key measure to help us manage fishery resources in the Atlantic region and to get rid of illegal, unreported and unregulated (IUU) fishing.

However, I must point out that the Commission is not entirely happy with the package deal made between Parliament and the Council during their trilogue with the Commission.

I am, indeed, disappointed by certain results, in particular on Article 48, dealing with the procedure for amendments to the regulation.

The Commission has been seeking more sufficient delegated powers for transposing future amendments to the scheme. Let me explain why – and I would like you to be attentive because we will have the same problems in the future.

As you know, the European Union needs to implement this scheme fully because it is our international obligation under the NEAF Convention to do so. Under this Convention, amendments normally become binding for us 80 days after

adoption. So we have 80 days to implement them. I am really concerned that the limited powers delegated to the Commission by the co-legislators may hinder the timely transposition of the amendments into EU law. This is the reality and this is an answer to Mr Wałęsa's concerns about the timetable.

While it will not be my responsibility to endorse the arrangement, I would like you to be aware of the problem.

Ultimately, we need to avoid turning the transposition of NEAFC measures into a modern version of the myth of Sisyphus. As matters stand, measures adopted by the NEAFC last year will have been transposed by the time the package deal is finally adopted, but next month NEAFC will most likely adopt new amendments requiring effective transposition into EU law early in 2011.

We will therefore need more time for this.

The Commission therefore considers this regulation to be without prejudice to any future position of the institution as regards the use of Articles 290 and 291 of the Treaty on the Functioning of the European Union for the transposition of Regional Fisheries Management Organisation measures.

The Commission furthermore reserves the right to propose amendments to the regulation, increasing the number of measures which should be adopted by delegated or implementing acts.

We will do this if transposition through the ordinary legislative procedure leads to delays which would compromise our duty to comply with international obligations.

In the meantime, I would like once again to thank Ms Fraga Estévez and Mr Wałęsa for their reports and the Committee on Fisheries for its work on these important issues.

1-156

Alain Cadec, au nom du groupe PPE. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, mes chers collègues, je vais intervenir surtout sur le rapport de Mme Fraga. C'est un rapport sur lequel nous nous exprimons aujourd'hui et qui est d'une importance capitale pour le renforcement du contrôle dans l'Atlantique Nord-Est et pour la compétence du Parlement européen en tant que législateur sur les sujets qui ont trait à la politique commune de la pêche.

En effet, une des priorités de la commission de la pêche au Parlement européen est de lutter contre la pêche illicite, non déclarée et non réglementée qui influe directement sur nos pêcheurs et nos industries de pêche européennes. Ils subissent de fait la concurrence déloyale d'une industrie souterraine de la pêche. Les armateurs illégaux exploitent des équipages sous-payés et pratiquent des prix très bas à la vente des produits de la mer. Le non-respect du droit de la mer, des conventions de l'Organisation internationale du travail et du règlement INN du 1er janvier 2010 entraîne un coût du travail qui n'est plus concurrentiel pour les armateurs européens. Or, c'est vers le haut que nous voulons harmoniser les règles et les conditions de travail applicables à la pêche pratiquée dans l'Union européenne par les pays tiers.

Les pêcheurs européens respectent aussi des règles strictes de gestion et de contrôle qui permettent la préservation de la ressource et le développement durable de la pêche européenne, mais il ne faut pas que ces règles pénalisent nos pêcheurs par rapport à ceux qui ne les respectent pas. Je demande donc un renforcement des contrôles et une bonne application des sanctions contre cette pêche illégale.

À ce titre, je félicite notre présidente pour son rapport qui rappelle que le régime de contrôle adopté par la CPANE doit être rapidement transposé dans le droit européen; plus particulièrement, je salue l'introduction du programme visant à promouvoir le respect des règles par les navires des parties non contractantes. Ce rapport précise aussi la portée de l'article 290 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne concernant les actes délégués.

Je me félicite de l'ajout en annexe de trois déclarations définissant les conditions de mise en œuvre des actes délégués, qui permettent de contrôler les pouvoirs d'exécution de la Commission et de maintenir l'équilibre institutionnel.

Je rappelle que le Parlement en tant que législateur doit être totalement libre en matière de délégation.

1-157

Ulrike Rodust, im Namen der S&D-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Kommissarin Damanaki, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich freue mich, dass wir eine Verordnung beschließen können, die einen weiteren kleinen Schritt auf unserem gemeinsamen Weg zu einer nachhaltigen Fischerei darstellt. Die regionalen Fischereiorganisationen sind außerordentlich wichtige Einrichtungen für ein gutes Management weltweit. Leider sind die Verhandlungen oft schwierig und der Fortschritt für ungeduldige Menschen wie mich viel zu langsam. Deshalb müssen wir alles tun, um die regionalen Fischereiorganisationen zu stärken.

Zum Ergebnis des NEAFK-Berichts im Einzelnen: Ich denke, die im Rahmen von NEAFK verabschiedete neue Hafenstaatkontrollregelung und die neuen Maßnahmen zur Verhinderung der illegalen Fischerei sind sehr begrüßenswert. Trotzdem haben wir intensiv mit Rat und Kommission über Fragen verhandeln müssen, die auf den ersten Blick sehr technisch wirken, aber für unsere zukünftige Arbeit wichtig sind. Ich denke, dass wir einen für alle Seiten akzeptablen Kompromiss zum Thema delegierte Akte gefunden haben.

Einigen konnten wir uns auch bei der Frage, wie zukünftige NEAFK-Beschlüsse in EU-Recht umgesetzt werden sollen. Es ist aber kein Geheimnis, dass die Kommission hier mit dem Ergebnis nicht sehr glücklich ist. Ich kann das verstehen. Es darf nicht Jahre dauern, bis die Europäische Union NEAFK-Beschlüsse umsetzt. Rat und Parlament müssen hier gemeinsam beweisen, dass man, wo nötig, in der Lage ist, ein Mitentscheidungsverfahren schnell abzuschließen.

Abschließend noch ein Wort zu einem aktuellen Thema: dem Streit mit Island und um die Makrelenfischerei. Wir haben nun schon die NEAFK, die für die internationalen Gewässer im Nordostatlantik zuständig ist. Aber bei Wanderfischen wie Makrelen braucht man eben auch eine Einigung für die staatlichen Hoheitsgewässer. Sie wissen, daran hakt es immer noch. Ich finde es äußerst bedauerlich, dass es trotz der grundsätzlich funktionierenden Zusammenarbeit hier so viel Streit gibt. Wie wäre es, wenn wir den regionalen Fischereiorganisationen auch Kompetenz für die Küstengewässer geben – zumindest für Wanderfische? Das wäre natürlich ein radikaler Schritt, aber sicherlich eine Überlegung wert.

1-158

Britta Reimers, im Namen der ALDE-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, liebe Kollegen! Mit dem Übereinkommen über die künftige multinationale Zusammenarbeit auf dem Gebiet der Fischerei im Nordwestatlantik wurde eine überaus wichtige Organisation, die NAFO, gegründet. Ziel ist die Erhaltung und optimale Nutzung der Fischereiressourcen im Nordwestatlantik. Das Übereinkommen wurde dann geändert und stärker an andere, regionale Übereinkommen angepasst. Moderne Konzepte zur Bestandsbewirtschaftung wurden übernommen. Ich halte es für wichtig, dass die Struktur der Organisation gestrafft und die Pflichten der Vertragsparteien klar definiert werden. Gut ist auch, dass es die Möglichkeit gibt, Konflikte durch ein Streitbeilegungsverfahren zu regeln. Die Fangmöglichkeiten der Europäischen Union im Rahmen des Übereinkommens sind von großem Interesse für die EU. Das Parlament sollte im Rahmen seiner neuen Befugnisse aus dem Lissabonner Vertrag seine Zustimmung geben.

Als Schattenberichterstatterin der ALDE-Fraktion befürworte ich die Stellungnahme des Kollegen Wałęsa.

1-159

Isabella Lövin, on behalf of the Verts/ALE Group. – Mr President, I wish to thank the rapporteurs, Mrs Fraga Estévez and Mr Wałęsa, for the reports we have discussed today.

The North East Atlantic Fisheries Commission (NEAFC) is a very important regional fisheries organisation – or RFMO – for Europe and for ecosystems in the North Atlantic. An independent review of the NEAFC's performance was positive overall, something which is not always the case for RFMOs. Even though the NEAFC is performing better than other RFMOs, the status of the main fish stocks in the convention area is at a critical point. For economic and social aspects, the performance cannot be evaluated, which leads to huge uncertainties as to whether or not the Convention's objective of optimal utilisation is met. However, improvements in monitoring control and surveillance establishments and enforcement of blacklists for IUU vessels and port state measures are important accomplishments.

Another result of the evaluation was the establishment of a dispute resolution mechanism, but it has taken far too long for the EU to transpose this into legislation. These measures were adopted by the NEAFC as early as 2006 and have only now entered into force. The EU must be better prepared to respond to new developments and to live up to international responsibilities.

Combating illegal fisheries is of increasing importance. In some fisheries 30% of the catch is illegal. On a global scale, 11 to 26 million tonnes of fish, worth an estimated USD 23 billion, are landed illegally each year. This is equivalent to about one-fifth of the global reported catch. Illegal fisheries undermine sustainable fisheries management particularly, but not only, on the high seas and in coastal waters of developing countries. They also have substantial environmental, social and economic consequences.

The entry into force of the control regulation and the IUU regulations are important tools for the EU. In the CCAMLR (Convention on the Conservation of Antarctic Marine Living Resources) area, IUU operators have been shown to respond to management measures aimed at reducing IUU by changing fishing grounds, ports, landings and flag states. This adaptive capacity has resulted in an arms race between IUU operators and fisheries management bodies at national and international level. Compliance mechanisms in an RFMO can lead to IUU vessels changing fishing grounds. IUU vessel operators now routinely keep changing flag states – or 'flag hopping'. This is something that the EU has to address.

The EU needs to go further. Cooperation between RFMOs is essential, but we should also take the initiative of drawing up a global register of fishing vessels, including all support vessels, which clearly shows the beneficial owner of a vessel. The EU must take greater responsibility in addressing IUU fishing globally.

1-160

Marek Józef Gróbarczyk, w imieniu grupy ECR. – Na wstępie chciałbym pogratulować posłom sprawozdawcom niezwykle istotnych i ważnych sprawozdań, a w szczególności sprawozdań regulujących kwestię kontroli. W świetle sytuacji, w której na wodach należących do Unii Europejskiej są miejsca pozbawione inspekcji lub całkowicie pomijane przez kontrole należy rozpowiedzieć o działaniu na wszystkie akweny Unii Europejskiej.

W kontekście kontroli należy jednak przede wszystkim zwrócić uwagę na brak jednolitego sposobu rozdzielenia kwot oraz raportowania połowów przez poszczególne kraje członkowskie. Przedstawione analizy dowodzą, iż w samej Komisji nie ma wiedzy w tym zakresie, a niejednokrotnie opinie przedstawiane przez przedstawicieli Komisji są sprzeczne. Również regionalne agencje doradcze nie posiadają takiej wiedzy. Warto przypomnieć o tragicznej sytuacji populacji śledzia na zachodnim Bałtyku. Już od 2004 roku prowadzone były badania przyczyn takiego stanu. Do dziś nie znaleziono racjonalnej odpowiedzi. Niezrozumiałe jest więc pomijanie problemu nadmiernej produkcji mączki rybnej i oleju rybnego.

Trzeba zwrócić również uwagę na kwestię agencji kontroli rybołówstwa w Vigo, która w pewnych przypadkach reprezentuje wybiórczo sprawozdania kontrolne, tak jak to miało miejsce w przypadku Bałtyku Wschodniego. Kontrowersje wzbudza również kontrola jednostek zajmujących się połowami przemysłowymi. Jednak obecnie zasadniczym elementem staje się budowa gazociągu północnego, gdzie rybacy na własną rękę muszą dochodzić paw z tytułu utraconych korzyści. To wszystko zmusza do przeprowadzenia głębszej analizy, która powinna zostać zawarta w przyszłej wspólnej polityce rybackiej, a każde sprawozdanie winno być realizacją tej polityki.

1-161

Diane Dodds (NI). – Mr President, Commissioner Damanaki, you are indeed having a busy evening since we have already met in the Fisheries Committee. Firstly, I want to offer my thanks to the rapporteurs for these reports and to reiterate the comments of many colleagues here tonight about their concern over the delay in progressing these matters.

However, I really want to use this opportunity in the House to turn to fisheries agreements in a more general away and to stress the need for cooperation from all of those parties to these agreements. This was outlined by the Commissioner when she indicated that agreements require the exercise of responsibility from all those involved.

Now, imagine you have just made a multimillion pound investment in a new state-of-the-art factory which annually produces a high value product from a renewable and sustainable resource to the highest internationally recognised standards. Then your neighbour decides to tear up that international agreement and unilaterally declare that they are massively extending their share of the natural resource that your business depends upon. This is exactly what has happened with mackerel and, in particular, one fishing family from Northern Ireland.

Of course, I refer to the Coastal States Agreement between the EU, Norway, Iceland and the Faroe Islands. Commissioner, we have already heard you and we appreciate the strong stand that you have been taking on this particular issue. We want to recognise your efforts on behalf of these fishermen, but we also want to urge both Parliament and the Commission to stand strong with you as you continue to negotiate a resolution to what is becoming a very difficult and a very fraught situation.

1-162

Seán Kelly (PPE). – Mr President, there are three speakers from Ireland here this evening: Mrs Dodds, who has spoken; Pat the Cope, who is speaking shortly; and myself. Between the three of us we represent almost the entire fishing community of the island of Ireland. Fishing has been very important to our country for many years. We have wonderful coastal communities that are dependent on fishing, but as I have said here before, I have never encountered more disillusionment amongst any group of people than I have among those fishermen. This is a result of quotas, illegal fishing, lack of traceability from fish to fork and, in particular, over-zealous regulation, draconian penalties and being undercut by fish imports of dubious quality and dubious origin.

Thankfully, the rapporteurs have addressed some of these issues here this evening. I particularly welcome the North-East Atlantic Fisheries Convention's proposed ban on frozen fish being landed at European ports without ratification by the flag state of the foreign vessel. That is a very important matter and I hope it will be implemented with the same zeal with which we implement our own regulations affecting our own fishing communities.

The rapporteurs pointed out that it is important for Parliament to maintain its prerogative to scrutinise future amendments to the Convention, but it is equally important that the Commission and Parliament work closely together to get the best possible benefits for our coastal communities, which are largely our fishing communities.

Finally, we should not miss this opportunity to look at all the possibilities open to us for developing aquaculture. There are far too many fish being imported into the European Union which we could actually be producing ourselves. There is certainly a great opportunity to develop aquaculture in these times of economic crisis.

1-163

Josefa Andrés Barea (S&D). – Señor Presidente, gracias señora Damanaki por estar aquí y enhorabuena a los dos ponentes, al señor Wałęsa y a la señora Fraga.

El informe de la señora Fraga es resultado de las recomendaciones sobre el régimen de control aprobado por la CPANE en el año 2006, aunque el Convenio se realizó en el año 1982, y redefine las normas de control y ejecución de los buques en las zonas del Convenio. Este informe de la señora Fraga es el marco jurídico incluido en la propuesta de Reglamento para aplicación a las medidas a nivel europeo.

Las modificaciones principales son: promover el cumplimiento de las normas por parte de los buques de la zona no contratante, un nuevo sistema de control, la prohibición de desembarcar pescado congelado cuya legalidad no se pueda demostrar, la realineación con otros convenios, medidas de gestión de pesca y nuevas medidas de lucha contra la pesca ilegal.

Me gustaría hacer hincapié en algo que otros compañeros ya han destacado anteriormente, tanto el informe de la señora Fraga —donde se menciona que la recomendación sobre el régimen de control se aprobó en el año 2006, aunque el Convenio se realizó en 1982, hace de ello 28 años— como en el del señor Wałęsa —el Convenio sobre el que trata su informe fue aprobado en 1978 y traducido, creo que ha dicho, en el año 1989—, es decir, manifestar mi desacuerdo con el método utilizado por la Comisión a la hora de transponer las recomendaciones de las organizaciones regionales de pesca.

No solamente hay que hacer un seguimiento de la pesca ilegal a través de los TAC y cuotas, sino que hay que luchar también contra el vacío jurídico que se pueda presentar a la falta de transposición de la normativa legal.

No basta con transponer recomendaciones de otros reglamentos porque ello resta claridad y credibilidad. Además pone en tela de juicio la codecisión y el equilibrio institucional. Hay que realizar una incorporación eficaz y rápida de las medidas adoptadas en el seno de las organizaciones regionales. Este Parlamento ha subrayado en muchas ocasiones la prioridad que tienen las organizaciones regionales y sus propios acuerdos.

El no respeto del Derecho comunitario al transponer estas decisiones hechas por las organizaciones regionales va en detrimento de este propio Parlamento y, desde luego, deja denostado lo que es el Tratado de Lisboa.

Ha señalado la Comisaria que se van a producir nuevos acuerdos; pues, en definitiva, le pedimos a la Comisión rapidez y agilidad para la transposición jurídica. No dejemos que el vacío legal albergue la ilegalidad en la pesca.

1-164

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Mr President, first of all I would like to compliment both rapporteurs on their reports, and to refer in particular to Carmen Fraga Estévez's report, which has proved to be non-controversial as all parties have agreed to the compromise. The report aims to ensure the long-term conservation and optimum utilisation of fisheries resources in the North-East Atlantic area, providing sustainable environmental and social benefits.

I would like to take this opportunity to raise the ongoing dispute relating to mackerel, as some of the stock is fished within the North-East Atlantic area. It is important that this dispute is resolved as quickly as possible, because over-fishing of the mackerel stock will have a devastating impact on future catches. It is vital that the stock is fished in a sustainable manner, and all parties should sign up to this. I understand that recent talks in London were inconclusive, but I note that they will resume next week. I wish these talks well and I hope that good sense will prevail. Commissioner, I understand that you will assess the situation after the talks on 26 October, and I appreciate the firm stand you have decided to take. You must ensure that this jointly managed stock remains healthy in the future. Finally, we cannot afford to repeat the mistakes of the past in relation to blue whiting. We cannot decimate this healthy mackerel stock.

1-165

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Mr President, in supporting the reports which are the subject of debate, I must also take the opportunity to make some more general comments on international and multinational agreements in fisheries.

If agreements between fishing nations are to succeed, there must be clear incentives for all parties to comply with such conservation measures as may be required from time to time.

There must also be faith in the scientific advice which is used as a basis for conservation and management plans. From the point of view of my own fishing nation, Scotland, the common fisheries policy, the EU's very own international agreement, has not been a great success.

The so-called cod recovery plan is actually causing discards of perfectly good fish and is imposing an almost unworkable combination of quota restrictions and days at sea. The current dispute over mackerel – Scotland's most valuable fishery – which we have heard about from other speakers has implications for all international negotiations.

If there is to be any hope of successful agreements between fishing nations, then we cannot have a situation where stocks are threatened by a race to catch all the available fish on a unilateral basis.

I ask that the Commissioner continue her good work in striving for a solution to this dispute. I know that she is well aware of the strength of feeling in Scotland about this from her recent visit, but I appeal in broad terms for the Commissioner to keep in mind the need to ensure that we have robust scientific advice in all that we try to do, that we have sensible, workable rules in management plans – which would be a novelty under the CFP – and that we have, above all, incentives for those who are the subject of these plans, i.e. fishing communities, to comply.

1-166

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat distrug comunitățile din zonele de coastă, are un impact devastator asupra ecosistemelor marine și reprezintă o amenințare la adresa resurselor alimentare. De aceea salut acest acord cu Consiliul și consider că am făcut un pas în plus către implementarea recomandărilor Comisiei pentru pescuitul în Atlanticul de Nord-Est.

Întărirea măsurilor de control și ancorarea lor într-o legislație solidă sunt măsuri esențiale pentru a ne îndeplini obligațiile asumate prin tratat și pentru a proteja resursele acum profund supraexploata din Atlantic. În ciuda acestor progrese, însă, domeniul de aplicare al acestui regulament nu permite abordarea completă a problemelor legate de pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat.

Știm cu toții că mii de vase arborează steagurile unor state care nu au voință sau capacitate de a aplica legislația internațională. Nu doar stocurile de pește și mediul marin au suferit. Condițiile de muncă la bordul multora din aceste vase amintesc, pur și simplu, de sclavie.

1-167

Czeslaw Adam Siekierski (PPE). – Konwencje przyszzej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim i północno-wschodnim Atlantyku wymagają dostosowania do aktualnych wyzwań, stąd potrzeba zmian w ich zapisach. Proponowane zmiany dotyczą: po pierwsze optymalnego wykorzystania zasobów ryb; po drugie właściwego zarządzania zasobami ryb i odpowiedniego systemowego poławiania, wreszcie po trzecie przeciwdziałania bezprawnym połowom.

Te zmiany będą służyć trwałemu zrównoważonemu rozwojowi rybołówstwa, ale niezbędne jest systematyczne monitorowanie przebiegu odławiania ryb i procesów zachodzących w stanie zarybienia, aby realnie oceniać rzeczywistą sytuację i podejmować odpowiednie decyzje w tym zakresie.

1-168

Elie Hoarau (GUE/NGL). – Monsieur le Président, lors des négociations sur les accords OPANO, le chef de la délégation de l'Union européenne s'était engagé à rétrocéder aux pêcheurs de Saint-Pierre-et-Miquelon le quota français de pêche à la morue. Cette rétrocession n'apparaît pas dans l'accord OPANO.

Je demande, au nom des pêcheurs de Saint-Pierre-et-Miquelon, la confirmation de cette rétrocession et une formalisation de cette rétrocession, qui peut se faire, semble-t-il, par simple courrier une fois que les accords OPANO seront définitivement entérinés. Madame la Commissaire peut-elle nous apporter des précisions sur cette question?

1-169

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, a cooperação multilateral no domínio das pescas em águas internacionais é a condição para garantir a sustentabilidade das pescarias com a preservação a médio e longo prazo dos recursos pesqueiros. A definição de medidas de conservação e de gestão de recursos ao nível das organizações regionais de pesca deve, naturalmente, ser acompanhada da definição das medidas que assegurem o seu efectivo cumprimento.

Somos, por isso, favoráveis a que se colmatem as falhas no sistema de controlo, em especial no que respeita às actividades de pesca ilegal, não declarada e não regulamentada. O controlo das actividades de pesca coloca hoje exigências acrescidas aos Estados-Membros, seja no âmbito da Política Comum das Pescas, seja no âmbito da cooperação multilateral, como a transposição agora proposta vem demonstrar.

Este facto não deve ser ignorado pela Comissão. A necessária aquisição, desenvolvimento ou modernização de meios de controlo pode exigir um esforço financeiro considerável. Será por isso importante reflectirmos sobre os meios financeiros afectos às actividades de controlo nos instrumentos legislativos disponíveis, concretamente no regulamento das medidas financeiras da PCP e, nomeadamente, revendo a taxa de co-financiamento máxima prevista neste domínio, que é actualmente de 50 %.

1-170

Franz Obermayr (NI). – Herr Präsident! Auf der Jahrestagung der NAFO kam es zu Änderungen des Übereinkommens von Ottawa vom 1.1.1979. Es ist wichtig, dass wir uns die grundsätzlichen Überlegungen wieder vor Augen führen:

optimale Nutzung und sinnvolle Bewirtschaftung der Fischereiressourcen. Es bedarf einer nachhaltigen und ökologischen Konzeptlegung, um Nahrungsbeschaffung durch Fischerei auch für zukünftige Generationen zu gewährleisten.

Mit den Vereinbarungen sollen vor allem die kleinen, die lokalen Fischer mit ihren Familienstrukturen erhalten und vor dem Wettbewerb mit illegalen Methoden, aber auch gegenüber Großfangflotten geschützt werden, die hochgerüstet mit elektronischer Ausrüstung und Tieffangnetzen hier Raubbau betreiben. Also kurzum: Fischereiindustrie ja, aber nicht in dieser Form, wo sie die Kleinstrukturen, die lokalen Strukturen gefährdet, um hier in einem negativen Sinn tätig zu sein. Es gilt, auch für die nächsten Generationen Nachhaltigkeit zu zeigen und sie entsprechend zu schützen und vertraglich zu sichern.

1-171

Maria Damanaki, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank the two rapporteurs once again for their excellent work, and I would also like to thank all the Members for their remarks. I understand that these are very important reports. These amendments would drastically improve the situation, especially as regards control and our stance on the problem of illegal fisheries.

I agree with everybody that the problem of illegal fisheries is something that we have to tackle, because it destroys the sustainability of stocks. It is also a grave danger for our coastal communities, because if sustainability of the stocks collapses, our coastal communities will have no future. It is very important to secure these control schemes. The reports and the amendments concerning these schemes can help us a lot.

I would also like to underline that I understand we need more resources – and more funding, perhaps – to ensure that these rules are well implemented. It is not an easy task to deal with this crisis, but we are nevertheless going to do our best.

I would like to focus a little more on the codecision process between Parliament, the Council and the Commission in the context of making amendments to these RFMO decisions and transposing them into our legislation. I share with you the opinion that these regional fisheries organisations are very important for our policy and we need to boost their activity in order to tackle illegal fisheries worldwide. I also agree that if we can secure implementation of our principles worldwide, then the sustainability of fisheries would be much more secure.

I also very much welcome the proposals on how we can boost cooperation, and the proposal to establish an international registry of fishing vessels, but we have to take a lot of steps before reaching that stage.

If we really want to boost international cooperation, we have to press ahead and swiftly implement the decisions taken in these organisations. This is why the Commission is asking for more delegated powers on this issue. We respect the codecision process, we understand that we are in a new environment now, and we understand that the Council and Parliament will decide on the powers you can give us under the delegation mandate. I would nevertheless like to underline that it is not just the Commission's problem: the international reputation of the EU is at stake if we delay the transposition of these regional organisations' decisions into our legislation. That is why we are insisting that we have to have a better balance on this.

I agree with you, we need a balance between the three institutions, but we need a better balance, and I am ready to participate in specific discussions with Parliament as regards how these RFMO measures can be more effectively transposed into EU law.

1-172

Jarosław Leszek Wałęsa, sprawozdawca. – Chciałbym podziękować wszystkim koleżankom i kolegom za dzisiejszą debatę. Widzę, że jesteśmy zgodni. Zmiany wprowadzane za pomocą korekt w konwencjach są jak najbardziej konieczne. Chcę podziękować Pani Przewodniczącej Fradze Estévez za przewodniczenie naszej komisji, ale przede wszystkim chciałbym podziękować Pani Komisarz. Praca z Panią to prawdziwa przyjemność! Dziękuję za słowa i zapewnienia, bo widzę, że Pania rozumie zmieniającą się dynamikę funkcjonowania instytucji europejskich. Pomimo tego, że w przypadku zmian do konwencji możemy się – jako Parlament Europejski – jedynie zgodzić z popieraniem tych zmian, to już od tej pory mam nadzieję, że współpraca i negocjacje będą przebiegały tak, jak powinny, że będą one sprawne, szybkie i przejrzyste. Dziękuję Pani Komisarz za te słowa i liczę na dalszą dobrą współpracę.

1-173

Carmen Fraga Estévez, Ponente. – Señor Presidente, quiero decirle a la Comisaría que creo que el ejemplo que ha puesto de este último Reglamento sobre la CPANE, que vamos a aprobar mañana, no es un buen ejemplo, porque justamente lo que ha ocurrido es lo que queremos evitar.

La Comisión ha presentado la propuesta tarde, el procedimiento ha cambiado, pues hemos pasado de un procedimiento de consulta a un procedimiento de codecisión, y la propuesta en su totalidad se ha modificado conforme al procedimiento de codecisión. Y es justo lo que en este compromiso evitamos. A partir de ahora, con el artículo 48 del Reglamento, que es el que prevé la modificación de este Reglamento en un futuro para transponer al Derecho comunitario las distintas

recomendaciones de la CPANE, hemos concedido en la mayor parte del articulado justamente la delegación de poderes a la Comisión Europea. Solamente en unas pocas áreas –ese ha sido el compromiso con el Consejo– hemos conservado y preservado la codecisión.

Por lo tanto, hay un avance significativo para que esto funcione de cara al futuro y aún así, señora Comisaria, yo me he comprometido aquí públicamente a que si esto en el futuro no funcionase adecuadamente e impidiese cumplir con nuestras obligaciones, el Parlamento estaría dispuesto a revisar el procedimiento. Yo creo que hemos hecho un esfuerzo bastante importante y creo que como punto de partida es un avance considerable y esperamos y estamos seguros de que la Comisión sabrá utilizar estos nuevos poderes que le han concedido el Consejo y el Parlamento.

Gracias señor Presidente, gracias señora Comisaria, estoy segura de que esto va a funcionar mucho mejor de lo que ha funcionado en el pasado. Desde luego los instrumentos los va a tener usted, señora Comisaria, para que esto sea así.

1-174

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τρίτη 19 Οκτωβρίου 2010, στις 12.30.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται για μικρό χρονικό διάστημα)

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

1-175

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), por escrito. – Enquanto eurodeputado português e sendo Portugal um país com forte tradição pesqueira e interesses específicos na zona da NAFO, saúdo as alterações ao texto da Convenção por visar conferir melhores condições de funcionamento a esta Organização Regional de Pescas.

A reestruturação promovida, ao concentrar a capacidade decisória num só novo órgão, bem como o novo processo de resolução de litígios, agilizará as tomadas de decisão internas. Novas definições introduziram orientações mais claras quanto a obrigações e direitos das Partes, trazendo maior transparência à actividade pesqueira naquela zona.

Junto da NAFO a CE deverá pautar-se por uma postura pró-activa em articulação com as restantes Partes Contratantes, procurando preservar as melhores relações com o Canadá, sem descurar a procura de diálogo e consensos com as demais Partes Contratantes desta Organização e ainda entre os próprios Estados-Membros interessados nesta ORP.

Não obstante o papel essencial dos pareceres científicos, sobre os quais assentam decisões que permitem uma gestão sustentável dos recursos marinhos e que têm demonstrado ser um caso de sucesso no caso de algumas espécies pesqueiras, estas decisões devem ser ponderadas tendo em conta uma posição de equilíbrio que só pode ser sustentável se fundamentada em termos do seu impacto socioeconómico.

1-176

17 - Παρεμβάσεις διάρκειας ενός λεπτού (άρθρο 150 του Κανονισμού)

1-177

President. – The next item is the one-minute speeches on matters of political importance.

1-178

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Señor Presidente, el 14 de febrero del año 2008, como regalo de San Valentín, la Conferencia de Presidentes decidió que los intergrupos se reunieran solamente los jueves.

Desde entonces hemos intentado resolver esta cuestión. No lo hemos conseguido. Los intergrupos hoy, señor Presidente, se tienen que reunir en una fecha que no es la adecuada. Casi nunca tienen salas y nunca disponen de interpretación.

Y hoy hablo, no solamente como Presidente del Intergrupo «Pobreza y derechos humanos», sino con el mandato de la mayor parte de los intergrupos de esta Casa, por tanto, de los miembros de esta Casa que forman parte de esos intergrupos. Y pido solemnemente que la Conferencia de Presidentes reconsideré y anule la decisión de 14 de febrero de 2008 y se vuelva a la situación anterior de dar libertad a los intergrupos.

Y si no lo hace –lo digo amablemente también–, traeremos el asunto al Pleno de esta Casa y decidirá quien en esta Casa es soberano, que es este Parlamento.

1-179

Евгени Кирилов (S&D). – Днес се навършват 85 г. от Ангорския договор между България и Турция. Той третира въпроса с имуществените права на близо 350 000 тракийски българи, насилиствено прогонени от Турция в началото на миналия век. Някои от тях са все още живи, а наследниците им наброяват близо 800 000.

Проблемът със заграбените тракийски имоти се дискутира нееднократно от двете страни, включително и на най-високо равнище и в работни групи, но резултат няма. Турция счита, че тези хора са изселници, но многобройните исторически факти и документи, включително протоколът на Обществото на народите от 1926 г. за бежански заем на България, свидетелстват за техния статут на бежанци.

Премиерът Ердоган вече направи едно предложение – хората, които имат документи за собственост да се обърнат към турските съдилища. Има такива документи, но е цинично да се изискват от загинали и едва спасили живота си хора. В резолюцията си от 21 май 2008 г. Европейският парламент призова Турция да засили диалога с България по този въпрос. Силно се надявам, че в името на добросъседските отношения добрата воля ще надлезе.

1-180

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Mr President, as you may know, there is a clear asymmetry in the milk sector in terms of bargaining power between farmers and the milk distribution industry. This asymmetry and the volatility of milk prices have increased over the last few years, reducing profits and predictability for milk producers.

To tackle this problem I fully support the creation of a European milk supervision agency to achieve better agreements on volumes and prices for milk. This agency, supervised by the European Commission, would determine the needs of the market and study the development of milk production costs on a regular basis. This system would provide the milk sector with a higher degree of stability, allowing for the reduction of current public subsidies.

1-181

Michael Cramer (Verts/ALE). – Herr Präsident! Die Rheinische Post berichtet am Freitag, den 15. Oktober, auf der Titelseite über den Verkehrskommissar Siim Kallas, der Folgendes gesagt haben soll: Die Hochgeschwindigkeitsstrecke zwischen Paris und Bratislava sei eine extrem wichtige transeuropäische West-Ost-Achse. Die Kommission lege allergrößten Wert darauf, dass sie gebaut wird. Stuttgart 21 bilde ein Kernstück dieser Magistrale.

Ist das nur eine Ente, oder nicht? Denn der Koordinator für das Projekt, Péter Balázs, hat wiederholt gesagt, die Schiene gehört zu den TEN-Projekten, die Bahnhöfe sind eine nationale Angelegenheit. Angesichts der begrenzten Finanzmittel für die Entwicklung des transeuropäischen Verkehrsnetzes sind die Bahnhöfe und alle dazugehörigen Infrastrukturen von den kommunalen, regionalen und nationalen Behörden selbst zu finanzieren.

Ich fordere Siim Kallas auf, in einer Presseerklärung die bisherige Position der Kommission zu bestätigen und laut und deutlich zu sagen, der unterirdische Bahnhof in Stuttgart wird nicht von der Europäischen Union kofinanziert.

1-182

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhor Presidente, em Bruxelas a palavra de ordem actualmente é austeridade, austeridade e austeridade. E os resultados, infelizmente, estão bem à vista. Os planos de estabilidade e crescimento não são outra coisa se não um roubo colectivo aos trabalhadores e aos pensionistas, aos cidadãos europeus. Por alguma razão temos assistido a uma onda de greves gerais sem precedentes por toda a Europa. Primeiro Grécia, Espanha e França; em Novembro, já agendadas, Itália e Portugal, que terá a sua no dia 24. E isto é só o início.

Eu pergunto: quantas mais greves gerais, quantas mais manifestações, quantas mais vozes será necessário ouvir para que se volte atrás, para que se quebre o consenso de Bruxelas, para que se respeitem as pessoas? Estas medidas não combatem a crise, têm-na antes aprofundado, e o que eu peço, Sr. Presidente, é que outras medidas mais justas sejam tomadas. Pergunto: De que é que estamos afinal à espera?

1-183

Νικόλαος Σαλαβράκος (ΕFD). – Κύριε Πρόεδρε, από δημοσιεύματα στον ελληνικό Τύπο και επίσημα στοιχεία της ελληνικής κυβέρνησης, τα οποία δεν αμφισβητούνται βέβαια, προκύπτει ότι έχει αυξηθεί ανησυχητικά η είσοδος αλλοδαπών, χωρίς έγγραφα, από τα βόρεια σύνορα της Ελλάδας. Η FRONTEX, η οποία με τη δράση της έχει καταφέρει να περιορίσει σημαντικά τις ροές αλλοδαπών από τα βορειοανατολικά θαλάσσια σύνορα, δεν έχει επιδείξει τα ίδια αποτελέσματα στα βόρεια χερσαία σύνορα, από όπου εισέρχονται πλέον κατά χιλιάδες οι αλλοδαποί δημιουργώντας νέα ασφυκτική κατάσταση. Χαρακτηριστικά, αναφέρεται ότι σε ένα χρόνο αυξήθηκαν κατά 640% οι συλλήψεις αλλοδαπών στη παραμεθόριο πόλη της Ορεστιάδας, ενώ στα νησιά μειώθηκαν κατά 80%.

Ενόψει των ανωτέρω, κύριε Πρόεδρε, προτείνω όπως επειγόντως αποφασισθεί από το Κοινοβούλιο, πρώτον: δημιουργία γραφείου FRONTEX στην πλευρά της Τουρκίας, στον Έβρο ποταμό. Δεύτερον, καταγγελία της Τουρκίας, η οποία χρηματοδοτείται αδρά από την Ευρωπαϊκή Ένωση για το μεταναστευτικό, αλλά δεν σέβεται τις υποχρεώσεις της από το Πρωτόκόλλο της Αγκυρας. Τέλος, τρίτον, έλεγχος του προβλήματος της λαθρομετανάστευσης, που αποτελεί ευρωπαϊκό πρόβλημα.

1-184

Csanád Szegedi (NI). – Tiszttel Képviselőtársaim! A mai felszólalásomban a magyarországi vörösiszap-katasztrofarl szeretnék beszélni. Először is köszönetet szeretnék mondani mindeneknek, akik az elmúlt időszakban segitették a karosultakon, illetve a hozzartozoikon. A letragikusabb ebben a katasztrofaban az, hogy minden, ami bekovetkezett, amely több ember eletet is sajnos követelte, ez a katasztrofa megelőzhető lett volna. Az Európai Uniónak kötelessége, hogy az ehhez hasonló katasztrofakat megelőzze, és ehhez pedig egy dolog elengedhetetlen, mégpedig az, hogy a közép-európai regionban lezajlott privatizacios szerződések, ami gyakorlatilag a szabadrabszaknak felel meg, és gyanús posztkommunista pénzügyi koroket juttatott hatalomhoz, ezeket a privatizacios szerződéseket felell kell vizsgálni, és adott esetben államositani kell azokat a cégeket, amelyeket jogtalanuk elvettek az emberek tol. Ezek a pénzügyi kórok ma már nem figyelnek oda sem a munkavállalókra, de a munkavállalókon kívül az okolgiai katasztrofa sem állitja meg oiket a penzhajhaszasban. Ehhez kérem az Európai Uniónak a segitseget.

1-185

Alf Svensson (PPE). – Miljö- och klimatfrågorna berör oss alla. De  r som vi vet globala. Självfallet måste EU spela en ledande roll i kampen för att säkra våra livsbetingelser.

Det h v das av milj experter att den näst värsta klimatf rd rvaren, näst största utsläppskällan efter industriell verksamhet,  r alla de primitiva stenhällar eller k ksspisar, som finns i hyddor och skjul runt om i Afrika, Asien och Sydamerika.

Äntligen har en del nationer som satsar på att värna miljön insett detta. I dag finns det soldrivna, enkla spisar som f r en billig peng tar bort 95 procent av dessa giftiga utsläpp som svart kol, gödsel och annat, skapar vid f rbr nnning.

Beräkningar visar dessutom, vilket måste vara det mest angelägna att påpeka, att närmare två miljoner medmänniskor där en för tidig död för att man tvingas inandas dessa gaser.

M atte EU tillsammans med USA, som visat medvetenhet, engagera sig i denna synnerligen konkreta möjlighet att rädda människor och miljö!

1-186

Iosif Matula (PPE). – Zilele acestea au fost f cui pai concrei pentru int rarea securit ii energetice a Uniunii Europene, prin aprovisionarea cu gaze naturale din surse multiple, n vederea evit rii unei noi crize a gazelor în Europa. Este vorba de inaugurarea magistralei ce leagă România de Ungaria, gazoductul Arad-Szeged, care a beneficiat i de finanare europeană.

Investiia reprezentă, astfel, un exemplu de succes, dar i un model de cooperare între arile Uniunii.

Prin interconectările preconizate la nivel european, cu generalizarea transportului în ambele sensuri p n  în 2014, dar i prin depozitele de gaze, se poate asigura o mai mare independen energetică pentru toate arile din regiune. Statele europene se vor putea ajuta reciproc în cazul unor noi crize ale gazelor.

La fel de important, preul gazelor se va forma la nivel regional, nu prin negocieri cu un singur furnizor. Sper ca finalizarea conductei Arad-Szeged a impulsioneze proiectul gazoductului Nabucco, dar i proiectul AGRI, prin care vor fi aduse gaze naturale către Europa pe ruta Azerbaidjan-Georgia-România.

1-187

Alexander Mirsky (S&D). – Paldies, priek s d t ja kungs! Es gribu piev rst uzman bu interesantam momentam m su darb . Ceturtdien s gand r z visi Eiroparlamenta deput ti dadas prom no Strasb ras plkst. 13.30. K  m s visi labi zin m, uz  o laiku ir pas t ts speci ls vilciens. Paskaidrojiet, l dzdu, kur ir loika? Kāpēc plkst. 16.00 m s vienmēr plenārsēdēs balsojam par cilvēktiesībām? Kāpēc jūs plānojat balsojumus, ja zināt, ka 95 % deputātu nav piedalījušies s d ? Tā ir pilnīga muk ba. Es esmu pārliecināts, ka mana runa netiks dzird ta. Tas arī ir ļoti skum ji, priekšsēdētāja kungs. Paldies!

1-188

Daciana Octavia S rbu (S&D). – Într-un stat membru al Uniunii Europene, Rom nia, democraia este violat , fără teamă de consecine, de insui partidul aflat la guvernare. Pre edintele Camerei Deputailor, una dintre cele două Camere ale Parlamentului, a numărat cei 80 de deputai aflai în sala de edin  si a anunat că rezultatul numărătorii este 170.

În acel moment, era supusă la vot o lege esenial  pentru o mare parte din cetătenii României: proiectul noii legi a pensiilor, care prevedea creterea excesivă a v rstei de pensionare, egalizarea acesteia între femei i b rbai, precum i o recalculare care însemna de facto diminuarea cuantumului pensiilor pentru un număr mare de pensionari.

Pentru că opoziia s-a opus vehement acestor modificări i nu se afla în sală, în momentul votului, frauda a putut fi expusă în faa camerelor de luat vederi. Dacă însă opoziia i presa nu ar fi protestat n fiecare zi de atunci faa de acest gest, legea ar fi fost ast zi promulgat  de pre edintele României.

1-189

Olle Schmidt (ALDE). – Mr President, today the Swedish Government received a legal opinion on the case of Dawit Isaak who has been imprisoned for nine years in Eritrea. Dawit Isaak is a Swedish journalist who has been imprisoned for freedom of expression.

According to legal opinion based on the European Convention of Human Rights and the case law from the European Court of Human Rights, Sweden, the EU Member States and the EU have a duty to use all available diplomatic and legal means to ensure Dawit Isaak his basic rights. Eritrea is one of the world's poorest countries and dependent on aid from the European Union. We have to demand Dawit Isaak's immediate release in exchange for financial aid.

Tomorrow, Dawit Isaak's brother will come to the European Parliament to meet the President of Parliament and Commissioner Piebalgs and to hand over the legal opinion to the European institutions. I hope this will oblige the European institutions to put greater pressure on Eritrea's President to release Dawit Isaak, thus saving his life.

1-190

Joe Higgins (GUE/NGL). – Mr President, in September I spent a week in Kazakhstan on a delegation from the European United Left Group of the European Parliament. Kazakhstan, under President Nazarbayev, is a totalitarian dictatorship with the systematic repression of human rights.

We met many groups who are fighting for human, political and workers' rights. We received chilling testimony of a monstrous regime of extreme brutality in many Kazakh prisons, with recently released prisoners describing grotesque degradation of prisoners and systematic savage beatings, brutal rape and other tortures.

In view of this, it is shameful that Kazakhstan was awarded the chairmanship of the Organisation for Security and Cooperation in Europe for 2010, with a major summit of the Heads of State of the OSCE to be held in December in the capital, Astana. Shamefully, President Nazarbayev, who is responsible for this nightmare, is on an official visit to the European Union next week and will be received by the President of Parliament, Mr Buzek, Commission President Barroso and others. He is being received, of course, because of the massive oil and gas deals that EU companies are doing in Kazakhstan, but I am demanding that those leaders raise this issue of the grotesque degradation of human rights and demand verifiable action from Nazarbayev that it ends.

1-191

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – Signor Presidente, nelle ultime settimane più di una trentina di mapuche hanno attuato uno sciopero della fame per protestare contro la militarizzazione delle loro terre e per essere stati sottoposti a una doppia giurisdizione civile e militare, nonché per l'applicazione della legge antiterrorismo, ancora vigente dall'epoca della dittatura militare. Malgrado tutto ciò, i due gruppi maggioritari di questo Parlamento non hanno voluto accettare una mozione d'urgenza umanitaria.

Attualmente lo sciopero della fame è finito ma le ragioni fondamentali che lo hanno generato continuano ad esistere, come ha riconosciuto lo scorso aprile lo stesso Relatore delle Nazioni Unite per i diritti dei popoli indigeni.

Insomma, il Cile deve rispettare la Dichiarazione internazionale dei diritti dei popoli e la Convenzione 169 dell'Organizzazione internazionale del lavoro sul diritto alla consultazione preventiva e al consenso libero e informato di questi popoli su ogni legislazione che interferisce con i loro diritti e interessi. E il Parlamento europeo deve avvalersi di tutti gli strumenti politici possibili affinché il governo cileno rispetti la legislazione internazionale e gli accordi con la stessa Unione europea.

1-192

Димитър Стоянов (NI). – Имах намерение да взема отношение по предстоящия дебат в българското Народно събрание за провеждане на референдум за членството на Турция в Европейския съюз, но съм провокиран от изказването на моя колега от другата страна на залата, г-н Кирилов, който на практика дословно повтори речта на председателя на моята партия г-н Волен Сидеров в българското Народно събрание само преди няколко дни.

Но това, което аз искам да добавя към това, което г-н Кирилов каза е, че, колеги, тези хора, които бяха изгонени от Източна Тракия, те нямат документи за своите имоти, те са захвърляли своите деца да умират, защото, когато бебетата са плачели, са ги издавали на турците и турците са идвали да ги преследват и да ги убиват.

Турция е страна, която се гордее със своята геноцидна история, като генералната репетиция на непризнанятия от османлиите арменски геноцид беше геноцидът на 50-те хиляди избити и 300-те хиляди прогонени българи от Източна Тракия през 1913 г. Затова „Атака“ казва: „Да“ на референдума за членството на Турция в Европейския съюз, „не“ на членството на Турция в Европейския съюз“.

1-193

Θεόδωρος Σκυλακάκης (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, ο Jean-Claude Juncker είπε εχθές ότι από το 2008 ασκούσαμε πιέσεις στην ελληνική κυβέρνηση να λάβει τα σωστά μέτρα, αλλά δεν βγάλαμε το πρόβλημα προς τα έξω, γιατί το Eurogroup

είναι ανεπίσημο όργανο. Η Επιτροπή αφήνει να εννοηθεί ότι το ελληνικό έλλειμμα του 2009 θα ξεπεράσει το 15%, από 5% που προέβλεπε το Μάιο του 2009.

Αναρωτιέμαι: 10 μονάδες του ΑΕΠ πώς μπορούν να περάσουν απαρατήρητες; Και όλα αυτά δεν ήταν γνωστά στους υπουργούς Οικονομικών όταν, αντί για το Eurogroup, συνεδρίαζαν στα πλαίσια του ECOFIN που είχε και θεσμική αρμοδιότητα; Το πρόβλημα συνεπώς, δεν ήταν τόσο η αδυναμία πρόβλεψης, όσο η επικράτηση πολιτικών κριτηρίων. Οι έλληνες πολίτες, όμως, δεν είχαν το δικαίωμα, ως ευρωπαίοι φορολογούμενοι, να γνωρίζουν; Χρειαζόμαστε, τελικά, μεγαλύτερη ανεξαρτησία των αρχών που παρακολουθούν τα δημοσιονομικά κριτήρια και προπαντός δίκαιη και αυτόματη εφαρμογή των κανόνων προς όλους.

1-194

Crescenzio Rivellini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, si è chiuso fra le tensioni il Vertice Unione europea-Cina, tenutosi il 6 ottobre a Bruxelles, al punto che la prevista conferenza stampa finale è stata annullata dietro laconici motivi logistici. Sullo sfondo, il contrasto sulla questione del tasso di cambio dello yuan, giudicato dall'eurozona eccessivamente basso.

L'Unione europea ha chiesto al *Premier* cinese di rivalutare la moneta e porre un freno alle pratiche commerciali sleali che alimentano da anni le guerre tariffarie, sottolineando come questa sia la condizione base per affrontare il tema del riconoscimento della Cina come un'economia di mercato.

Da giugno, la moneta cinese si è apprezzata del 2,15 per cento rispetto al dollaro, ma si è svalutata del 9,4 per cento contro l'euro. Una pessima notizia per le esportazioni dell'eurozona, anche perché l'Europa sembra essere l'unica potenza a non disporre di meccanismi per svalutare la propria moneta.

Nel rapporto Unione europea-Cina siamo svantaggiati per le differenze contrattuali fra lavoratori, per il costo delle materie prime, per le loro politiche commerciali protezionistiche e spericolate. È quindi impossibile competere se sussiste anche una supervalutazione dell'euro. Fra due settimane, con la delegazione europea, cercheremo di trattare questi argomenti.

1-195

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – În contextul în care se pune tot mai acut problema reducerii transportului la mari distanțe a produselor alimentare, încurajarea producției locale și adaptarea la cerințele pieței, este esențial să fie stimulată producția comunitară de carne de ovine.

Este inacceptabil ca piața comunitară să fie aprovizionată cu carne de ovine de la mii de kilometri și la prețuri exorbitante, în timp ce producătorii noștri sunt nevoiți să-și vândă produsele la prețuri derizorii și să abandoneze acest sector.

România este al cincilea stat în Uniunea Europeană ca număr de capete de ovine, dar septul de ovine s-a redus cu peste 40%. Cu toate acestea, exportul de carne de ovine reprezintă o parte importantă a economiei noastre.

Având în vedere aceste aspecte și ținând cont de faptul că, pe termen lung, ar putea apărea repercușiuni grave de ordin socio-economic și de mediu, care să conducă la pierderea unei tradiții milenare, România sprijină demersul Irlandei și așteaptă cu nerăbdare, din partea Comisiei și Consiliului, măsuri reale de sprijin, care să stopeze declinul accentuat al sectorului cărnii de ovine în Uniunea Europeană.

1-196

Krítov Aρσένης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, το 2008 είχαμε τη μεγαλύτερη επιστιστική κρίση. Οι τιμές των δημητριακών εκτοξεύτηκαν, οδηγώντας σε πείνα τεράστιους πληθυσμούς, κυρίως στην Αφρική. Την ίδια χρονιά, είχαμε τη μεγαλύτερη παραγωγή δημητριακών. Για αυτό το παράδοξο, κατηγορήθηκαν τα βιοκαύσιμα. Τελικά, αποδείχθηκε ότι υπεύθυνες ήταν οι χρηματοπιστωτικές εταιρείες, που μετά τα παιχνίδια στο Nasdaq και τις φούσκες στην κτηματομεσιτική αγορά, στράφηκαν προς τα χρέη των κρατών και προς τις τιμές των βασικών τροφίμων, προκειμένου να κερδοσκοπήσουν.

Αυτά τα παιχνίδια οδηγούν σε εξαθλίωση εκατομμύρια συμπολίτες μας στον κόσμο. Δεν μπορούμε πλέον να ανεχόμαστε την ανεξέλεγκτη δράση αυτών των εταιρειών και απαιτείται σήμερα να καθοριστεί ένα σαφές πλαίσιο λειτουργίας, σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, αυτών των εταιρειών.

1-197

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – Senhor Presidente, hoje é o Dia Mundial contra o Tráfico de Seres Humanos, que nos deve merecer a maior atenção e exigir que se vá mais longe do que as meras palavras de circunstância perante a tragédia que atinge actualmente, e anualmente, centenas de milhares de pessoas só aqui na União Europeia, vítimas da escravatura moderna provocada pela fome e pela pobreza extrema que atinge mais de mil milhões de pessoas a nível mundial. Este é o lado mais negro da exploração capitalista e das sequelas do colonialismo e do neocolonialismo, onde várias potências europeias têm grandes responsabilidades.

Por isso, há simbolismo e uma estreita ligação entre a comemoração, ontem, do Dia Mundial contra a Miséria e, hoje, do Dia Europeu contra o Tráfico de Seres Humanos. Lutar contra a pobreza e contra o tráfico de seres humanos exige

medidas globais, que passam por uma ruptura com as políticas neoliberais, uma aposta decisiva na dimensão social das políticas macroeconómicas, para garantir uma política de desenvolvimento e progresso social, como exigem os cidadãos, os trabalhadores, nas manifestações a que temos assistido nesta Europa.

1-198

Franz Obermayr (NI). – Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren! 67 Jahre nach Absetzung des Diktators Benito Mussolini werden heute noch in Südtirol faschistische Denkmäler erhalten, gepflegt und aufwendig saniert. Für die Südtiroler ist das eine tägliche Erinnerung an erlittenes Unrecht. Das ist ein unwürdiger Zustand in einem vereinten Europa des 21. Jahrhunderts! Bereits vor Jahren regte der damalige EU-Kommissar Franco Frattini an, ein europaweites Gesetz zum Verbot aller Nazi-Symbole zu erlassen. Folgerichtig hätten im Kampf gegen die NS-Symbole auch faschistische Denkmäler in Südtirol verboten und somit auch beseitigt werden müssen. Frattinis Vorschlag verlief im Sande; nun ist es Zeit, einen neuen Anlauf zu wagen.

Die Kommission soll unmissverständlich klarstellen, dass Verstöße gegen Minderheitenrechte Verstöße gegen die Werte der EU sind. Artikel 2 des Lissabon-Vertrags soll durch Erläuterungen näher definiert werden. Außerdem müssen der Minderheitenschutz kontrolliert und auch verbindliche Konsequenzen von Amts wegen festgeschrieben werden.

1-199

Czesław Adam Siekierski (PPE). – Rok 2010 został ogłoszony przez Unię Europejską Rokiem Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym. Na dzień 17 października 2010 r. przypadły 23 obchody Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem, który został ogłoszony przez ONZ. W tym dniu na całym świecie organizowane były okolicznościowe wydarzenia w celu okazania solidarności oraz wrażliwości na potrzeby ludzi społecznie wykluczonych.

Międzynarodowy Dzień Walki z Ubóstwem ma na celu przede wszystkim uświadomienie opinii publicznej potrzebę likwidacji ubóstwa na świecie, a w szczególności w krajach rozwijających się, oraz podkreśla fakt, że walka z ubóstwem staje się naszym priorytetem. Ważne jest również zwrócenie większej uwagi na przyczyny i ich konsekwencje ubóstwa w Europie. Powtarzam, w Europie. Dlatego ważny jest realizowany w Unii Europejskiej program związany z bezpłatną dystrybucją żywności dla najuboższych, którego koszt wynosi 500 mln. euro rocznie,. Inicjatywa obchodów Międzynarodowego Dnia Walki z Ubóstwem jest bardzo pozytyczna, ponieważ dzięki niej jesteśmy w stanie uświadomić sobie skalę ubóstwa na świecie oraz szukać przyczyn i rozwiązań tego problemu. Dziękuję.

1-200

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D). – Señor Presidente, en el Día Internacional contra la Trata de Seres Humanos con fines de explotación social se pusieron de manifiesto unos datos que nos deben hacer actuar como responsables políticos.

Más del 90 % de la prostitución que se ejerce en Europa proviene del chantaje y de la extorsión. Ante estos datos, deberíamos preguntarnos si estamos haciendo todo lo necesario para proteger la dignidad y la integridad de miles de mujeres cuyos derechos también están protegidos por la Carta Fundamental que aprobamos con el Tratado de Lisboa.

Porque no estamos hablando del «oficio más antiguo del mundo», sino de la única forma de esclavitud que no hemos conseguido erradicar de la vieja Europa. Países como España están haciendo esfuerzos importantes en este sentido, persiguiendo a los traficantes, concienciando a la ciudadanía y favoreciendo planes de reinserción de las mujeres víctimas. Pero no es suficiente. Europa tiene que ser un único espacio de acción y de compromiso.

La próxima Directiva sobre trato es una oportunidad para actuar sobre la demanda a través de la pedagogía y dificultar las facilidades de acceso que se tiene, por ejemplo, en la oferta para publicitarse en todo tipo de medios de comunicación, además de aumentar la cooperación bilateral con terceros Estados para luchar contra esta lacra desde el origen.

Tenemos una oportunidad. Llamo la atención de este Parlamento para que siga siendo la vanguardia de los derechos de la ciudadanía.

1-201

Marc Tarabella (S&D). – Monsieur le Président, selon ses statuts, l'autorité européenne de sécurité des aliments, l'EFSA, est une source indépendante de conseils scientifiques dans le domaine des risques liés à la chaîne alimentaire. Monsieur le Président, chers collègues, permettez-moi d'en douter, et je ne suis pas le seul.

Prenons un exemple parmi d'autres: de nombreux États comme le Danemark ou la France interdisent la présence du bisphénol A dans les biberons suite à de nombreuses études qui démontrent sa nocivité. Pourtant, l'EFSA continue d'autoriser sa présence dans les produits destinés à la consommation, au mépris total du principe de précaution.

L'EFSA a également accepté toutes les demandes d'exploitation d'OGM qui lui ont été soumises, soit 125 au total, quand même. Ne trouvez-vous pas cela bizarre? Le commissaire compétent, M. Dalli, a pris la semaine dernière ses distances avec l'EFSA au sujet du bisphénol A, et le Conseil demande des éclaircissements sur le fonctionnement de l'agence depuis 2008.

Je demande donc, au minimum et au plus vite, une audition conjointe de l'EFSA par les commissions de l'agriculture, de l'environnement et de la protection des consommateurs de notre Parlement. Nous devons lever les doutes qui planent au-dessus de l'EFSA pour une meilleure protection des citoyens, celle de leur santé qui est en jeu.

1-202

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – Mesajul meu este adresat Președintelui Parlamentului European, domnul Jerzy Buzek.

Pentru că a fost acum câteva luni în România, în plenul Parlamentului României, și a susținut guvernul PDL și a susținut măsurile de austерitate pe care acesta le promova, îi spun domnului Președinte Buzek că, de mai bine de o lună de zile, România nu mai are Parlament. De mai bine de o lună de zile, nu se mai țin întrebarile în Parlamentul României și nu se mai iau decizii, deoarece a fost fraudată legea pensiilor, aşa cum v-a spus colega mea, Daciana Sârbu.

Faptul că președintele României, Traian Băsescu, nu ia atitudine - ba mai mult, nu se dezice de astfel de practici -, pentru că PDL-ul automat susține astfel de practici, frauda devenind practică parlamentară în România, sunt foarte interesat să știu dacă domnul Buzek mai susține în continuare PDL-ul și puterea din România, dacă ar mai veni astăzi în Parlamentul României să susțină guvernul Boc.

1-203

Слави Бинев (NI). – Вярвам, че Европейският съюз и всички ние полагаме усилия да извадим Европа от кризата. В някои страни тя вече си отива, но за съжаление в други се задълочава по една или друга причина. Вярвам, че възстановяването и укрепването на европейския пазар е сред приоритетите на всички държави-членки.

Поради тази причина съм силно обезпокоен от намерението на Европейския съюз да предостави безмитен режим на търговия с Пакистан. Разбираам, че Пакистан претърпя щети вследствие на природни бедствия, но не намирам за правилно това да е оправданието за заплаха за европейската търговия, в частност на текстилната индустрия.

Обръщам се към вас от името на българската Асоциация на производителите и износителите на облекло и текстил, които се обърнаха към мен с молба за съдействие, за да се спаси отрасът в България. България е малка държава, кризата в нашата страна е в своя пик и допускането на Пакистан на европейския пазар ще застраши българското производство на текстил и облекло.

Г-н Председател, колеги, при криза, според мен, два пъти по-приоритетно трябва да бъде опазването на европейския пазар, а безмитната търговия с Пакистан не е пътят, по който трябва да вървим за излизане от кризата в Европа.

1-204

Ioan Enciu (S&D). – Doresc să atrag atenția asupra situației economice și sociale deosebit de grave în care se află România. Măsurile anticriză adoptate de guvernul român sunt ineficiente și poartă un pronunțat caracter antisocial. Sunt un atentat la drepturile fundamentale ale omului, mai ales în domeniul sănătății, educației și a dreptului la o viață decentă. Care sunt rezultatele acestor măsuri? O inflație de 8%, cea mai mare scădere a PIB-ului din întreaga Uniune Europeană, blocarea economiei naționale, precum și proteste fără precedent ale polițiștilor, profesorilor, pensionarilor, funcționarilor din Ministerul de Finanțe și ale tuturor confederațiilor sindicale. Acest guvern funcționează împotriva intereselor poporului român și subminează calitatea de cetățeni europeni a locuitorilor României. Comisia Europeană dispune de instrumente și mecanisme adecvate pentru supravegherea și corectarea politicilor financiare ale statelor membre. Comisia trebuie să ia atitudine față de măsurile de austereitate aplicate de guvernul român, care încalcă drepturile fundamentale ale omului.

1-205

Zigmantas Balčytis (S&D). – Šių metų spalio 10 dieną kelte „Lisco Gloria“, plaukiančiame iš Kylio į Klaipėdą, kilo gaisras. Nors ir pavyko išvengti žmonių aukų, tačiau avarija išryškino didelės kelias keliaujančių žmonių saugumo užtikrinimo problemas. Iš nukentėjusių asmenų pateiktos informacijos aiškėja, kad kelto īgula nebuvo pasirengusi gelbėjimo darbams ir keleiviai turėjo rūpintis vieni kitais. Be to, išgelbėtų keleivių skaičius buvo didesnis, nei nurodyta oficialiai keleivių sąraše, kas kelia rimtų abejonių dėl bendro keleivių saugumo užtikrinimo ir galimos terorizmo grėsmės. Europos Sajungoje po rugsėjo 11-osios didelis dėmesys buvo skirtas orlaiviais keliaujančių keleivių saugumui. Pastaroji nelaimė išryškino, kad keltams būtina taikyti panašią kontrolės sistemą kaip orlaiviams ir kad būtų atliekami nuolatiniai nepriklausomi tiek techninės būklės, tiek ir personalo, atsakingo už žmonių saugą, kvalifikacijos patikrinimai.

1-206

Katarína Neved'álová (S&D) – Minulý týždeň som viedla delegáciu pozorovateľov Európskeho parlamentu na parlamentných voľbách v Kirgizsku. Absolvovali sme množstvo stretnutí s predstaviteľmi politických strán i občianskych organizácií a takisto aj stretnutie s dočasnou prezidentkou Rosou Otumbajevovou.

Napriek tomu, že počas našej misie sme boli ubezpečovaní, že krajina je jasne na ceste k zmene režimu na parlamentnú demokraciu a bezpečnostná situácia sa upokojila, len krátka po našom odchode z Biškeku sa znova začali nepokoje a politické strany začali spochybňovať výsledky volieb. A to i napriek konštatovaniu medzinárodných organizácií, že

voľby v Kirgizsku prebehli relatívne v poriadku. V krajine, kde sú sociálne štandardy na naozaj úbohej úrovni a desiatky tisíc ľudí musia opúšťať svoje domovy, sa znova začal boj o pozíciu jediného lídra a krajina sa znova začína obracať smerom naspäť.

Považujem za potrebné vyzvať Európsku úniu a Európsky parlament o zvýšenie záujmu o región strednej Ázie, ktorý je v súčasnej dobe veľmi turbulentný. Netýka sa to len Kirgizska, ale takisto posledných nepokojo v Tadžikistane, a blízkosť Afganistanu netreba ani pripomínať. Je dôležité zvýšiť nás záujem a prítomnosť v regióne pre lepšiu budúcnosť nás všetkých.

1-207

Ивайло Калфин (S&D). – Бих искал да обърна вашето внимание на важни въпроси, свързани с киберсигурността. Превенцията на рисковете, свързани с бързото развитие на интернет, е много по-ефикасно от възстановяването на щетите, които възникват от неговото злонамерено използване. Това предполага поне няколко неща.

Първо, необходимо е защитата на киберпространството да бъде динамична и да не изгражда статични стени, а да разчита на гъвкавост и изпърварваща иновативност. Второ, законодателството по отношение на интернет трябва да използва, а не да ограничава възможностите на информационните технологии. Трето, необходима е много активна хоризонтална координация на различните институции, които имат отношение към киберсигурността. И четвърто, киберсигурността изисква много активни и ефективни механизми за международно сътрудничество и координация.

Бих искал да настърча Европейската комисия да прояви особена воля и твърдост и в предстоящите законодателни инициативи да изиска изработването и прилагането на европейска стратегия за киберсигурност и създаването на позиции или механизъм, който да позволява хоризонтална координация на всички общности и национални политики, които имат отношение към този проблем.

1-208

Πρόεδρος. – Έληξε η συζήτηση επί του σημείου αυτού.

1-209

18 - Το μέλλον της ευρωπαϊκής τυποποίησης (συνοπτική παρουσίαση)

1-210

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι η έκθεση του Edvard Kožušník, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών σχετικά με το μέλλον της ευρωπαϊκής τυποποίησης (2010/2051(INI)), (A7-0276/2010).

1-211

Edvard Kožušník, zpravodaj. – Zpráva, kterou se dnes zabýváme, je předložena jako předzvěst standardizačního balíčku, na kterém v současnosti pracuje Komise. Ten by měl přinést legislativní revizi stávajícího právního rámce evropské standardizace, čímž vymezíme vývoj standardizace na desetiletí dopředu. Je proto zájemem Parlamentu vyslat touto zprávou Komisi a odborné veřejnosti signál o představě budoucího vývoje evropské standardizace.

Podoba systému evropské standardizace je klíčová pro plnohodnotné využití potenciálu vnitřního trhu, zvyšování konkurenčeschopnosti evropské ekonomiky a naplnění strategie Evropa 2020. Proto jsme tomuto tématu ve Výboru pro vnitřní trh věnovali maximální pozornost. Vedli jsme intenzivní diskusi se všemi zúčastněnými subjekty, a to jak na mezinárodní úrovni, celoevropské úrovni, tak i na úrovni organizací v jednotlivých členských státech. Při hledání optimální podoby evropské standardizace jsme neopomněli ani zástupce malých a středních podniků, stejně jako zástupce spotřebitelů, handicapovaných osob, ekologů a další organizace zastupující společenské zájmy.

Při diskusích o budoucí podobě evropské standardizace jsme dospěli k závěru, že návrh přezkumu by měl být založen na silných stránkách stávajícího systému, který představuje stabilní základnu, na níž je možné stavět. Nemělo by docházet k nějakým radikálním změnám, které by mohly oslabit klíčové hodnoty stávajícího systému. Pro dosažení efektivně fungujícího systému evropské standardizace je třeba, aby se některé národní standardizační organizace, které ve stávajícím procesu standardizace hrají méně aktivní úlohu, dotáhly na ty silnější národní organizace. Právě silné národní standardizační organizace, které dokáží účinně komunikovat vzájemně mezi sebou, ale také s dalšími zainteresovanými subjekty, jsou základem stability evropského standardizačního systému.

Do budoucna se musíme také více zaměřit na větší zainteresovanost dotčených subjektů na samotném procesu standardizace. Cílem je, aby vzniklé normy byly výsledkem dosaženého širokého konsensu, a v konečném důsledku tak byly reprezentativnější. Tématem dlouhodobých diskusí je také snadnější přístupnost norem. Zejména bych vyzdvihl proces zpracování norem. Ten by měl odpovídat povaze jejich příjemců a uživatelů. Aby normy mohly být snáze uplatňovány, je třeba, aby byly více srozumitelné a snadněji použitelné.

S postupující liberalizací služeb je třeba více myslit i na standardizaci právě v oblasti služeb. Tuto oblast vnímáme jako klíčovou pro dosažení větší přeshraniční konkurence v oblasti služeb. Vznik evropských norem v oblasti služeb je cestou, jak citlivým způsobem odbourat bariéry v oblasti služeb na vnitřním trhu. Odbourání těchto bariér a větší konkurence je způsobem, jak zvýšit transparentnost a kvalitu evropských služeb a podpořit hospodářskou soutěž, která jde ruku v ruce s inovacemi. Právě inovace a nové technologie jsou motorem postkrizového ekonomického růstu. Pro evropskou standardizaci je výzvou dosažení užší spolupráce mezi tvůrci norem, inovátory, akademiky a výzkumníky. Bez intenzivního zapojení všech čtyř zmíněných skupin do procesu normotvorby bude Evropa jen stěží standardizovat své poznatky v oblasti nízkouhlíkového hospodářství, elektromobilů, nanotechnologií či ICT. Schopnost převádět výsledky výzkumu a vývoje do procesu normotvorby ve výsledku určí, zda evropský systém standardizace bude hrát i nadále klíčovou roli v globalizovaném světě.

Na tomto místě bych rád poděkoval všem svým kolegům v rámci výboru, ale i kolegům z partnerského výboru ITRE, kteří se aktivně zapojili do vzniku této zprávy. Zvláště bych vyzdvíhnul, že se podařilo najít společnou shodu nad výslednou podobou této zprávy napříč všemi politickými skupinami.

I-212

Lara Comi (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, desidero anzitutto esprimere la mia soddisfazione per il lavoro svolto al relatore e anche ai relatori *shadow*, con i quali siamo riusciti a raggiungere un buon equilibrio tra le diverse posizioni politiche. Questa relazione rappresenta un messaggio politico forte e chiaro per la Commissione europea e contiene linee guida importanti in vista della prossima revisione.

Abbiamo riscontrato che il sistema attuale funziona bene e non necessita di radicali cambiamenti. I miglioramenti che abbiamo proposto non pregiudicano gli attuali principi sui quali si basa il sistema, ovvero il principio della delegazione nazionale, la sua natura privata e volontaria. Ciononostante, è importante che gli interessi pubblici possano giocare un ruolo più attivo e contribuire alla creazione di nuovi *standard*. Ritengo che la funzione delle piccole e medie imprese sia importante e rilevante all'interno del processo di *standardizzazione*.

Questa relazione non è che l'inizio: noi continueremo a lavorare nei prossimi mesi per rendere la *standardizzazione* europea all'altezza dei bisogni economici e sociali dell'Europa.

I-213

Zigmantas Balčytis (S&D). – Sveikinu savo kolegą parengus šį svarbų pranešimą. Standartizacija yra ypatingai svarbi kuriant bendrą vidaus rinką ir užtikrinant tiek Europos Sajungos, tiek ir atskirų valstybių narių verslo konkurencingumą ir šalinant prekybos kliūties. Remiu Komisijos iniciatyvą parengti standartizacijos paketą, kuris, tikiuosi, bus pakankamai išsamus ir leis pašalinti esamus trūkumus, kurie šiuo metu trukdo užtikrinti produktų saugumą ir sukuria skirtingus vartotojų apsaugos lygius skirtingose valstybėse narėse. Vieningų standartų nustatymas Europos mastu yra itin svarbus sparčiai besivystančių technologijų ir inovacijų srityje. Siekiant užtikrinti ne tik Sajungos konkurencingumą, bet ir mūsų žmonių tinkamą sveikatos apsaugą ir saugią produktų patekimą į rinką yra būtina, kad visose Europos Sajungos valstybėse galotų ir būtų taikoma vienodi standartai.

I-214

Jaroslav Paška (EFD) – Európsky systém normalizácie je súčasťou medzinárodného systému, ktorý určuje jednotné, všeobecne užívané pravidlá a normy používané produkčnými odvetviami po celom svete.

Ked'že vývoj v spoločnosti rozvíja poznanie, mení technológie, organizáciu a spôsob života, aj normalizácia ako špecifické odvetvie definovania všeobecne používaných pravidiel musí byť živá a vývoju otvorená činnosť. Ak chce mať Európska únia skutočne vzdelenostnú, inovatívnu ekonomiku, nemôže sa vyhnúť výrazne vyšej aktivite v oblasti vytvárania nových noriem, ktoré umožnia uvádzat na trh nové výrobky vedy a techniky. Z tohto pohľadu je, myslím si, najvyšší čas, aby sa pristúpilo k aktualizácii mechanizmov európskej štandardizácie a normalizácie, založenej v súčasnosti najmä na národných tradíciah, národných pracoviskách. Tieto mechanizmy však v dnešnej dobe už musia byť jednoduchšie a efektívnejšie.

I-215

Csanád Szegedi (NI). – Tiszttelt Képviselőtársaim! Minket, jobbikos képviselőket, sokszor csak úgy szoktak hívni, hogy az EU-szkeptikusok, és ebben valójában igazat is adunk. EU-szkeptikusok vagyunk, de az nem azt jelenti, hogy az európai tagállamoknak az együttműködését ne támogatnánk. Egyértelmű az, hogy ellenezzük az Európai Egyesült Államok elvét és támogatjuk a nemzetek Európáját, de a szabványosítás az tipikusan egy olyan téma, amiben egyet tudunk érteni, amit támogatni tudunk. De mindig csak azt mondják, hogy mi mindig csak tiltakozunk, mindenre azt mondjuk, hogy nem, nem, nem, hát itt egy olyan téma, a szabványosítás, amelyet mi is szeretnénk előmozdítani és támogatni, illetve arra is kérnék minden tagállamot, hogy a szabványosítást támogassa, illetve a képviselőtársaimat, pedig hogy ezt a jelentést, Kožušník úrnak a jelentését támogassák. Ebben egyet tudunk érteni egyenlőre.

I-216

Elena Băsescu (PPE). – Adoptarea standardelor europene poate contribui în mod esențial la intrarea și consolidarea poziției pe piata unică a IMM-urilor. În acest sens, IMM-urile au nevoie de produse de creditare simple, standardizate, care să permită utilizarea lor rapidă, în baza unui număr minim de documente, și a unei analize financiare simplificate. Sistemul

european de standardizare trebuie să pregătească și să susțină inovația și să urmărească, de asemenea, o bază comună pentru o abordare mult mai completă a standardizării. De asemenea, consider utilă aplicarea cu regularitate a principiului subsidiarității și proporționalității la nivel european. În acest fel, principiul fundamental „think small first” ar fi consolidat în cadrul politicilor publice pentru IMM-uri. În acest context, aş dori să mai menționez că în România a fost emisă recent oordonanță privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației UE, care armonizează condițiile de comercializare a produselor.

1-217

Zuzana Roithová (PPE). – Tato zpráva je další v řadě impulsů k tomu, aby Komise pečlivě pokračovala v harmonizaci standardů na vnitřním trhu. Je to cesta, jak lze v postupující liberalizaci světového obchodu chránit evropské občany před nekvalitními a nebezpečnými výrobky, zejména z asijských zemí. Děkuji kolegům z výboru, že podpořili můj návrh, který dává zelenou také tvorbě standardů pro bezpečnou dětskou obuv. Je to pět minut po dvanácté, protože už dnešní generace dětí vykazuje ortopedické vadby díky čínským levným, ale zdravotně závadným botám.

Je velmi zarážející, že máme kvalitní evropskou legislativu pro bezpečné hračky, kde s jednotlivou hračkou přijde dítě do styku jen na krátkou chvíli, a nemáme dostatečné standardy pro boty a přezůvky, které mají děti na nohou celý den. Doufám, že Komise na tuto, nikoli první, výzvu zareaguje a učiní odpovídající kroky. Myslím si, že je škoda, že zvítězilo lobby průmyslu z Německa a Francie a že v standardizačních mezinárodních komisích nebude Evropská unie hovořit jedním hlasem, ale sedmadvacetí jazyky.

1-218

Mitro Repo (S&D). – Arvoisa puhemies, onnittelut hyvästä mietinnöstä, joka on hyvä pohja jatkotyölle. Standardointiprosessissa on tärkeintä avoimuus ja demokraattisuus ja heikompien yhteiskunnallisten sidosryhmien, kuluttajien ja ympäristöjärjestöjen osallistumisen parantaminen. Standardointi ei saa jatkossaakaan olla vain ison bisneksen temmellyskenttää.

Olen tyytyväinen, että mietinnössä huomioidaan asianmukaisen edustuksen periaate, jonka mukaan kaikkien sidosryhmien kannat tulee ottaa asianmukaisesti huomioon. Tärkeää on myös, että yhteiskunnallisten sidosryhmien edustusta vahvistetaan. Mielestämäni sitä voisi vahvistaa antamalla niille myös äänioikeus teknisissä komiteoissa. Tärkeää on myös toisen tuotantolinjan kehittäminen. Toivon, että komissio kiinnittää siihen toissaan huomiota.

1-219

Maria Damanaki, Member of the Commission. – Mr President, I would like to congratulate the rapporteur for his comprehensive report, which has received general approval. I would also like to thank the honourable Members who have stayed here so late to help the President with his duties and also to put forward some very constructive contributions and ideas in the debate.

This report is a valuable contribution to the debate launched by the European Commission some time ago. It draws attention to the future of the standardisation system in Europe: a central element in the implementation of the internal market, in increasing the competitiveness of European business, and an important tool in fostering innovation.

Over the next decade, European standardisation will have to adapt to new energy, environmental and societal challenges, as you have already mentioned. These include the emergence of new economic powers, the development of technologies, climate change, carbon management and renewable energies. These are some of the new factors we have to face.

We share the rapporteur's view that we can build on the existing system. It forms a solid basis for further development. There is nevertheless room for improvement. The report presents a number of proposals with a view to improving the system within its current boundaries. The Commission welcomes the emphasis placed on the importance of the principle of national delegation. At the same time, the report draws attention to a negative consequence of this principle: existing deficits in participation by societal stakeholders representing health and safety, consumer and environmental interests in the standard-setting process. The participation of societal stakeholders is extremely important as it lends the system a significant element of legitimacy and accountability and improves the quality of the consensus. The Commission will explore practical ways of ensuring effective membership of European standardisation organisations for organisations representing societal stakeholders, and of helping to achieve more balanced participation by stakeholders in the standard-setting process.

The Commission shares the view that, with respect to the central role of the national delegation principle for CENELEC, national standards bodies are key players in the European standardisation model. All national standards bodies must therefore be able to provide a robust platform of consensus-building. The report notes significant differences among them in terms of resources, technical expertise and stakeholder engagement in the standardisation process. There is room for improvement here in the Member States.

Though the problem of access to standards should not be limited to the price of standards, the Commission welcomes the call on national standards bodies to reduce costs through special rates, by offering bundles of standards at a reduced price, and by investigating additional ways of improving access, especially for SMEs.

European standardisation has a huge potential to support legislation in public policies. We appreciate that the report recognises this potential and stresses the need to move into new domains of standards development such as services. As pointed out in the report, the new European model must contribute to European innovation and sustainable development.

Finally, I would like to thank everyone who has been involved in this very useful and inspiring report.

¹⁻²²⁰

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 21 Οκτωβρίου 2010, στις 12.00.

¹⁻²²¹

19 - Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

¹⁻²²²

20 - Λήξη της συνεδρίασης

¹⁻²²³

(Ο Πρόεδρος κηρύσσει τη λήξη της συνεδρίασης στις 23.00.)